

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter¹

(Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler og VE-brændsler, tilpasning af afgiftsregler for VE-brændsler, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis og ændrede registreringsforhold som følge af øget konkurrence på elmarkedet)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 2 i lov nr. 1395 af 28. december 2012, § 1 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 3 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Afgiften svares af

- 1) elhandelsvirksomheder og forsyningspligtige virksomheder omfattet af lov om elforsyning,
- 2) den, der til eget forbrug fremstiller elektricitet, og
- 3) Banedanmarks forsyning af jernbanevirksomheder med kørestrøm omfattet af jernbanelovens § 11 a.«

2. § 3, stk. 2, ophæves.

3. I § 4, stk. 2, ændres »§ 19 i lov om elforsyning« til: »§ 3«

4. I § 4 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Registrering af en elhandelsvirksomhed hos told- og skatteforvaltningen forudsætter, at elhandelsvirksomheden forinden er registreret som bruger af datahubben og er medlem af en kollektiv garanti- eller forsikringsordning for sikkerhed for afgiftsbetalinger til told- og skatteforvaltningen i henhold til lov om elforsyning.

¹ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (Informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF.

Stk. 4. Energinet.dk skal uden forsinkelse meddele told- og skatteforvaltningen, hvis en registreret elhandelsvirksomhed mister sin registrering i datahubben, eller elhandelsvirksomheden ikke vil kunne fortsætte som medlem af den kollektive garanti- eller forsikringsordning.«

Stk. 3-11 bliver herefter stk. 5-13.

5. I § 5, *litra a*, ændres »a.« til: »a)«, i *litra b* ændres »b.« til: »b)«, og »3-5.« ændres til: »4.«, i *litra c* ændres »c.« til: »c)«, og »udlandet.« ændres til: »udlandet,« og som *litra d* indsættes:

»d) leveres til en net- og transmissionsvirksomhed omfattet af elforsyningslovens § 19, og som skal dække virksomhedens tab i det kollektive elforsyningsnet. Det er en betingelse for at levere elektriciteten uden afgift, at net- og transmissionsvirksomheden erklærer over for elhandelsvirksomheden, at den leverede elektricitet er medgået til tab i nettet.«

6. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Levering af elektricitet uden afgift til virksomheder med produktionsanlæg nævnt i § 3, nr. 2, omfatter elektricitet, der leveres til samme lokalitet, hvor produktionsanlægget er beliggende.«

7. § 7, *stk. 1*, affattes således:

»Net- og transmissionsvirksomheder omfattet af elforsyningslovens § 19 skal efter reglerne i lov om elforsyning måle forbruget af elektricitet hos de forbrugere, der er tilsluttet elnettet. Virksomhederne skal føre regnskab over det nævnte forbrug samt over mængden af elektricitet, der leveres og distribueres for registrerede virksomheder.«

8. I § 7 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Afgiftspligtige virksomheder omfattet af § 3, nr. 1, skal føre regnskab over afsætning og eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af de afgiftspligtige mængder elektricitet, det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

9. I § 7, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes efter »Afgiftspligtige«: »virksomheder«.

10. I § 7 indsættes efter *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, som nye stykker:

»*Stk. 4.* Banedanmark skal føre et regnskab over afsætningen af kørestrøm til jernbanevirksomheder, som kan danne grundlag for opgørelsen af de afgiftspligtige mængder elektricitet, det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Stk. 5. Afgiftspligtige virksomheder omfattet af § 4, *stk. 2*, skal føre et regnskab over eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af den i hver afgiftsperiode opgjorte afgift og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Stk. 6. Ved udlevering af afgiftspligtig elektricitet fra en registreret virksomhed skal fakturaen indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemottagerens navn, leveringsstedet og afgiftens størrelse. Hvis udlevering finder sted fra andre end registrerede virksomheder, skal leverandøren, såfremt mottageren er registreret efter momsloven, på forlangende udstede en faktura med de nævnte oplysninger. Elhandelsvirksomhedernes fakturering til forbrugerne skal ske mindst fire gange om året og senest 2 måneder efter udgangen af en 3-måneders periode.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 7-9.

11. § 7, stk. 3, der bliver stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer og fakturakopier, i 5 år efter regnskabsårets udløb.«

12. § 7, stk. 4, der bliver stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomhederne.«

13. § 8, stk. 7, ophæves.

14. I § 11, stk. 6, ændres to steder »10 kr.« til: »15 kr.«

15. I § 11, stk. 9, 1. pkt., ændres »63,8 kr.« til: »80,8 kr.«, »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i 2. pkt. ændres »38,0 pct.« til: »44,0 pct.«, i 5. pkt. ændres »10 kr.« til: »15 kr.«, og 9. pkt. affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 4 a.«

16. I § 12, stk. 1, ændres »lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder« til: »virksomheder, der omfattes af loven«

17. I § 12 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på told- og skatteforvaltningens anmodning udleveres eller indsendes til denne.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysning om deres indkøb af elektricitet.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af regnskaber m.v. hos de i stk. 4 omhandlede virksomheder.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

18. I § 12, stk. 3, der bliver stk. 6, indsættes efter »stk. 1«: »og 5«

19. I § 13 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Energinet.dk skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug ved registrering af virksomheder og kontrollen med afgiftens betaling.

Stk. 3. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 12. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.«

20. Bilag 4 affattes som bilag 1 til denne lov.

21. Som bilag 4 a indsættes bilag 2 til denne lov.

22. Bilag 8 affattes som bilag 3 til denne lov.

23. Som bilag 8 a indsættes bilag 4 til denne lov.

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 4 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det samme gælder for gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel under pos. 2711 i EU's kombinerede nomenklatur, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varme-fremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.«

2. § 1, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

3. I § 1, stk. 2, ændres »289,6 øre« til: »337,6 øre«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og 2. pkt. affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2 a.«

4. I § 1, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Afgiften udgør for gas, som er nævnt i § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³, 9,8 øre pr. Nm³.«

5. § 1, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

6. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Af en blanding af produkter, som er afgiftspligtige efter denne lov, eller sådanne produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov.«

7. I § 5 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelsen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. dog stk. 3 og 4. Den laveste mulige virkningsgrad for produktion af elektricitet, som eventuelt indgår i denne opgørelse, kan anvendes for hele afgiftsperioden efter stk. 1.

Stk. 3. Virksomheder, som ønsker at benytte timebaseret opgørelse for et anlæg, jf. stk. 2, skal anmode told- og skatteforvaltningen om tilladelse hertil. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi m.v., som virksomheden vil anvende ved timebaseret opgørelse. Told- og skatteforvaltningen giver tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Told- og skatteforvaltningen kan som en del af tilladelsen fastsætte, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgn varighed. Hvis virksomheden ikke opfylder forudsætningerne for tilladelsen, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse, jf. stk. 3.«

8. I § 8, *stk. 4, 2. og 3. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *5. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4 a.«

9. I § 8, *stk. 10, 2. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og *3. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

10. I § 8, *stk. 11, 2. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og *3. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

11. I § 8 a, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *6. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4 a, og i *7. pkt.* ændres »(2015-niveau)« til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.

12. I § 10, *stk. 6*, ændres to steder »10 kr.« til: »15 kr.«

13. I § 10, *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »63,8 kr.« til: »80,8 kr.«, »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i *2. pkt.* ændres »53,2 kr.« til: »67,3 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i *3. pkt.* ændres »38,0 pct.« til: »44 pct.», i *6. pkt.* ændres »10 kr.« til: »15 kr.«, og *10. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1., 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5 a.«

14. I § 10 b, *stk. 1*, indsættes som *3. pkt.*:

»1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse for gas, som er nævnt i § 1, *stk. 1, 2. pkt.*, hvoraf der betales afgift med satsen, som er nævnt i § 1, *stk. 2, 3. pkt.*«

15. § 10 b, *stk. 1, 3. pkt.*, ophæves.

16. I § 10 b, *stk. 3, 1. pkt.*, § 10 c, *stk. 3, 1. pkt.*, og § 10 d, *stk. 7, 1. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og § 10 b, *stk. 3, 2. pkt.*, § 10 c, *stk. 3, 2. pkt.*, og § 10 d, *stk. 7, 2. pkt.*, affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år, som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

17. I § 10 b, *stk. 4, 1. pkt.*, § 10 c, *stk. 4, 1. pkt.*, og § 10 d, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og § 10 b, *stk. 4, 2. pkt.*, § 10 c, *stk. 4, 2. pkt.* og § 10 d, *stk. 8, 2. pkt.*, affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

18. Bilag 2 affattes som bilag 5 til denne lov.

19. Som bilag 2 a indsættes bilag 6 til denne lov.

20. Bilag 4 affattes som bilag 7 til denne lov.

21. Som bilag 4 a indsættes bilag 8 til denne lov.

- 22.** *Bilag 5* affattes som bilag 9 til denne lov.
- 23.** Som *bilag 5 a* indsættes bilag 10 til denne lov.
- 24.** *Bilag 7* affattes som bilag 11 til denne lov.
- 25.** Som *bilag 7 a* indsættes bilag 12 til denne lov.
- 26.** *Bilag 8* affattes som bilag 13 til denne lov.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 3 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 3 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 5 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 foretages følgende ændringer:

- 1.** § 1, stk. 1, nr. 4, ophæves.
Nr. 5-7 bliver herefter nr. 4-6.
- 2.** I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, i nr. 2 ændres »nr. 6« til: »nr. 5«, i nr. 3 ændres »nr. 7« til: »nr. 6«, og i stk. 3 ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«.
- 3.** I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.
- 4.** I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.
- 5.** I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og i 2. pkt. ophæves nr. 4.
Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 4 og 5.
- 6.** I § 1, stk. 4, nr. 1, ændres »2.048 kr.« til: »2.387 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.
- 7.** I § 1, stk. 4, nr. 2, ændres »2.414 kr.« til: »2.813 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.
- 8.** I § 1, stk. 4, nr. 3, ændres »1.390 kr.« til: »1.620 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.
- 9.** I § 1, stk. 4, nr. 4, ændres »2.092 kr.« til: »2.438 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.
- 10.** I § 1, stk. 4, nr. 5, ændres »2.750 kr.« til: »3.206 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.
- 11.** § 1, stk. 5, 1. pkt., affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4 som anført i bilag 2 og 3, for perioden 2010-2013 er satser-

ne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4 som anført i bilag 2 a og 3 a.«

12. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Der betales afgift efter brændværdien i VE-brændsler og produkter eller dele af produkter fremstillet på basis af VE-brændsler, der kan anvendes som brændsel, jf. dog stk. 3 og 4. Denne afgift og VE-brændsel benævnes henholdsvis forsyningssikkerhedsafgift og afgiftspligtig VE-brændsel. 1. og 2. pkt. finder anvendelse for gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel, og som anvendes som motorbrændstof ved elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

Stk. 2. Ved VE-brændsel forstås den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug og skovbrug og fra nærtstående industrier samt den bionedbrydelige del af industri- og kommunalaffald. 1. pkt. finder anvendelse for tørv.

Stk. 3. Undtaget fra det afgiftspligtige vareområde, jf. stk. 1, er VE-brændsel og produkter eller dele af produkter fremstillet på basis af VE-brændsel, som utvivlsomt er bestemt direkte til anden anvendelse end som brændsel til produktion af varme. Bioolier, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, eller § 1, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., er også undtaget fra det afgiftspligtige vareområde, jf. stk. 1.

Stk. 4. Følgende varer m.v. er ikke omfattet af det afgiftspligtige vareområde, jf. stk. 1: Varer m.v., som er afgiftspligtige efter

- 1) lovens § 1, bortset fra varer m.v. omfattet af § 7 a, stk. 2 og stk. 3, nr. 1-3 og 5,
- 2) lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., eller
- 3) lov om naturgas og bygas.

Stk. 5. Forsyningssikkerhedsafgiften for afgiftspligtigt VE-brændsel udgør 30,8 kr. pr. GJ (2020-tal baseret på 2015-niveau). For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 9.

Stk. 6. Lovens § 1, § 2, § 3, § 5, § 6, § 7, stk. 1, 2 og 6-8, § 7 a, § 8, stk. 12, § 8 a, 1. og 2. pkt., § 8 b, § 8 c og § 8 d finder ikke anvendelse for forsyningssikkerhedsafgiften, medmindre andet er anført i loven.

§ 1 b. Af en blanding af produkter, som er afgiftspligtige efter denne lov, eller sådanne produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satserne for den vare, der har den højeste samlede afgiftssats efter denne lov.«

13. I § 2, *stk. 1*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, i *stk. 2* ændres »nr. 6« til: »nr. 5« og »nr. 7« ændres til: »nr. 6«, og i *stk. 3* ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«.

14. I § 3 ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«.

15. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Virksomheder og andre, som forbrænder afgiftspligtigt VE-brændsel i produktionsanlæg med en effekt på over 0,15 MW, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Momsregistrerede producenter af afgiftspligtigt VE-brændsel, som leverer afgiftspligtigt VE-brændsel, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 2. pkt. og stk. 4. Producenter af gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Andre momsregistrerede virksomheder, som leverer afgiftspligtigt VE-brændsel, og

som køber eller modtager afgiftspligtigt VE-brændsel, herunder fra udlandet, uden forsyningssikkerhedsafgift, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. En momsregistreret virksomhed skal ikke registreres for forsyningssikkerhedsafgift efter stk. 2, 1. pkt. eller stk. 3, hvis vederlaget for virksomhedens samlede leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel ikke overstiger 10.000 kr. pr. år eksklusive vederlaget for leverancer til virksomheder, som er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift.

Stk. 5. Virksomheder, som leverer afgiftspligtigt VE-brændsel, kan registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Virksomheder, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen, er berettiget til at få tilført afgiftspligtigt VE-brændsel fra andre registrerede virksomheder uden, at forsyningssikkerhedsafgiften er berigtiget.

Stk. 7. Registreringspligtige virksomheder efter stk. 2 eller 3, som ikke har forretningssted i Danmark, men i et andet EU-land, kan lade sig registrere ved en repræsentant, som er en person, der er bosiddende her i landet, eller en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

§ 3 b. Betaling af forsyningssikkerhedsafgift påhviler virksomheder, som ikke er registreret efter § 3 a, og som leverer fast afgiftspligtigt VE-brændsel til et leveringssted her i landet, når en leverances pris overstiger 1.000 kr. eksklusive moms. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse for afgiftspligtigt VE-brændsel, som er fritaget for forsyningssikkerhedsafgift efter § 7 c, eller for leverancer til virksomheder, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift, jf. § 3 a. For en leverance, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift, skal der udstedes faktura med køberens navn og adresse, varens art og mængde og størrelsen af forsyningssikkerhedsafgiften.«

16. I § 4 indsættes som *stk. 2-4*:

»*Stk. 2.* Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelsen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. dog stk. 3 og 4. Den laveste mulige virkningsgrad for produktion af elektricitet, som eventuelt indgår i denne opgørelse, kan anvendes for hele afgiftsperioden efter stk. 1.

Stk. 3. Virksomheder, som ønsker at benytte timebaseret opgørelse for et anlæg, jf. stk. 2, skal anmode told- og skatteforvaltningen om tilladelse hertil. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi m.v., som virksomheden vil anvende ved timebaseret opgørelse. Told- og skatteforvaltningen giver tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Told- og skatteforvaltningen kan som en del af tilladelsen fastsætte, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgn varighed. Hvis virksomheden ikke opfylder forudsætningerne for tilladelsen, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse, jf. stk. 3.«

17. Efter § 4 indsættes:

»**§ 4 a.** For virksomhed, som indebærer registreringspligt efter § 3 a, stk. 2 eller 3, kan som afgiftsperiode bruges afgiftsperioden ved opgørelse af moms efter momsloven. Det samme gælder for virksomheder, som registreres efter § 3 a, stk. 5, hvis virksomheden er

momsregistreret.«

18. I § 5, *stk. 1* og *15*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«.

19. I § 6, *stk. 1* og *2*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og i *stk. 3* ændres »nr. 6 og 7« til: »nr. 5 og 6«.

20. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Virksomheder m.v., der skal registreres efter § 3 a, *stk. 1*, som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt VE-brændsel og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt VE-brændsel divideret med 1,2. Sidstnævnte afgiftspligtige mængde kan dog ikke være mindre end energiindholdet i den producerende elektricitet divideret med 0,35. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel fratrasket energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,67.

Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne m.v. vælger, skal benyttes hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter § 5 eller § 7, *stk. 1*. Virksomheden m.v. skal konstatere eller verificere energiindholdet i den indfyrede afgiftspligtige VE-brændsel, jf. 1. og 4. pkt., og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme, jf. 2. pkt., skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet, jf. 3. og 4. pkt., måles.

Stk. 2. Virksomheder m.v., der skal registreres efter § 3 a, *stk. 1*, som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt VE-brændsel og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som varmen fra afgiftspligtigt VE-brændsel divideret med 1,2. Varmen fra afgiftspligtigt VE-brændsel beregnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side indholdet af energi i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel og energiindholdet i andre brændsler. Sidstnævnte afgiftspligtige mængde kan dog ikke være mindre end energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel fratrasket elektriciteten fra afgiftspligtigt VE-brændsel divideret med 0,35. Elektriciteten fra afgiftspligtigt VE-brændsel beregnes som den producerede elektricitet ganget med forholdet mellem på den ene side indholdet af energi i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel og indholdet af energi i andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel fratrasket elektriciteten fra afgiftspligtigt VE-brændsel divideret med 0,67. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne m.v. vælger, skal benyttes hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter § 5 eller § 7, *stk. 1*. For så vidt angår energiindhold i indfyret afgiftspligtigt VE-brændsel og eventuelle andre indfyrede brændsler skal virksomheden m.v. konstatere eller verificere energiindholdet i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Hvis energiindholdet i de eventuelle andre indfyrede brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes dog energiindholdet nævnt i § 7, *stk. 1*. Den producerede varme, jf. 3.

pkt., skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet, jf. 5. pkt., måles.

Stk. 3. De virksomheder, som skal registreres efter § 3 a, stk. 2 og 3, eller som registreres efter § 3 a, stk. 5, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, som det faktiske energiindhold, jf. dog stk. 4 og 5, i virksomhedens leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, afgiftspligtigt VE-brændsel fra virksomhedens egen produktion, når VE-brændsel anvendes til virksomhedens egen fremstilling af varme, og afgiftspligtigt VE-brændsel, som er købt eller modtaget uden forsyningssikkerhedsafgift, når VE-brændsel anvendes til virksomhedens egen fremstilling af varme. Med levering sidestilles udtagning af afgiftspligtigt VE-brændsel til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører virksomheden. Virksomhederne skal konstatere eller verificere det faktiske energiindhold i den afgiftspligtige VE-brændsel og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. For følgende kategorier af afgiftspligtigt VE-brændsel kan det faktiske energiindhold, jf. stk. 3, opgøres på dette grundlag:

- 1) Træpiller, briketter og andre forarbejdede produkter af træ samt rester i form af fast VE-brændsel, herunder savsmuld, 17,5 MJ/kg.
- 2) Halm, 14,5 MJ/kg.
- 3) Løvtræ og andet træ, 10,4 GJ/m³ eller 7,4 GJ/rummeter, dog 7,6 GJ/m³ eller 6,1 GJ/rummeter for nåletræ i partier, hvis mindst 95 pct. af partiets vægt skyldes nåletræ.

Stk. 5. Hvis det faktiske energiindhold i fast afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. stk. 3 og 4, ikke kan opgøres, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, på grundlag af værdien af den faste afgiftspligtige VE-brændsel som anført i bilag 10 eller som nævnt i 4. pkt. For leverancer af fast afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. stk. 3, 1. pkt., nr. 1, udgør værdien af VE-brændsel vederlaget, eller, hvis der sker udtagning, jf. stk. 3, 2. pkt., fremstillingsprisen eller indkøbsprisen, som disse priser opgøres efter momsloven. Ved virksomhedens egen fremstilling af varme på basis af fast afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. stk. 3, 1. pkt., nr. 2 og 3, udgør værdien af VE-brændsel fremstillingsprisen eller indkøbsprisen, som disse priser opgøres efter momsloven. Hvis det faktiske energiindhold i fast afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. stk. 3 og 4, ikke kan opgøres, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, på grundlag af, at brændværdien udgør 17,5 GJ/t.

Stk. 6. Virksomheder, som er registrerede efter § 3 a, som opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, kan, i det omfang den afgiftspligtige mængde vedrører virksomhedens eget forbrug, og dette eget forbrug opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8, reducere omfanget af den afgiftspligtige mængde. For gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel, gælder dog, at betingelserne i § 8 a vedrørende tilbagebetaling for denne type gas også skal være opfyldt.

Stk. 7. I den afgiftspligtige mængde efter stk. 1-5, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, fradrages afgiftspligtigt VE-brændsel, der

- 1) tilføres en anden virksomhed, som er registreret efter § 3 a,
- 2) leveres til udlandet,
- 3) vedrører leverancer af varme til udlandet, eller
- 4) fritages efter § 7 c.

Stk. 8. I forsyningssikkerhedsafgiften, som skal betales på grundlag af den afgiftspligtige mængde efter stk. 1 eller 2, kan fradrages eventuel forsyningssikkerhedsafgift af køb af af-

giftspligtigt VE-brændsel fra virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, i det omfang VE-brændsel er forbrugt i forbindelse med fremstilling af varme og eventuel elektricitet.

Stk. 9. I forsyningssikkerhedsafgiften, som skal betales på grundlag af den afgiftspligtige mængde efter stk. 3-5, kan fradrages eventuel forsyningssikkerhedsafgift af køb af afgiftspligtigt VE-brændsel fra virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, i det omfang VE-brændsel leveres videre.

§ 6 b. Den, som skal betale forsyningssikkerhedsafgift for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, der er omfattet af § 3 b, betaler afgift på et grundlag, som opgøres efter regler for opgørelse af den afgiftspligtige mængde for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. § 6 a, stk. 3-7.«

21. I § 7, *stk. 1*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og i *stk. 5* ændres »nr. 6 og 7« til: »nr. 5 og 6«.

22. I § 7, *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *5. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4 a.«

23. I § 7 a, *stk. 2*, ændres »nr. 6« til: »nr. 5«, og i *stk. 3* ændres »nr. 7« til: »nr. 6«.

24. I § 7 a, *stk. 2*, indsættes som *nr. 3 og 4*:

»3) Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning. For at være omfattet skal afgasningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål.

4) Affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation og opgørelse af vægtindholdet af ikke bionedbrydeligt affald.«

25. I § 7 a, *stk. 3*, indsættes som *nr. 5*:

»5) Affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation og opgørelse af vægtindholdet af ikke bionedbrydeligt affald.«

26. I § 7 b, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *5. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4 a.«

27. Efter § 7 b indsættes:

»§ 7 c. Der sker fritagelse for forsyningssikkerhedsafgift, når en virksomhed, som er registreret efter § 3 a, leverer afgiftspligtigt VE-brændsel eller varme baseret på afgiftspligtigt VE-brændsel til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og dertil knyttede personer.

Stk. 2. Salg af sankekort til private forbrugere, som giver køber ret til at indsamle brænde, er fritaget for forsyningssikkerhedsafgift, når

- 1) prisen for sankekortet ikke afhænger af opmåling eller nogen anden opgørelse af det indsamlede brænde,

- 2) der ikke sker beskæring eller fældning af træer,
- 3) brændet ikke foreligger stablet eller forarbejdet til ovnklart brænde,
- 4) køber ikke benytter erhvervsmæssig bistand ved indsamlingen af brænde, og
- 5) der udstedes faktura med køberens navn og adresse for hvert køb.

Stk. 3. Afgiftspligtigt VE-brændsel i form af gasformige energiprodukter under pos. 2711 i EU's kombinerede nomenklatur, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, er fritaget for forsyningssikkerhedsafgift. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område.«

28. I § 8, *stk. 5*, ændres to steder »10 kr.« til: »15 kr.«

29. I § 8, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »63,8 kr.« til: »80,8 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i *2. pkt.* ændres »53,2 kr.« til: »67,3 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i *3. pkt.* ændres »38,0 pct.« til: »44,0 pct.«, i *6. pkt.* ændres »10 kr.« til: »15 kr.«, og *10. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1., 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5 a.«

30. I § 8 *b, stk. 3, 1. pkt.*, § 8 *c, stk. 3, 1. pkt.*, og § 8 *d, stk. 7, 1. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og § 8 *b, stk. 3, 2. pkt.*, § 8 *c, stk. 3, 2. pkt.* og § 8 *d, stk. 7, 2. pkt.*, affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

31. I § 8 *b, stk. 4, 1. pkt.*, § 8 *c, stk. 4, 1. pkt.*, og § 8 *d, stk. 8, 1. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og § 8 *b, stk. 4, 2. pkt.*, § 8 *c, stk. 4, 2. pkt.*, og § 8 *d, stk. 8, 2. pkt.*, affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

32. Efter § 8 d indsættes:

»§ 8 e. For nyttiggjort overskudsvarme fra afgiftspligtigt VE-brændsel, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter § 8, *stk. 1-4*, finder reglerne om nedsættelse af tilbagebetaling for nyttiggjort overskudsvarme, herunder satser, efter § 8 d, *stk. 6-8*, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For varme fra afgiftspligtigt VE-brændsel kan virksomheder, som pålægges afgift efter § 7, *stk. 3*, § 7 b, *stk. 1* eller § 8, *stk. 1* eller *stk. 8*, gange afgiften (2020-tal baseret på 2015-niveau) med de procentandele, som er anført i bilag 11.

§ 8 f. Modtager af leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift, kan få afgiften betalt tilbage i det omfang, modtager har forbrugt VE-brændslet direkte som andet end brændsel til produktion af varme, jf. dog *stk. 2-4*.

Stk. 2. For forbrug af VE-brændsel, som er nævnt i *stk. 1*, ydes der ikke tilbagebetaling, når forsyningssikkerhedsafgiften af leveringer af det forbrugte VE-brændsel inden for et kalenderår udgør mindre end 5.000 kr. Der ydes ikke tilbagebetaling vedrørende leveringer af VE-brændsel for hvilke, der kan ydes fritagelse for eller tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift efter andre bestemmelser i denne lov.

Stk. 3. Den, som ønsker at få tilbagebetalt forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsel, kan anmode told- og skatteforvaltningen herom. Der kan anmodes om tilbagebetaling pr. kvartal, dog ikke for et kvartal for hvilket tilbagebetalingsbeløbet udgør mindre end 1.000 kr. Told- og skatteforvaltningen kan kræve, at ansøgeren fremlægger dokumentation, herunder fakturaer eller lignende, der kan danne grundlag for opgørelsen af beløbet.

Stk. 4. Moms, som er pålagt leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, tillægges tilbagebetalingen af forsyningssikkerhedsafgift, i det omfang, momsen vedrører den forsyningssikkerhedsafgift, som betales tilbage, når momsen ikke kan fradrages som indgående moms i en momsregistreret virksomhed efter momslovens regler.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift og eventuel moms, herunder krav om dokumentation, jf. stk. 3 og 4.«

33. Efter § 10 a indsættes:

»§ 10 b. Ved opgørelse af forsyningssikkerhedsafgiften, som skal angives og betales efter § 10 og 10 a, finder § 6 a, stk. 3-7, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. § 10 og 10 a finder ikke anvendelse for modtagelse af afgiftspligtigt VE-brændsel, når leverancens pris eksklusive moms udgør 1.000 kr. eller derunder.

Stk. 3. § 10 og 10 a finder ikke anvendelse for indførsel af afgiftspligtigt VE-brændsel, hvis indførslen opfylder betingelserne for afgiftsfri indførsel af rejsegods for andre afgiftspligtige varer.«

34. I § 11, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, og som skal betale forsyningssikkerhedsafgift for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel efter § 3 b, skal udstede faktura med de i stk. 2 angivne oplysninger. Ved udlevering af afgiftspligtigt VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift, fra virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, skal leverandøren på forlangende udstede faktura med de i stk. 2 angivne oplysninger til modtageren af VE-brændslet.«

35. I § 12, stk. 1, ændres »§§ 5 og 6« til: »§§ 5, 6 og 6 a«.

36. Efter § 15 indsættes:

»§ 16. For den, som skal betale forsyningssikkerhedsafgift for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, der er omfattet af § 3 b, angives og betales forsyningssikkerhedsafgiften efter tilsvarende regler, som gælder med hensyn til betaling og angivelse af forsyningssikkerhedsafgift ved ikke erhvervsdrivendes indførsel af afgiftspligtigt VE-brændsel fra andre EU-landes vareområde efter §§ 10 og 10 a.«

37. Bilag 2 affattes som bilag 14 til denne lov.

38. Som bilag 2 a indsættes bilag 15 til denne lov.

39. Bilag 3 affattes som bilag 16 til denne lov.

40. Som bilag 3 a indsættes bilag 17 til denne lov.

41. Bilag 4 affattes som bilag 18 til denne lov.

42. Som bilag 4 a indsættes bilag 19 til denne lov.

43. Bilag 5 affattes som bilag 20 til denne lov.

44. Som bilag 5 a indsættes bilag 21 til denne lov.

45. Bilag 7 affattes som bilag 22 til denne lov.

- 46. Som *bilag 7 a* indsættes bilag 23 til denne lov.
- 47. Som *bilag 9* indsættes bilag 24 til denne lov.
- 48. Som *bilag 10* indsættes bilag 25 til denne lov.
- 49. Som *bilag 11* indsættes bilag 26 til denne lov.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 4 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, § 4 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 4 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 6 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 foretages følgende ændringer:

- 1. § 1, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2 a«, og i 3. pkt. ændres »2015« til: »2020«.
- 2. I § 1, stk. 1, nr. 2, 10 og 18, ændres »262,3 øre« til: »305,8 øre«, og »260,8 øre« ændres til: »302,0 øre«.
- 3. I § 1, stk. 1, nr. 7, ændres »297,3 øre« til: »346,6 øre«.
- 4. I § 1, stk. 1, nr. 8, ændres »267,6 øre« til: »311,9 øre«.
- 5. I § 1, stk. 1, nr. 16, ændres »336,4 øre« til: »392,2 øre«.
- 6. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 19:
»19) Bioolier under position 1507 og 1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur for hvilke energiindholdet er opgjort, og som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 85,3 kr. pr. GJ.«
- 7. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »andre kulbrintebrændstoffer« til: »andre kulbrintebrændstoffer, herunder bioolier,«.
- 8. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i« til: »men undtagen afgiftspligtige varer, der er omfattet af § 1, stk. 1, og § 1 a, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og«
- 9. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »nævnt i § 1, stk. 1, i lov om brunkul, stenkul og koks m.v. og i« til: »omfattet af § 1, stk. 1, og § 1 a, stk. 1-3, i lov om brunkul, stenkul og koks m.v. og«.
- 10. § 1, stk. 2, 4. pkt., ophæves.
- 11. I § 6 indsættes som stk. 2-4:
»Stk. 2. Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige

brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelsen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. dog stk. 3 og 4. Den laveste mulige virkningsgrad for produktion af elektricitet, som eventuelt indgår i denne opgørelse, kan anvendes for hele afgiftsperioden efter stk. 1.

Stk. 3. Virksomheder, som ønsker at benytte timebaseret opgørelse for et anlæg, jf. stk. 2, skal anmode told- og skatteforvaltningen om tilladelse hertil. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi m.v., som virksomheden vil anvende ved timebaseret opgørelse. Told- og skatteforvaltningen giver tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Told- og skatteforvaltningen kan som en del af tilladelsen fastsætte, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed. Hvis virksomheden ikke opfylder forudsætningerne for tilladelsen, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse, jf. stk. 3.«

12. I § 9, *stk. 4, 2. og 3. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *5. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3 a.«

13. I § 9, *stk. 13, 2. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og *3. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6 a.«

14. I § 9, *stk. 14, 2. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og *3. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6 a.«

15. § 9 a, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *6. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3 a.«, og i *7. pkt.* ændres »(2015-niveau)« til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.

16. I § 11, *stk. 6*, ændres to steder »10 kr.« til: »15 kr.«

17. I § 11, *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »63,8 kr.« til: »80,8 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i *2. pkt.* ændres »53,2 kr.« til: »67,3 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i *3. pkt.* ændres »38,0 pct.« til: »44,0 pct.«, i *6. pkt.* ændres »10 kr.« til: »15 kr.«, og *10. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4 a.«

18. I § 11 b, *stk. 3, 1. pkt.*, § 11 c, *stk. 3, 1. pkt.*, og § 11 d, *stk. 7, 1. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og § 11 b, *stk. 3, 2. pkt.*, § 11 c, *stk. 3, 2. pkt.*, og § 11 d, *stk. 7, 2. pkt.*, affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år, som anført i bilag 6, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år, som anført i bilag 6 a.«

19. I § 11 b, stk. 4, 1. pkt., § 11 c, stk. 4, 1. pkt., og § 11 d, stk. 8, 1. pkt., ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og § 11 b, stk. 4, 2. pkt., § 11 c, stk. 4, 2. pkt., og § 11 d, stk. 8, 2. pkt., affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6 a.«

20. Bilag 2 affattes som bilag 27 til denne lov.

21. Som bilag 2 a indsættes bilag 28 til denne lov.

22. Bilag 3 affattes som bilag 29 til denne lov.

23. Som bilag 3 a indsættes bilag 30 til denne lov.

24. Bilag 4 affattes som bilag 31 til denne lov.

25. Som bilag 4 a indsættes bilag 32 til denne lov.

26. Bilag 6 affattes som bilag 33 til denne lov.

27. Som bilag 6 a indsættes bilag 34 til denne lov.

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret ved § 5 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 5 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 5 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 42 i lov nr. 1095 af 28. november 2012, § 5 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 og senest § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013 foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 1, ændres »mineralolieprodukter m.v.« til: »mineralolieprodukter m.v., bortset fra bioolier og gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel,«.

2. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 1, nr. 4« til: »§ 1 a«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 1-13 og 17-20, træder i kraft den 1. oktober 2014.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 2, nr. 2, 5 og 15, § 3, nr. 1, 2, 5, 12-15, 17-21, 23-25, 27, 32-36 og 47-49, § 4, nr. 8 og 9, og § 5, nr. 2. Skatteministeren kan herunder bestemme, at bestemmelserne nævnt i 1. pkt. træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Stk. 4. For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes senest den 1. januar 2014 og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 5. Loven finder anvendelse for energiafgiftspligtige varer, der fra og med den 1. janu-

ar 2014 udleveres til forbrug fra registrerede eller registreringspligtige virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medtages til udlandet, jf. dog stk. 3.

Stk. 6. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse for øvrige ændringer m.v. pr. 1. januar i senere år.

Bilag 1

»Bilag 4

Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9, for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og føl- gende år
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	68,7	71,7	73,4	75,5	76,7	77,6	80,8
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	57,3	59,8	61,2	62,8	63,9	64,7	67,3
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende afsætning af vand og varme	pct.	39	40	40	42	42	43	44

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 2

»Bilag 4 a

Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 9, for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ	52,8	53,9	51,6	51,5	61,6

«

Bilag 3

»Bilag 8

Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 19, for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og følgen- de år
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	1,6	1,5	1,5	1,5	1,4	1,4	1,4

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 4

»Bilag 8 a

Satser for elafgiftslovens § 11, stk. 19, for perioden 2010 – 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. dec. 2013
Nedsættelse af tilbagebetaling	Pct.	7,8	7,7	13,1	12,7

«

Bilag 5

»Bilag 2

Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 2, for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020*
Sats for naturgas og bygas	øre/Nm ³	289,9	301,7	308,2	316,6	321,6	325,0	337,6

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 6

»Bilag 2 a

Satser for gasafgiftslovens § 1, stk. 2, for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Sats for naturgas og bygas	øre/Nm ³	227,0	231,1	235,3	239,5	279,5

«

Bilag 7

»Bilag 4

Satser for elpatronordningen i gasafgiftsloven for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020*
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	61,0	63,5	64,9	66,6	67,7	68,4	71,1

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 8

»Bilag 4 a

Satser for elpatronordningen i gasafgiftsloven for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,9	48,6	49,5	50,4	58,8

«

Bilag 9

»Bilag 5

Satser for gasafgiftslovens § 10, stk. 9, for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og følgen- de år
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	68,7	71,7	73,4	75,4	76,7	77,6	80,8
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varmeværk	kr./GJ varme	57,3	59,8	61,2	62,8	63,9	64,7	67,3
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende afsætning af vand og varme	pct.	39	40	40	42	42	43	44

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 10

»Bilag 5 a

Satser for gasafgiftslovens § 10, stk. 9, for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	51,6	51,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	42,3	44,9	43,0	42,9	51,3

«

Bilag 11

»Bilag 7

Satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 10 og 11, § 10 b, § 10 c og § 10 d for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og føl- gende år
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	73,2	76,2	77,8	79,9	81,2	82,1	85,3
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	61,0	63,5	64,9	66,6	67,7	68,4	71,1

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 12

»Bilag 7 a

Satser for gasafgiftslovens § 8, stk. 10 og 11, § 10 b, § 10 c og § 10 d for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	70,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	45,8	48,6	49,5	50,4	58,8

«

Bilag 13

Bilag 8

EU's minimumsafgifter

Gas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ)/normal m ³ (Nm ³)	øre/Nm ³	4,9
--	---------------------	-----

Bilag 14

»Bilag 2

Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 2, for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og føl- gende år
Satser efter brændværdi af de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte varer	kr./GJ	73,2	76,2	77,8	79,9	81,2	82,1	85,3
Satser efter energiindhold af den i § 1, stk. 1, nr. 5, nævnte varme	kr./GJ	61,0	63,5	64,9	66,6	67,7	68,4	71,1

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 15

»Bilag 2 a

Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 2, for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 30. jun. 2011	1. juli - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Satser efter brændværdi af de i stk. 1, nr. 1-5, nævnte varer	kr./GJ	57,3	58,4	58,4	59,4	60,5	70,6
Satser efter energiindhold af den i § 1, stk. 1, nr. 6, nævnte varme	kr./GJ	46,1	46,7	48,6	49,5	50,4	58,8

«

Bilag 16

»Bilag 3

Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 4, for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. -31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og føl- gende år
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 1, nævnte varer	kr./t	2.050	2.133	2.179	2.239	2.274	2.298	2.387
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 2, nævnte varer	kr./t	2.416	2.514	2.568	2.638	2.680	2.708	2.813
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 3, nævnte varer	kr./t	1.391	1.447	1.479	1.519	1.543	1.559	1.620
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 4, litra a, nævnte varer	kr./t	2.093	2.179	2.226	2.287	2.323	2.347	2.438
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 4, litra b, nævnte varer	kr./t	2.753	2.864	2.926	3.006	3.054	3.086	3.206

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 17

»Bilag 3 a

Satser for kulafgiftslovens § 1, stk. 4, for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. -30. dec. 2013
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 1, nævnte varer	kr./t	1.605	1.634	1.663	1.693	1.796
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 2, nævnte varer	kr./t	1.892	1.926	1.960	1.996	2.329
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 3, nævnte varer	kr./t	1.089	1.109	1.129	1.149	1.341
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 4, nævnte varer	kr./t	2.207	2.247	2.287	2.328	2.717
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 5, litra a, nævnte varer	kr./t	1.640	1.669	1.699	1.730	2.019
Sats efter vægt af de i stk. 1, nr. 5, litra b, nævnte varer	kr./t	2.155	2.194	2.234	2.274	2.654

Bilag 18

»Bilag 4

Satser for elpatronordningen i kulafgiftsloven for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. – 31. dec. 2020* og føl- gende år
Grænser for tilba- gebetaling til momsregistrerede varmeproducenter og for forholds- mæssig nedsættel- se	kr./GJ fjern- varme ab værk	61,0	63,5	64,9	66,6	67,7	68,4	71,1

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 19

»Bilag 4 a

Satser for elpatronordningen i kulafgiftsloven for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter og for forholdsmæssig nedsættelse	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,9	48,6	49,5	50,4	58,8

«

Bilag 20

»Bilag 5

Satser for kulafgiftslovens § 8, stk. 8, for perioden 2014 - 2020

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og følgen- de år
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	68,7	71,7	73,4	75,4	76,7	77,6	80,8
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	57,3	59,8	61,2	62,8	63,9	64,7	67,3
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende afsætning af vand og varme	pct.	39	40	40	42	42	43	44

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 21

»Bilag 5 a

Satser for kulafgiftslovens § 8, stk. 8, for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	51,6	51,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	42,3	44,9	43,0	42,9	51,3

«

Bilag 22

»Bilag 7

Satser for kulafgiftslovens § 8 b, § 8 c og § 8 d for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og føl- gende år
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	73,2	76,2	77,9	79,9	81,2	82,1	85,3
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	61,0	63,5	64,9	66,6	67,7	68,4	71,1

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 23

»Bilag 7 a

Satser for kulafgiftslovens § 8 b, § 8 c og § 8 d for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	70,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	45,8	48,6	49,5	50,4	58,8

«

Bilag 24

»Bilag 9

Satser for forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler for perioden 2014 - 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020*og følgende år
Afgiftssats	kr./GJ	11,6	15,1	18,4	22,2	25,1	27,6	30,8

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 25

»Bilag 10

Omregning fra værdi til GJ, jf. kulafgiftslovens § 6 a, stk. 5, for 2014 - 2020 og følgende år

Beregning af grundlaget (GJ) for forsyningssikkerhedsafgiften *)		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016	1. jan. - 31. dec. 2017	1. jan. - 31. dec. 2018	1. jan. - 31. dec. 2019	1. jan. - 31. dec. 2020 og følgende år
Procentandel af den værdi af fast afgiftspligtigt VE-brændsel, som er opgjort efter kulafgiftslovens § 6 a, stk. 5.	Pct.	31	37	42	46	49	52	54

*) Antal GJ i den afgiftspligtige VE-brændsel, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift, beregnes således:

Værdi x procentandel/ årets afgiftssats i kr. pr. GJ

For at nå frem til afgiften ganges antal GJ herefter med årets afgiftssats pr. GJ.

Årets afgiftssats pr. GJ opgøres som anført i bilag 9.

Bilag 26

»Bilag 11

Satsreduktioner vedrørende afgiftspligtig VE-brændsel efter kulafgiftslovens § 8 e, stk. 2*, for perioden 2014 - 2020 og følgende år

		1. jan. – 31. dec. 2014	1. jan. – 31. dec. 2015	1. jan. – 31. dec. 2016	1. jan. – 31. dec. 2017	1. jan. – 31. dec. 2018	1. jan. – 31. dec. 2019	1. jan. – 31. dec. 2020 og følgende år
Procentandele hvormed ganges satser vedrø- rende overskudsvarme- afgifter og elpatro- nordningen	Pct.	16,0	19,9	23,5	27,2	30,2	32,6	35,7

* Satsreduktionerne finder ikke anvendelse for betaling af kvadratmeterafgift.«

Bilag 27

»Bilag 2

Satser for mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1 og 8, for perioden 2014 – 2020 og følgende år

	Enhed	1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og føl- gende år
<i>Satser ved dagtemperatur</i>								
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	294,4	299,7	299,7	299,7	299,7	299,7	299,7
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	262,6	273,2	279,1	286,8	291,3	294,4	303,8
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	283,0	288,1	288,1	288,1	288,1	288,1	288,1
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	262,6	267,4	267,4	267,4	267,4	267,4	267,4
5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	262,6	267,4	267,4	267,4	267,4	267,4	267,4
6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	261,2	267,4	267,4	267,4	267,4	267,4	267,4
7) Fuelolie	øre/kg	297,6	309,7	316,4	325,0	330,2	333,6	346,6
8) Fyringstjære	øre/kg	267,8	278,7	284,7	292,5	297,2	300,3	311,9
9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	294,4	299,7	299,7	299,7	299,7	299,7	299,7
10) Anden petroleum	øre/l	262,6	273,2	279,1	286,8	291,3	294,4	303,8
11) Blyholdig benzin (blyindhold over	øre/l	487,1	495,9	495,9	495,9	495,9	495,9	495,9

0,013 g/l)								
12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	413,4	420,9	420,9	420,9	420,9	420,9	420,9
13) Blyfri benzin med 4,8 pct. bio-brændstoffer (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	406,4	413,7	413,7	413,7	413,7	413,7	413,7
14) Autogas (LPG)	øre/l	178,2	181,4	181,4	181,4	181,4	181,4	181,4
15) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof	øre/kg	327,7	333,5	333,5	333,5	333,5	333,5	333,5
16) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	øre/kg	336,8	350,4	358,0	367,8	373,6	377,5	392,2
17) Karburatorvæske	øre/l	461,1	465,5	465,5	465,5	465,5	465,5	465,5
18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur	øre/l	262,6	273,2	279,1	286,8	291,3	294,4	303,8
19) Bioolier under position 1507 og 1508 i EU's Kombinerede Nomenklatur for hvilke energiindholdet er opgjort, og som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller anvendes til elektricitets- og varme-fremstilling på stati-	kr./GJ	73,2	76,2	77,9	79,9	81,2	82,1	85,3

onære motorer i kraft-varme-værker								
Energiafgift for benzinækvivalenter efter stk. 8	kr./GJ	125,8	128,1	128,1*	128,1*	128,1*	128,1*	128,1*
Energiafgift for dieselækvivalenter efter stk. 8	kr./GJ	73,2	74,6	74,6	74,6	74,6	74,6	74,6
<i>Satser ved 15° C</i>								
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	292,6	297,9	297,9	297,9	297,9	297,9	297,9
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	261,1	271,6	277,5	285,1	289,6	292,7	304,0
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	281,2	286,4	286,4	286,4	286,4	286,4	286,4
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	261,0	265,8	265,8	265,8	265,8	265,8	265,8
5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	261,0	265,8	265,8	265,8	265,8	265,8	265,8
6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	259,7	264,5	264,5	264,5	264,5	264,5	264,5
9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	292,6	297,9	297,9	297,9	297,9	297,9	297,9
10) Anden petroleum	øre/l	261,1	271,6	277,5	285,1	289,6	292,7	304,0
11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	483,1	491,7	491,7	491,7	491,7	491,7	491,7
12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	410,0	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4	417,4
13) Blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	403,1	410,4	410,4	410,4	410,4	410,4	410,4
17) Karburatorvæske	øre/l	457,3	465,5	465,5	465,5	465,5	465,5	465,5
18) Smøreolie og	øre/l	261,5	271,7	277,0	283,0	286,6	288,4	302,0

lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og off- setprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede No- menklatur								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

*) Sætserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 28

»Bilag 2 a

Satser for mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1 og 8, for perioden 2010 – 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 30. juni 2012	1. juli - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
<i>Satser ved dagtemperatur</i>							
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,4	282,5	287,6	284,0	289,1	289,1
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	205,6	209,3	213,1	213,1	216,9	253,1
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	266,9	271,8	276,7	273,1	278,0	278,0
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	247,9	252,4	257,0	253,4	257,9	257,9
5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	247,9	252,4	257,0	253,4	257,9	257,9
6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. bio-brændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	246,6	251,1	255,7	252,1	256,5	256,5
7) Fuelolie	øre/kg	233,0	237,2	241,5	241,5	245,8	286,9
8) Fyringstjære	øre/kg	209,7	213,5	217,3	217,3	221,3	258,2
9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	277,4	282,5	287,6	284,0	289,1	289,1
10) Anden petroleum	øre/l	205,6	209,3	213,1	213,1	216,9	253,1
11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	456,7	464,9	473,3	470,0	478,5	478,5
12) Blyfri benzin (blyindhold højst	øre/l	388,1	395,1	402,2	398,9	406,2	406,2

0,013 g/l)							
13) Blyfri benzin med 4,8 pct. bio-brændstoffer (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	381,5	388,4	395,4	392,1	399,3	399,3
14) Autogas (LPG)	øre/l	172,6	175,7	178,8	171,9	174,9	174,9
15) Anden flaskegas (LPG), der anvendes som motorbrændstof	øre/kg	317,4	323,1	328,9	316,1	322,0	322,0
16) Anden flaskegas (LPG) og gas (bortset fra LPG), der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	øre/kg	263,7	268,4	273,3	273,3	278,2	324,7
17) Karburatorvæske	øre/l	429,2	437,1	445,0	445,0	453,0	453,0
18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur	øre/l	205,6	209,3	213,1	213,1	216,9	253,1
Energiafgift for benzinækvivalenter efter stk. 8	kr./GJ	118,1	120,3	122,4	121,4	123,7	123,7
Energiafgift for dieselækvivalenter efter stk. 8	kr./GJ	69,1	70,4	71,7	70,7	71,9	71,9
<i>Satser ved 15° C</i>							
1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	275,8	280,8	285,9	282,4	287,4	287,4
2) Anden gas- og dieselolie	øre/l	204,4	208,1	211,8	211,8	215,6	251,7
3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.)	øre/l	265,4	270,2	275,1	271,6	276,4	276,4
4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.)	øre/l	246,5	250,9	255,5	252,0	256,4	256,4
5) Svovlfri dieselolie	øre/l	246,5	250,9	255,5	252,0	256,4	256,4

(svovlindhold højst 0,001 pct.)							
6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. bio-brændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.)	øre/l	245,3	249,2	254,3	250,8	255,1	255,1
9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof	øre/l	275,8	280,8	285,9	282,4	287,4	287,4
10) Anden petroleum	øre/l	204,4	208,1	211,8	211,8	215,6	251,7
11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g/l)	øre/l	452,9	461,0	469,4	466,2	474,5	474,5
12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	384,9	391,8	398,8	395,6	402,8	402,8
13) Blyfri benzin med 4,8 pct. bio-brændstoffer (blyindhold højst 0,013 g/l)	øre/l	378,5	385,3	392,2	389,0	396,0	396,0
17) Karburatorvæske	øre/l	425,8	433,5	441,3	441,3	449,2	449,2
18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur	øre/l	204,4	208,1	211,8	211,8	215,6	251,7

«

Bilag 29

»Bilag 3

Satser for elpatronordningen i mineralolieafgiftsloven for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. – 31. dec. 2020* og følgende år
Grænser for tilbægebetaling til momsregistrerede varmeproducenter og for forholds­mæssig nedsæt­else	kr./GJ fjernvarme ab værk	61,0	63,5	64,9	66,6	67,7	68,4	71,1

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 30

»Bilag 3 a

Satser for elpatronordningen i mineralolieafgiftsloven for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Grænser for tilbagebetaling til momsregistrerede varmeproducenter og for forholds- mæssig nedsættelse	kr./GJ fjernvarme ab værk	45,9	48,6	49,5	50,4	58,8

«

Bilag 31

»Bilag 4

Satser for mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, for perioden 2014 – 2020 og følgende år

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og følgen- de år
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	68,7	71,7	73,4	75,4	76,7	77,6	80,8
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varmeværk	kr./GJ varme	53,3	59,8	61,2	62,8	63,9	64,7	67,3
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende afsætning af vand og varme	pct.	39	40	40	42	42	43	44

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 32

»Bilag 4 a

Satser for mineralolieafgiftslovens § 11, stk. 9, for perioden 2010 - 2013

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	52,8	53,9	51,6	51,5	61,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	42,3	44,9	43,0	42,9	51,3

«

Bilag 33

»Bilag 6

**Satser for mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13 og 14, § 11 b, § 11 c og § 11 d
for perioden 2014 – 2020 og følgende år**

		1. jan. - 31. dec. 2014	1. jan. - 31. dec. 2015	1. jan. - 31. dec. 2016*	1. jan. - 31. dec. 2017*	1. jan. - 31. dec. 2018*	1. jan. - 31. dec. 2019*	1. jan. - 31. dec. 2020* og føl- gende år
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	73,2	76,2	77,9	79,9	81,2	82,1	85,3
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-værk	kr./GJ varme	61,0	63,5	64,9	66,6	67,7	68,4	71,1

*) Satserne er baseret på 2015-niveau og reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.«

Bilag 34

»Bilag 6 a

**Satser for mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13 og 14, § 11 b, § 11 c og § 11 d
for perioden 2010 - 2013**

		1. jan. - 31. dec. 2010	1. jan. - 31. dec. 2011	1. jan. - 31. dec. 2012	1. jan. - 31. jan. 2013	1. feb. - 31. dec. 2013
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme	kr./GJ varme	57,3	58,4	59,4	60,5	70,6
Nedsættelse af tilbagebetaling ved efterfølgende nyttiggørelse af vand og varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-værk	kr./GJ varme	45,8	48,6	49,5	50,4	58,8

«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets formål og baggrund*
 - 2.1. *Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler til rumvarme*
 - 2.2. *Forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler*
 - 2.3. *Tilpasning af afgiftsregler for VE-brændsler*
 - 2.4. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
 - 2.5. *Ændrede registreringsbestemmelser i elafgiftsloven*
3. *Lovforslagets enkelte elementer*
 - 3.1. *Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.2. *Lovforslaget*
 - 3.2. *Forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.2. *Lovforslaget*
 - 3.3. *Afgiftsbelastning ved forskellige opvarmningsformer*
 - 3.4. *Tilpasning af afgiftsregler for VE-brændsler*
 - 3.4.1. *Gældende ret*
 - 3.4.2. *Lovforslaget*
 - 3.5. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
 - 3.5.1. *Gældende ret*
 - 3.5.2. *Lovforslaget*
 - 3.6. *Ændrede registreringsbestemmelser i elafgiftsloven*
 - 3.6.1. *Gældende ret*
 - 3.6.2. *Lovforslaget*
4. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 4.1. *Forsyningssikkerhedsafgiften*
 - 4.2. *Diverse VE-brændselstyper*
 - 4.3. *Provenuoversigt*
 - 4.4. *Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker*
5. *Administrative konsekvenser for det offentlige*
6. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
 - 6.1. *Erhvervsøkonomiske virkninger af forsyningssikkerhedsafgiften*
 - 6.2. *Erhvervsøkonomiske virkninger af VE-brændselstyper*
 - 6.3. *Erhvervsøversigt*
7. *Administrative konsekvenser for erhvervslivet*

8. *Administrative konsekvenser for borgerne*
9. *Miljømæssige konsekvenser*
 - 9.1. *Miljømæssige konsekvenser – forsyningssikkerhedsafgiften*
 - 9.2. *Miljømæssige konsekvenser – VE-brændselstyper*
10. *Forholdet til EU-retten*
11. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
12. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Dette lovforslag udmønter en del af finansieringen af *Energiaftale 2012*.

Den samlede forsyningssikkerhedsafgift skal samlet indbringe ca. 0,9 mia. kr. i 2013 gradvist stigende til 2,6 mia. kr. i 2020 (2013-priser) fratrukket compensation til erhvervslivet og efter adfærdseffekter.

Med *Energiaftale 2012* er aftalt en række ændringer i energiafgifterne, herunder indførelse af en forsyningssikkerhedsafgift.

Forsyningssikkerhedsafgiften udmøntes i tre faser:

1. Finansiering for 2013 ved forhøjelse af afgift på fossilt brændsel med 10,1 kr./GJ (vedtaget ved lov nr. 70 af 30. januar 2013)
2. Compensation til erhvervene i 2014-2020 og fremefter ved nedsættelse af afgifter på energi til proces samtidig med yderligere lempelser, som følger af *Vækstplan DK* (vedtaget ved lov nr. 903 af 4. juli 2013)
3. Dette lovforslag, der udmønter tredje fase af forsyningssikkerhedsafgiften, herunder yderligere forhøjelse af afgift på fossile brændsler til rumvarme i 2014-2020 og fremefter, introduktion og forhøjelse af en ny afgift på VE-brændsel til rumvarme for 2014-2020 og fremefter samt en række øvrige tilpasninger af afgifterne som følge af indførelse af afgift på VE-brændsel m.v.

Merprovenuet ved dette lovforslag er ca. 0,8 mia. kr. i 2014 gradvist stigende til ca. 2,7 mia. kr. i 2020 (2013-priser) opgjort efter adfærd. Udledningerne af partikler reduceres med 0,2 mio. kg i 2014 gradvist stigende til ca. 2,2 mio. kg i 2020, mens forbruget af energi reduceres med ca. 0,5 PJ i 2014 gradvist stigende til ca. 7 PJ i 2020. Desuden medfører forslaget et mindre fald i CO₂-udledningen.

Med den fulde forsyningssikkerhedsafgift forhøjes den almindelige energiafgift på fossile brændsler til rumvarme med 21,8 kr./GJ i 2020, fra 60,5 kr./GJ til 82,3 kr./GJ i 2020 (2013-priser). Med første etape af forsyningssikkerhedsafgiften er der allerede gennemført en forhøjelse på 10,1 kr./GJ pr. 1. februar 2013. Desuden indføres energiafgiften på VE-brændsler til rumvarme, som i 2020 vil være 29,7 kr./GJ.

Med forsyningssikkerhedsafgiften nedsættes desuden afgiften på el til proces med 3,1 øre/kWh i 2020 og afgiften af brændsel til proces med 2,7 kr./GJ i 2020 (2013-priser). Disse nedsættelser er suppleret med øvrige nedsættelser i *Vækstplan DK*, herunder nedsættelse af afgifterne på el til proces til 0,4 øre/kWh fra 2014. Afgiften på brændsel til proces nedsættes til 6,3 kr./GJ fra 2014 og til 4,5 kr./GJ i årene derefter.

Afgiftssatserne fordelt på de enkelte år fremgår af *tabel 1*.

Tabel 1: Afgiftssatser for forsyningssikkerhedsafgift

2013-priser	Før FSA	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Fossilt brændsel til rumvarme kr./GJ	60,5	+10,1	+11,4	+13,0	+14,6	+16,7	+17,9	+18,7	+21,8
- heraf dette forslag kr./GJ			+1,3	+2,9	+4,5	+6,6	+7,8	+8,6	+11,7

VE-brændsel til rumvarme kr./GJ	0,0	0,0	+11,4	+14,6	+17,8	+21,4	+24,2	+26,6	+29,7
El til proces øre/kWh	3,5	-1,4	-2,2	-2,3	-2,6	-2,9	-3,1	-3,1	-3,1
- heraf 1. fase øre/kWh		-1,4	-1,4	-0,8	-0,8	-0,8	-0,8	-0,8	-0,8
- heraf 2. fase øre/kWh			-0,8	-1,5	-1,8	-2,1	-2,3	-2,3	-2,3
Fossilt brændsel til proces kr./GJ – er indeholdt i anden etape	9,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-0,1	-0,8	-2,7

Anm: Afrundede satser. Sats for de konkrete energiprodukter er ofte angivet i handelsenheder (kr. pr. liter, ton, Nm³, osv.).

Regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti indgik den 22. marts 2012 aftale om den danske energipolitik 2012-2020 (*Energiaftale 2012*).

Med aftalen fastlægges konkrete energipolitiske initiativer for perioden 2012-2020.

Følgende fremgår bl.a. af *Energiaftale 2012*:

»

- *Forsyningssikkerhedsafgiften pålægges al rumvarme, dvs. rumvarme fra såvel fossile brændsler som biomasse, og træder i kraft i 2013. Dog gælder det for biomassen, at der er tale om et nyt afgiftsgrundlag, hvorfor den må udformes under hensyn til EU's diskriminations- og statsstøtteregele og senest skal træde i kraft i 2014.*
- *For at lempe belastningen fra forsyningssikkerhedsafgiften på forbrugere af fossile brændsler, der i forvejen har høje afgifter, reduceres afgiftsstigningen på allerede beskattede fossile brændsler med 7,5 kr./GJ senest i 2020 (2010-niveau).*
- *Med henblik på at afskærme det private erhvervsliv fra afgiftsfinansieringen af aftalens energipolitiske initiativer, lempes energiafgifterne på el og brændsel til proces. Lempelsen finansieres via forsyningssikkerhedsafgiften og sikrer, at belastningen af det private erhvervsliv under ét fra forsyningssikkerhedsafgift og procesenergilempelse reduceres til 75 mio. kr. i 2020. Lempelsen af energiafgifterne på el og brændsel til proces indføres gradvist frem mod 2020 parallelt med den øvrige finansiering af aftalen.»*

Forsyningssikkerhedsafgiften på rumvarme skal:

- Finansiere ekstra udgifter og færre indtægter til statens finanser, der følger af en række andre elementer i *Energiaftale 2012*.
- Yderligere tilskynde til lavere forbrug af brændsler m.v. til rumvarme, herunder særligt VE-brændsler.

Med indførelse af den ene del af forsyningssikkerhedsafgiften, nemlig forsyningssikkerhedsafgiften på VE-brændsler til rumvarme, indføres et nyt element i det danske energiafgiftssystem. Hidtil har disse VE-brændsler, f.eks. halm og træpiller, ikke været pålagt energiafgifter, idet der dog har været afgifter på udledninger af NO_x og SO₂ ved brug af visse typer VE-brændsler i større kedelanlæg m.v.

I en fremtidig dansk energiforsyning uden fossile brændsler skal vindkraften være flerdoblet, mens VE-brændsler og andre vedvarende energikilder skal supplere. Den vedvarende energikilde, der i størst omfang er til rådighed i Danmark, er vindenergi, der kan levere energi i

form af elektricitet. Vindkraft ser desuden ud til at blive den billigste form for vedvarende energi. VE-brændsel er med de nuværende priser som udgangspunkt også et oplagt alternativ til de fossile brændsler, men der er tungvejende grunde til, at VE-brændsler alene skal være et supplement i energiforsyningen.

VE-brændsler er en begrænset ressource. Selv om VE-brændsler er en fornybar ressource, modsat de fossile brændsler, er der grænser for, hvor meget VE-brændsel, der kan produceres både i Danmark og i verden. VE-brændsler kan være en langsom fornybar ressource, f.eks. VE-brændsler fra visse skovbrug. Selv hvis omfattende dele af Danmarks landbrugsareal blev omlagt til produktion af VE-brændsler, ville det langt fra kunne dække fremtidens behov. Et energisystem, der i meget høj grad bygger på VE-brændsler, vil blive afhængig af både en betydelig import og udviklingen i prisen på VE-brændsel.

Flere andre lande har - ligesom Danmark - en vision om, at deres energiforsyning på sigt skal dækkes af vedvarende energi. Efterhånden som der forbruges af de fossile brændsler i verden, og de fossile brændsler bliver mere og mere utilgængelige, vil der være flere lande, som vil prioritere vedvarende energi. Det forventes i takt med øget befolkningstilvækst, velstand og mindsket anvendelse af fossile brændsler, at omverdenen i øget grad vil efterspørge VE-brændsler til en række formål, herunder energi og transport. Dermed vil efterspørgslen og priserne stige.

Der er også andre grunde til, at efterspørgslen og priserne for VE-brændsler vil stige. Der efterspørges VE-brændsler til en række andre formål end energiformål som f.eks. fødevarer, papir og tømmer. På sigt kan der endvidere blive en øget efterspørgsel efter VE-brændsler til forskellige materialer, kemikalier etc.

En øget efterspørgsel efter VE-brændsler kan samtidig føre til øgede risici for så vidt angår den miljømæssige bæredygtighed.

Af forsyningssikkerhedsgrunde for Danmark og EU, og for at gøre omstillingen til vedvarende energi uden fossile brændsler billigere, er det vigtigt, at der ikke omstilles for meget til brug af VE-brændsler, da det binder energiforsyningen fremover.

Dette er baggrunden for, at vindkraften i den fremtidige danske energiforsyning uden fossile brændsler skal være flerdoblet, mens VE-brændsler og andre vedvarende energikilder skal supplere.

Brugen af VE-brændsler fremmes ved forskellige ordninger:

- VE-brændsel, der anvendes til fremstilling af rumvarme, fremmes ved betydelige afgifter på konkurrerende fossile brændsler. Fordelen udgjorde før indførelse af forsyningssikkerhedsafgift i 2013 godt 60 kr./GJ brændsel via energiafgifter og i størrelsesordenen godt 10 kr./GJ brændsel via fritagelse for CO₂-afgift.
- VE-brændsel, der anvendes til fremstilling af el, fremmes ved direkte tilskud finansieret af PSO-afgifter på el m.v. og udgør ca. 42 kr./GJ el, men det kan være væsentligt højere for f.eks. el fremstillet ved biogas og havvindmøller.
- VE-brændsel, der anvendes til procesformål, fremmes i en del tilfælde af afgifter på konkurrerende fossile brændsler. Afgiftsfordelen er ca. 5 kr./GJ plus fordele ved fritagelse for CO₂-afgift.

Energiaftale 2012 fører samlet set netto til større forbrug af VE-brændsler, herunder biomasse.

Forsyningssikkerhedsafgiften reducerer isoleret set brugen af VE-brændsler på nogle af de områder – brændsler til rumvarme – hvor incitamenterne har været størst. Til gengæld stiger brugen af VE-brændsler til procesformål og elfremstilling endnu mere.

Brugen af VE-brændsler støttes således allerede ved en væsentlig afgiftsfordel. Afgiftsfordelen fremkommer ved, at VE-brændslerne er fritaget for energiafgifter, mens energiafgifterne på konkurrerende fossile brændsler – før indførelse af forsyningssikkerhedsafgiften i 2013 - udgør ca. 60 kr. pr. GJ. Forsyningssikkerhedsafgiften på VE-brændsler vil være lidt højere end forsyningssikkerhedsafgiften på fossile brændsler. Det betyder, at den afgiftsmæssige fordel for VE-brændsler reduceres tilsvarende, men der vil fortsat være en betydelig fordel ved forbrug af VE-brændsler efter indførelsen af forsyningssikkerhedsafgiften.

I forhold til at andelen af vedvarende energi i energiforsyningen skal øges samtidig med, at energiforbruget skal mindskes, kan der også være ulemper, hvis fordelene ved brug af VE-brændsler til rumvarme er for store. Store fordele, herunder også støtte, øger ganske vist andelen af vedvarende energi, men ved individuel opvarmning med VE-brændsler i brændeovne m.v. risikeres et øget energiforbrug, da denne opvarmningsform ikke er særligt energieffektiv. Desuden vil der være øget lokal partikelforurening fra brændeovne m.v.

Efter indgåelsen af *Energiaftale 2012* har regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti den 15. november 2012 indgået aftale om strategi for solcelleanlæg og øvrige små vedvarende energi (VE)-anlæg (*Solcelleaftalen*).

Det fremgår af *Solcelleaftalen*, at det statslige mindreprovenu for den samlede udbygning med solcelleanlæg og øvrige små VE-anlæg finansieres ved en forhøjelse i forsyningssikkerhedsafgiften i forhold til det aftalte i *Energiaftale 2012*.

Efter indgåelsen af *Energiaftale 2012* og *Solcelleaftalen* har regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti den 22. januar 2013 endelig indgået aftale om støtte til husstandsmøller (*Husstandsmølleaftalen*).

Det fremgår af *Husstandsmølleaftalen*, at finansieringen af aftalens initiativer sker via bl.a. forsyningssikkerhedsafgiften.

Efter indgåelse af *Energiaftale 2012* har regeringen (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti), Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti i april 2013 endvidere indgået aftale om *Vækstplan DK*. Aftalen indeholder en række lempelser af virksomhedernes energiafgifter, der vil gøre virksomhedernes produktion billigere. Således afskaffes virksomhedernes betaling af energispærefgift (CO₂-afgift) på elektricitet fra 2014, energiafgifterne på brændsler til proces nedbringes til EU's minimumsafgifter fra 2015, virksomhedernes betaling af eldistributionsbidraget bortfalder fra 2014, og de gradvise lempelser indtil 2020 i afgifter på virksomhedernes energiforbrug til proces fremrykkes til 2014.

Samtidig med indførelse af forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsel foreslås visse tilpasninger af de gældende afgiftsregler for VE-brændsel.

Det fremgår bl.a. af *Energiaftale 2012*, at der skal ske fremme af brug af VE-brændsel i kraftvarmeværker:

„

- *Der gennemføres ændring af varmemforsyningsloven med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraftvarmeværker. El- og varmeproducenter og varmeaftagere får mulighed for at indgå frivillige aftaler, hvor den afgiftsmæssige fordel ved at skifte fra fossile brændsler til biomasse til varmeproduktion kan fordeles mellem de to parter.*

„

Med forslaget om timebaseret afgiftsopgørelse for kraft-varme-værker tilvejebringes de afgiftsmæssige forudsætninger for denne del af *Energiaftale 2012*.

Energiaftale 2012 sigter også på at fremme konkurrencen på elmarkedet, hvor kun en begrænset del af forbrugerne hidtil har udnyttet mulighederne for frit leverandørvalg. Den såkaldte »engrosmodel« åbner op for, at elhandelsvirksomheder vil få en mere fremtrædende plads på elmarkedet end hidtil, samtidig med at forbrugerne vil opleve kun at modtage én samlet faktura, uanset hvilken elhandelsvirksomhed de har indgået aftale med.

Lovforslaget tilpasser registreringsbestemmelserne i elafgiftsloven til den fremtidige, ændrede struktur på elmarkedet.

2. Lovforslagets formål og baggrund

2.1. Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler til rumvarme

Som nævnt er første fase af forsyningssikkerhedsafgiften allerede udmøntet ved lov nr. 70 af 30. januar 2013, og anden fase er udmøntet ved lov nr. 903 af 4. juli 2013.

Med lovforslaget sættes tredje fase af forsyningssikkerhedsafgiften for fossile brændsler i kraft med virkning fra 1. januar 2014. Tredje fase indeholder forhøjede, indekserede afgiftssatser for 2014 og 2015, mens satserne for 2016-2020 gradvis vil blive forhøjet og yderligere reguleret efter udviklingen i nettoprisindekset offentliggjort af Danmarks Statistik.

Forsyningssikkerhedsafgiften på de fossile brændsler indeholder to elementer:

- Forhøjelse af energiafgifterne på fossile brændsler til rumvarme.
- Kompenserende afgiftslempelse for erhvervene (momsregistrerede virksomheder).

Forhøjelse af energiafgifterne på de fossile brændsler til rumvarme foreslås at gælde for både husholdninger og erhvervene. De gennemføres ved at forhøje afgiftssatserne i energiafgiftslovene på de fossile brændsler. Energiafgifterne på brændsler fremgår af lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., der også omfatter affaldsforbrænding, og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Lempelsen af afgiftsbelastningen for erhvervene er gennemført ved en reduktion af energiafgifterne på brændsler samt elektricitet til procesformål. Lempelserne er gennemført ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 som led i *Vækstplan DK*.

Lempelsen skal bidrage til at sikre konkurrenceevnen for dansk erhvervsliv.

2.2. Forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler

Med dette lovforslag indføres forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler, hvormed lovforslaget udmønter den del af finansieringen af *Energiaftale 2012*, *Solcelleaftalen* og *Husstandsmølleaftalen*, som skal komme fra indførelse af en forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler anvendt til rumvarme. Forslaget om forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler understøtter omstillingen til et Danmark med en energiforsyning dækket af vedvarende energi, hvor vindkraften skal være flerdoblet, mens VE-brændsler og andre vedvarende energikilder skal supplere.

Med forslaget lægges der forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler, som anvendes til rumvarme m.v. fra både de kollektive fjernvarmenet og individuelle ovne og kedler m.v. i virksomheder og husholdninger. Udtrykket rumvarme skal forstås i overensstemmelse med energiafgiftslovene, hvor udtrykket dækker både egentlig rumvarme, men også andet varmemeforbrug, f.eks. varmt brugsvand og komfortkøling, som ikke berettiger til tilbagebetaling af afgift til forbrugeren i modsætning til virksomhedernes procesforbrug.

2.3. Tilpasning af afgiftsregler for VE-brændsler

Samtidig med indførelse af forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler foreslås visse tilpasninger af afgiftsreglerne for VE-brændsler, herunder biogas og bioolier. Hermed sikres, at der sker en ensartet afgiftsmæssig behandling med hensyntagen til energibeskatningsdirektivet.

2.4. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

Når et kraft-varme-værk veksler mellem brug af fossile brændsler og VE-brændsler inden for måneden alt efter, om der alene fremstilles el eller el og varme samtidig (kraftvarme), vil der efter gældende afgiftsregler om periodisering kunne ske for høj afgiftsbelastning af elproduktion. Dette bryder med de økonomiske forudsætninger bag *Energiaftale 2012* om udbygningen med VE-brændsler på centrale kraft-varme-værker. Med lovforslaget foreslås dette afhjulpet ved en ændring af afgiftsreglerne.

Det foreslås derfor, at der åbnes mulighed for timebaseret afgiftsopgørelse for kraft-varme-værker i stedet for månedsbaseret afgiftsopgørelse. Formålet er at neutralisere den særligt høje afgiftsbelastning, som efter de gældende regler fremkommer, når et kraft-varme-værk veksler mellem fossile brændsler og VE-brændsler inden for måneden. Det vil være i overensstemmelse med de økonomiske forudsætninger for *Energiaftale 2012* og medvirke til fremme af værkernes brug af VE-brændsler i stedet for fossile brændsler.

Denne afgiftslempelse finansieres via forsyningssikkerhedsafgiften, som skal finansiere bl.a. det mindreprovenu, som fortrængningen af fossile brændsler afstedkommer.

2.5. Ændrede registreringsbestemmelser i elafgiftsloven

Med indførelse af »engrosmodellen« fra 1. oktober 2014 bliver ansvarsfordelingen på elmarkedet ændret, idet elhandelsvirksomhederne ud over selve prisen på elektricitet også skal op-

kræve og indbetale elafgifter m.v. til SKAT, hvor denne opgave hidtil har ligget hos netvirksomhederne.

Med lovforslaget foreslås en række konsekvensændringer i elafgiftsloven som følge af den ændrede ansvarsfordeling.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler til rumvarme

3.1.1. Gældende ret

Som udgangspunkt betragtes forbrug af brændsler i energiafgiftslovene som forbrug af brændsler anvendt til rumvarme m.v.

Dette gælder, uanset om forbruget af brændsler sker i private boliger eller lokaler i virksomheder, organisationer m.v. Forbruget af brændsler pålægges derfor den fulde afgift efter energiafgiftslovene.

For momsregistrerede virksomheder foretages imidlertid en sondring mellem forbrug af brændsler til rumopvarmning m.v. og procesformål. Momsregistrerede virksomheder har som udgangspunkt mulighed for at opnå en lempelse i energiafgiften på brændsler anvendt til procesformål.

Hvis en del af den varme, hvor der er ydet godtgørelse, efterfølgende bruges til rumvarmeformål, f.eks. ved udnyttelse af overskudsvarme fra proces, reduceres lempelsen tilsvarende via regler for afgifter på overskudsvarme.

Kraft-varme-værker, der leverer fjernvarme, kan på visse betingelser benytte den såkaldte ”elpatronordning”. Ordningen indebærer en afgiftslempelse ved fremstilling af fjernvarme uden samtidig elproduktion. Denne afgiftslempelse er afstemt efter afgiften på rumvarme fra kraft-varme-værker med samtidig produktion af el.

3.1.2. Lovforslaget

Energiafgiften på fossile brændsler til rumvarme var før ikrafttrædelse af første fase af forsyningssikkerhedsafgiften på 60,5 kr./GJ.

Forsyningssikkerhedsafgiften øger samlet set energiafgifterne på fossile brændsler til rumvarme fra 10,1 kr./GJ i 2013 gradvist stigende til 21,8 kr./GJ i 2020 for derved at indbringe det aftalte provenu i *Energiaftale 2012*. Forhøjelsen i 2020 svarer til 36 pct. Ved første fase er allerede vedtaget en forhøjelse på 10,1 kr./GJ i alle årene. Ved dette lovforslag forhøjes afgifterne yderligere med 1,3 kr./GJ i 2014 gradvist stigende til 11,7 kr./GJ i 2020.

De foreslåede satser er:

2013-priser	Før FSA	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Fossilt brændsel til rumvarme kr./GJ	60,5	+10,1	+11,4	+13,0	+14,6	+16,7	+17,9	+18,7	+21,8
- heraf dette forslag kr./GJ			+1,3	+2,9	+4,5	+6,6	+7,8	+8,6	+11,7

Anm: Afrundede satser. Sats for de konkrete energiprodukter er ofte angivet i handelsenheder.

Der foreslås desuden konsekvensændringer for satser for overskudsvarme og satser efter el-patronordningen, der sikrer fastholdelse af de nuværende balancer.

3.2. Forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler

3.2.1. Gældende ret

Forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler er en ny afgift, som derfor ikke er omfattet af den gældende afgiftslovgivning.

3.2.2. Lovforslaget

Der indføres energiafgift på VE-brændsler fra den 1. januar 2014 til rumvarme. Der er i forvejen energiafgift på biodrivstoffer til motorbrug. Afgifterne på biobenzin og biodiesel til motorbrug ændres ikke.

De foreslåede satser er:

2013-priser	Før FSA	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
VE-brændsel til rumvarme kr./GJ	0,0	0,0	+11,4	+14,6	+17,8	+21,4	+24,2	+26,6	+29,7

Afgifterne vil alene belaste rumvarmeforbrug, idet det foreslås, at anvendelse af VE-brændsler til procesformål i momsregistrerede erhverv godtgøres fuldt ud. Godtgørelsen gælder dog ikke biogas, der er omfattet af EU's energibeskatningsdirektiv, og dermed er pålagt EU's minimumsafgift på 1,3 kr./GJ.

Forsyningssikkerhedsafgiften foreslås med bl.a. følgende hovedelementer:

- En afgift på VE-brændsler forbrugt til rumvarme m.v., men med en begrænset undtagelse for sankebrænde.
- Afgiften opgøres af brændværdien i VE-brændsel, dvs. som et afgiftsbeløb pr. GJ. Der foreslås endvidere standardomregningsfaktorer fra andre fysiske enheder såsom tons eller rummeter til GJ, der kan benyttes af dem, der ikke opgør brændværdierne. Yderligere foreslås det, at afgiftsbetalerne kan omregnes til GJ fra værdien af den solgte VE-brændsel, hvilket er hensigtsmæssigt i de tilfælde, hvor det er svært at opgøre en nøjagtig mængde. Afgiften kan f.eks. ved salg af VE-brændsel også beregnes af vægt, pris m.v.
- En pligt til registrering og afregning af afgift for alle energiproducerende anlæg med en effekt over 0,15 MW, der anvender afgiftspligtigt VE-brændsel. Der er tale om større anlæg, som kan dække varmeforbruget i over 30 huse.
- En pligt til registrering og afregning af afgift for momsregistrerede virksomheder, der har et årligt salg af VE-brændsler på over 10.000 kr. til ikke-registrerede virksomheder m.v. Salg til andre virksomheder, som er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler, medregnes ikke til beløbet. Der skal ikke ske registrering af virksomheder, som køber VE-brændsler, hvor alt brændslet er pålagt forsyningssikkerhedsafgift, og som videresælger denne brændsel.
- Virksomheder, som sælger VE-brændsler, vil kunne vælge at blive frivilligt registreret for forsyningssikkerhedsafgift. Hvis de registreres, vil de kunne modtage VE-brændsler uden afgift.
- En fritagelse for VE-brændsler, der indføres som personligt rejsegods.
- En anmeldelsesordning, som skal gælde for borgere og ikke registrerede virksomheder, hvis de - bortset fra personligt rejsegods - køber et parti VE-brændsel i udlandet for over 1.000 kr. før moms. Disse borgere m.fl. skal anmelden sig og betale afgiften til

SKAT.

- Danske virksomheder, som ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, og som leverer et parti VE-brændsel til borgere m.fl. til en pris over 1.000 kr. eksklusive moms, skal også anmelde sig og betale afgift heraf.

En virksomhed, som sælger VE-brændsel, skal således ikke registreres, hvis den ikke er momsregistreret, eller hvis dens årlige salg af VE-brændsler udgør under 10.000 kr. eksklusive moms.

Det er hensigten, at afgiften skal pålægges rumvarme m.v. fra VE-brændsler, men det giver en række afgrænsningssituationer i forhold til den endelige anvendelse af biomassen til rumvarme m.v. VE-brændsler har flere anvendelsesformål. I mange tilfælde vil en registreret sælger af VE-brændsel ikke være i tvivl om, hvorvidt den solgte VE-brændsel skal anvendes som brændsel eller til andre formål. Dette gælder f.eks. brændetårne, som entydigt er brændsel, og hvor der skal opkræves afgift. Det gælder også VE-brændsel i form af færdige gulvbrædder, som i sagens natur ikke købes til anvendelse som brænde, og hvor prisen vil adskille sig væsentligt fra brændepriisen, hvilket betyder, at der ikke skal opkræves afgift. Der vil dog være tvivlstilfælde, hvor der ikke er større prisforskelle, og hvor anvendelsesformålet først viser sig efter salget af VE-brændsel. Eksempelvis kan en stak uforarbejdede granrafter bruges til brænde, men kan også anvendes til et naturhegn. Prisen for uforarbejdede granrafter adskiller sig ikke nødvendigvis fra prisen på brænde. For at beskytte afgiftsgrundlaget for forsyningssikkerhedsafgiften på VE-brændsler er det nødvendigt, at der også skal opkræves afgift i disse tvivlstilfælde. Der foreslås dog en ordning med tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift til købere, der har erhvervet betydelige mængder afgiftspligtigt VE-brændsel, som de på eventuel anmodning kan dokumentere er forbrugt direkte som andet end som brændsel.

Forsyningssikkerhedsafgiften på VE-brændsler er i øvrigt udformet, så den ligner energiafgifterne på de fossile brændsler. Som udgangspunkt skal al handel med VE-brændsler pålægges forsyningssikkerhedsafgiften. Handel mellem registrerede virksomheder er uden afgift. Virksomheder, som bruger energi fra VE-brændsler til proces, dvs. vareproduktion, eller fremstilling af elektricitet til nettet, får afgiften tilbagebetalt.

3.3 Afgiftsbelastning ved forskellige opvarmningsformer

Med forsyningssikkerhedsafgiften ændres afgifterne for både fossile og VE-brændsler til rumvarme.

Tabel 2 angiver fordelingseffekten af den samlede forsyningssikkerhedsafgift på varmeprisen ved forskellige opvarmningsformer for en typisk husstand i 2020, når forsyningssikkerhedsafgiften er fuldt implementeret.

Tabel 2: Omkostninger ved opvarmning af et typisk parcelhus ved forskellige opvarmningsformer inklusive moms og afgifter samt virkninger af nedsat afgift på elvarme samt forsyningssikkerhedsafgift.

2013-priser, kr./år	Oliefyr	Gasfyr	Jordvarme	Luftvarme	Træpiller	Fjernvarme gns.
Driftsomkostning ved 2012-afgifter	21.500	19.500	10.500	13.000	13.500	13.500
I alt omkostninger inklusiv afskrivning og forrentning af anlæg med 2012-afgifter	26.000	24.000	24.000	19.000	17.500	17.000
Nedsættelse elvarmeafgift fra 2013			-1.950	-2.400		-
FSA 2020	+1.950	+1.850	0	0	+3.000	+2.200

Anm.: Beregnet for parcel med forbrug på 65 GJ udelukkende fra angivne opvarmningsform.

Det ses af *tabel 2*, at olie- og gasfyr ved afgiftsregler før 2013 har de højeste driftsomkostninger, mens varmepumper (jordvarme) har de laveste driftsomkostninger. Medregnes omkostningerne til afskrivning og forrentning af anlægget, er fjernvarme og træpillefyr billigst. I relation hertil bemærkes, at fjernvarme ved gas er dyrere end gennemsnittet, mens fjernvarme ved kul og biomasse er billigere end gennemsnittet. Brændeovne er dog endnu billigere, hvis man ser bort fra beboernes ekstra arbejde ved fyring og bearbejdning af brændslet.

På baggrund heraf har udviklingen været et skifte væk fra særligt oliefyr og hen mod fjernvarme. Særligt i perioden 2000-2010 har der været et skifte hen mod biomasseovne og træpillefyr m.v. I fjernvarmeverkerne har udviklingen været et skifte væk fra særligt gas og over mod VE-brændsel. Denne udvikling har dog været begrænset af regler for brændselsvalg.

Nedsættelse af elvarmeafgiften har gjort eldrevne varmepumper – og særligt luftvarmepumper – konkurrencedygtige i forhold til olie- og gasfyr og bragt omkostningerne ned på omkring samme niveau som for træpiller. De årlige omkostninger er faldet med 2.400 kr. for luftvarme ved eldrevne varmepumper.

Forsyningssikkerhedsafgiften vil belaste opvarmning med individuelle olie- og gasfyr med ca. 1.900 kr./år for et hus. Belastningen vil stige ca. 3.000 kr./år, hvis huset opvarmes med VE-brændsel.

For fjernvarme vil varmeomkostningerne stige med ca. 2.200 kr. i gennemsnit. For kraftvarme ved fossilt brændsel (olie, kul, gas og affald) skønnes varmeomkostningerne at stige med ca. 1.850 kr./år med moms. For VE-brændsel til kraftvarme stiger varmeomkostningerne med ca. 2.500 kr./år ved 2020 satser, mens fjernvarme uden samtidig produktion af el kan stige med ca. 3.400 kr. ved normalt ledningstab. Derimod vil fjernvarme produceret ved varmepumper, solvarme samt geotermi ikke blive ekstra belastet.

3.4. Tilpasning af afgiftsregler for VE-brændsler

3.4.1. Gældende ret

Talolie, trætjære, trætjæreolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, er pålagt energiafgift efter kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4.

Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, hvor afgangningen sker i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål, og som forbrændes som affald, er pålagt energiafgift efter kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 6.

Visse andre former for VE-affald er pålagt energiafgift efter kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 6 og 7, når de anvendes til varmfremstilling. Det drejer sig f.eks. om separate læs af papir- og papaffald og affald i form af husdyrgødning blandet med halm.

Olier, som er baseret på biomasse, og som anvendes som brændsel, er ikke pålagt energiafgift. Det gælder f.eks. rapsolier og andre planteolier til opvarmningsformål.

Efter § 1, stk. 2, i mineralolieafgiftsloven afgiftsfrtages forgasningsgas og restprodukter her-

fra, som er produceret på basis af biomasse, samt biogas, når disse varer anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer og kedler. Gas, som er baseret på biomasse, og som i andre tilfælde er blevet anvendt direkte som brændsel, pålægges ikke energiafgift.

3.4.2. Lovforslaget

Der foreslås visse tilpasninger af afgiftsreglerne for biomasse. Dermed sikres ensartet afgiftsmæssig behandling af VE-brændsler.

I overensstemmelse hermed foreslås, at talolie etc., fiberfraktioner etc. og visse typer VE-affald fritages for energiafgift, men at de i stedet pålægges forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsler.

Det foreslås desuden, at bioolier som brændsel pålægges almindelig energiafgift.

Ændringer i energiafgiftssatserne er:

2013-priser	Nuværende sats	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Talolie og VE-affaldsbrændsel kr./GJ	70,6	-59,2	-56,0	-52,8	-49,2	-46,4	-44,0	-40,9
Bioolie kr./GJ	0,0	+71,9	+73,5	+75,1	+77,2	+78,4	79,2	+82,3

For talolie og VE-affaldsbrændsel, der ikke er omfattet af EU's energibeskatningsdirektiv, vil afgiftsbelastningen vedrørende procesformål på 4,5 kr./GJ i alle årene desuden blive foreslået afskaffet.

For bioolie, der er omfattet af EU's energibeskatningsdirektiv, vil afgiftsbelastningen for bioolie anvendt til procesformål i alle årene udgøre 4,5 kr./GJ

EU's minimumsafgift på biogas er 1,3 kr./GJ. Denne sats vil blive anvendt for procesbrug, mens biogas til rumvarmebrug vil blive pålagt den almindelig forsyningssikkerhedsafgift for VE-brændsel.

3.5. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

3.5.1. Gældende ret

Efter de gældende bestemmelser i kulafgiftsloven, gasafgiftsloven og mineralolieafgiftsloven er afgiftsperioden måneden. Det indebærer, at virksomheder, som skal foretage afgiftsopgørelse, herunder delelementer af sådan opgørelse, efter disse love, som hovedregel skal foretage opgørelsen for måneden som helhed. Kraft-varme-værker, som forbrænder afgiftspligtige brændsler og producerer både elektricitet og varme, skal ikke betale afgift for den del af brændslerne, som vedrører elproduktion, mens der omvendt skal betales afgift for brændslerne til varmeproduktion.

Kraft-varme-værkerne foretager derfor en fordeling af brændslerne med en andel af brændslerne til elproduktion og en andel af brændslerne til varmeproduktion. Denne fordeling foretages for afgiftsperioden, dvs. måneden, som helhed efter nævnte hovedregel vedrørende afgiftsopgørelse. Fordelingen opgøres med udgangspunkt i målinger af produktionen af henholdsvis elektricitet og varme på månedsbasis.

3.5.2. Lovforslaget

Med forslaget foreslås, at kraft-varme-værker i relevante situationer - som en undtagelse til

ovenstående hovedregel vedrørende afgiftsopgørelse - får mulighed for at anvende timebaseret opgørelse ved fordeling af afgiftspligtige brændsler mellem elproduktion og varmeproduktion.

Mulighed for timebaseret opgørelse indebærer, at opgørelse af denne fordeling for et anlæg kan foretages på grundlag af summerede fordelinger for tidsintervaller bestående af hele timer ned til en times varighed for afgiftsperioden.

Timebaseret opgørelse er relevant for den situation, hvor et anlæg i et kraft-varme-værk producerer både elektricitet og varme, og hvor der tillige i væsentligt omfang anvendes forskellige typer brændsel, f.eks. kul og VE-brændsel, inden for de enkelte afgiftsperioder. Hvis der f.eks. veksles mellem på den ene side kul til kondensdrift (kun elproduktion) i dagtimerne og på den anden side VE-brændsel til kombineret el- og varmeproduktion i døgnets øvrige timer, vil kul til kondensdriften i princippet være afgiftsfritaget, men når afgiften for kullene opgøres med udgangspunkt i målinger af produktionen af henholdsvis elektricitet og varme på månedsbasis efter de gældende regler, så anses kullene for delvis at være benyttet til varmeproduktion. Dermed skal der betales afgift af denne del af kullene, som på grund af de gældende regler rent beregningsmæssigt henføres til varmeproduktionen.

Hvis der som foreslået kan benyttes timebaseret opgørelse, bliver kul til kondensdrift i en given time derimod fritaget for afgiften, hvilket stemmer med princippet om, at der ikke skal lægges afgift på brændsler til elproduktion.

Indførelse af muligheden for timebaseret opgørelse vil økonomisk medvirke til overgangen til driftsmønstre med øget brug af VE-brændsel på kraft-varme-værker.

I bilag 1 til lovforslagets bemærkninger er vist et eksempel på timebaseret opgørelse for et halvt døgn for et kraft-varme-anlæg.

3.6. Ændrede registreringsbestemmelser i elafgiftsloven

3.6.1. Gældende ret

Efter de gældende regler opkræver net- og transmissionsselskaber, der er omfattet af elforsyningsloven, afgift efter elafgiftsloven hos forbrugerne og indbetaler afgiften til SKAT.

Forbrugerne kan i dag vælge at købe el hos en leverandør, der samtidig også driver netvirksomhed, eller forbrugerne kan vælge at købe el hos en elhandelsvirksomhed, som ikke samtidig driver netvirksomhed.

Forbrugere, der har valgt en elleverandør, som ikke driver netvirksomhed, vil ofte modtage to fakturaer fra henholdsvis netvirksomheden og elhandelsvirksomheden.

3.6.2. Lovforslaget

Adskillelsen af elnetvirksomheder og elhandelsvirksomheder og indførelse af frit leverandørvalg tilbage i 2000 har ikke medført den ønskede øgede konkurrence på elmarkedet. Derfor liberaliseres elmarkedet yderligere, og fra 1. oktober 2014 vil en række nye elhandelsvirksomheder i et konkurrencepræget marked kunne tilbyde forbrugerne én samlet »elpakke« bestående af bl.a. pris på elektricitet og afgifter m.v.

Med dette lovforslag tilpasses reglerne i elafgiftsloven til de ændrede markedsforhold og det forhold, at det fra 1. oktober 2014 vil være elhandelsvirksomhederne, som er ansvarlige for opkrævning hos forbrugerne og indbetaling af afgifter m.v. til SKAT, hvor denne opgave hidtil har ligget hos elnetvirksomhederne.

Det følger af elforsyningsloven, at Energinet.dk skal etablere og varetage driften af en datahub (et markedsregister) til håndtering af måledata m.v. og til varetagelse af nødvendige funktioner og kommunikation til brug for elhandelsvirksomhedernes fakturering, herunder formidling af information om gældende regler vedrørende afgifter.

For at kunne drive elhandelsvirksomhed kræves for det første, at virksomheden kan opfylde betingelserne i elforsyningslovens § 72 a for registrering i datahubben og samtidig er medlem af en kollektiv garanti- eller forsikringsordning for sikkerhed for afgiftsbetalinger til SKAT.

For det andet kræves det, at elhandelsvirksomheden dernæst bliver registreret hos SKAT.

Med dette lovforslag foreslås registreringsbestemmelserne i elafgiftsloven tilpasset den kommende liberalisering på elmarkedet

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Forsyningssikkerhedsafgiften

Denne tredje fase af forsyningssikkerhedsafgiften skal bidrage med finansiering fra 1. januar 2014. I nedenstående beregninger er der for overblikkets skyld angivet den samlede virkning af forsyningssikkerhedsafgiften inklusiv virkningen af første etape, der blev vedtaget i januar 2013, og anden etape, hvor lovforslaget er vedtaget i juni 2013 sammen med andre lempelser af energiafgifter aftalt i forbindelse med *Vækstplan DK*.

Med den fulde forsyningssikkerhedsafgift forhøjes den almindelige energiafgift på fossile brændsler til rumvarme med 21,8 kr./GJ i 2020, fra 60,5 kr./GJ til 82,3 kr./GJ i 2020 (2013-priser). Med første etape af forsyningssikkerhedsafgiften er der allerede gennemført en forhøjelse på 10,1 kr./GJ i januar 2013. Energiafgiften på VE-brændsler til rumvarme forhøjes med 29,7 kr./GJ i 2020 fra 0 kr./GJ.

Forsyningssikkerhedsafgiften finansierer nedsættelse af afgiften på el til proces med 3,1 øre/kWh i 2020 og nedsættelse af afgiften på brændsel til proces med 2,7 kr./GJ i 2020 (2013-priser). I årene forinden er nedsættelserne mindre. Disse nedsættelser er suppleret med øvrige nedsættelser i *Vækstplan DK*, herunder nedsættelse af afgiften på el til proces til 0,4 øre/kWh i alle årene Samt nedsættelse af afgiften på brændsel til proces til 6,3 kr./GJ fra 2014 og til 4,5 kr./GJ i årene derefter.

Afgiftssatserne fordelt på de enkelte år fremgår af *tabel 3*.

Tabel 3: Afgiftssatser for forsyningssikkerhedsafgift

2013-priser	Før FSA	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Fossilt brændsel til rumvarme kr./GJ	60,5	+10,1	+11,4	+13,0	+14,6	+16,7	+17,9	+18,7	+21,8
- heraf dette forslag kr./GJ			+1,3	+2,9	+4,5	+6,6	+7,8	+8,6	+11,7

- heraf bagatelgrænse og sankebrænde	1	1	1	1	1	1	1	1	1
- heraf havetræ mv.	11	12	12	12	12	12	12	12	13
- heraf halm mv. til eget brug	3	3	3	3	3	3	3	3	3
Erhverv:									
Fossile brændsler til proces		53	51	49	46	44	42	40	38
El til proces, mia. kWh		16	16	16	16	16	17	17	17

Anm.: Tabellen viser udviklingen inklusive Energifaften fra 2012 dog bortset fra selve forsyningssikkerhedsafgiften. I tabellen er der også taget hensyn til nedsættelse af afgiften på el til elvarme, jf. finanslov 2013.

Erhvervenes andel af det samlede forbrug fremgår af *tabel 5*.

Tabel 5: Erhvervsandel af brændsler

Pct.	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Erhvervsandel kollektiv fossilt og VE	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0	20,0
Erhvervsandel individuelt fossilt	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0	25,0
Erhvervsandel individuelt VE	8,0	8,5	9,0	9,5	10,0	10,5	11,0	11,5

I alt skønnes grundlaget for rumvarme til ca. 208 PJ i 2011 faldende til ca. 187 PJ i 2020 som følge af bedre energieffektivitet og større udbredelse af eldrevne varmepumper.

I 2011 er grundlaget for fossile brændsler inklusive affaldsvarme (nuværende afgiftsgrundlag) til rumvarme opgjort til i alt ca. 135 PJ. Forbruget af olie, kul og naturgas til rumvarme er faldet med i gennemsnit ca. 2,5 pct. om året de seneste 30 år. Samtidig er bygningsarealerne steget med ca. 1 pct. pr. år i gennemsnit, hvilket skyldes, at befolkningstallet stiger, ligesom antal kvadratmeter til rådighed pr. indbygger stiger. I 2020 skønnes grundlaget for fossile brændsler til ca. 96 PJ.

Fossilt brændsel fortrænges af VE-brændsel og eldrevne varmepumper. Udviklingen er fremmet ved *Energifaften 2012*, nedsættelse af afgiften på el til elvarme, der indgår i finanslovsaftalen for FL 2013 og de forholdsvis høje priser på fossile brændsler uden afgift og endelig afgiftsforhøjelserne ved f.eks. Forårspakke 2.0.

Således var ca. 65 pct. af brændslerne til rumvarme i 2011 fossile, herunder affald, mens det forventes, at godt halvdelen af brændslerne til rumvarme er fossile i 2020. Det betyder, at almindelig fossilt brændsel – olie, gas og kul – alene vil udgøre 35-40 pct. af brændslerne til rumvarme.

Forbruget af VE-brændsel har været stigende og har især været anvendt til fremstilling af rumvarme, hvor der er størst afgiftsfordele. Derimod bruges forholdsvis lidt VE-brændsel til proces, hvor afgiftsfordelene er mindre. Ved fremstilling af el kan VE-brændsel være økonomisk interessant ved samtidig produktion af rumvarme, men sjældent ved almindelige tilskud til fremstilling af el alene. Det samlede forbrug af VE-brændsel til rumvarme forventes at stige fra ca. 73 PJ i 2011 til ca. 91 PJ i 2020.

I 2020 vil forsyningssikkerhedsafgift før adfærdsændringer omfatte forbruget af ca. 28 PJ VE-brændsel brugt i mindre ovne og kedler, mens 18 PJ ikke vil være omfattet. Af de 28 PJ vil ca. 75 pct. blive leveret af brændselshandlere uden egen skov, hvoraf nogle vil være større virksomheder, der f.eks. fremstiller eller importerer træpiller, træbriketter og brændetårne, mens

en del vil være mindre virksomheder, der typisk sælger VE lokalt. Ca. 25 pct. vil blive solgt direkte fra skovejendomme og virksomheder, der forarbejder træ m.v.

Der er betydelig usikkerhed om mængderne af brænde fra egne haver, mindre skove m.v. Opgørelserne af VE-brændsel er baseret på Energistatistikken. Andre opgørelser af leverancer og produktion af brænde i danske skove indikerer, at brændeforbruget er mindre end Energistatistikens opgørelse, herunder særligt den del, der vedrører brænde fra egen have og mindre skovejendomme.

Endelig er der foreslået en fritagelse for visse typer sankebrænde. Fritagelsen, der er betinget af en række forudsætninger, der skal fortolkes restriktivt, forventes kun i begrænset omfang at reducere provenuet.

Hovedparten af afgiftsgrundlaget for rumvarme vedrører husholdninger og det offentlige. Jf. tabel 5 udgør erhvervsandelen af alt kollektivt brændsel ca. 20 pct. Erhvervsandelen af individuelt fossilt brændsel er ca. 25 pct. Endelig er der for erhvervenes andel af individuelt VE-brændsel til rumvarme få og usikre holdepunkter for opgørelsen. Det forudsættes, at erhvervsandelen vil være stigende, således at erhvervenes andel af det samlede rumvarme forbrug er nogenlunde konstant. Desuden skønnes det, at flere erhverv vil erstatte fossilt brændsel til proces med VE-brændsel, jf. *Energiaftale 2012*.

Adfærdsændringer

Med udgangspunkt i afsnit 3.3, hvor den gennemsnitlige afgiftsbelastning ved forskellige opvarmningsformer er angivet, består adfærdsændringerne ved forsyningssikkerhedsafgiften for det første af, at det samlede forbrug af varme falder, idet udgifterne til opvarmning stiger med ca. 10 pct. En mindre del af effekten vil være i form af lavere temperaturer, mens en større del af effekten vil være i form af større energieffektivitet ved udskiftning til fyr med større virkningsgrad, mere isolering og lignende.

Den anden del af adfærdsændringerne består i skift mellem forskellige brændsler. De opvarmningsformer, hvor omkostningerne stiger mindst, vil vinde frem og omvendt. Skift i brændsel sker oftest i forbindelse med, at anlæg, der alligevel skal skiftes ud, bliver erstattet med en anden anlægstype.

Særligt forbrug af olie til oliefyr falder i forvejen og ofte i dag ved køb af træpillefyr. Med forsyningssikkerhedsafgiften vil der i langt flere tilfælde blive valgt varmepumper. Stigningen i varmepumper på bekostning af VE-brændsel skyldes således kun delvist, at de, der i dag har f.eks. træpillefyr, skifter til varmepumper. Den største virkning vil være, at de, der i dag har individuelt oliefyr m.v., og som skifter de kommende år, skifter til varmepumper i stedet for til VE-brændsel.

Den tredje del af adfærdsændringerne består af, at forbruget af VE-brændsel, der ikke er omfattet af forsyningssikkerhedsafgiften, vil stige. Det gælder dog for en stor del – f.eks. træ fra haver – at forsyningen ikke bliver større, selvom konkurrenceevnen for VE-brændsel, der ikke pålægges afgift, forbedres.

Indførelsen af forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsel vil føre til ekstra grænsehandel. Stigningen i grænsehandlen begrænses dog af, at de, der køber for mere end 1.000 kr. hos

ikke-registrerede sælgere, herunder i udlandet, og f.eks. får VE-brændslet leveret ved vognmand, skal betale forsyningssikkerhedsafgift.

Endelig består den fjerde del af adfærdsændringerne i, at brændsler og el til proces bliver billigere, hvilket vil medføre et større forbrug.

Effekterne vil komme gradvist og særligt i forbindelse med, at eksisterende anlæg m.v. udskiftes. Konkret er der regnet med 20 pct. i 2013, 40 pct. i 2014, 60 pct. i 2015, 80 pct. 2016 og 100 pct. i 2017 og frem. For skift til el er der konkret regnet med 12,5 pct. i 2013, 25 pct. i 2014, 37,5 pct. i 2015, 50 pct. i 2016, 62,5 pct. i 2017, 75 pct. i 2018, 87,5 pct. i 2019 og 100 pct. i 2020 og følgende år.

De samlede adfærdsvirkninger i 2020 fremgår af *tabel 6*. I afsnit 9 om miljøbemærkninger er adfærdsvirkningerne også vist i de øvrige år.

Tabel 6: Samlede adfærdsvirkninger i 2020.

	Provenu ændret adfærd, mio. kr., 2013-priser	Ændring i alt, PJ	heraf mindre forbrug, PJ	heraf skift mellem brændsler, PJ
I alt FSA før kompensation m.v.	-950	-11,5	-11,4	-0,1
Fossilt brændsel	-740	-7,8	-5,3	-2,5
- heraf kollektivt fossilt brændsel	-340	-3,5	-3,2	-0,4
- heraf individuelt fossilt brændsel	-400	-4,3	-2,1	-2,2
VE-brændsel	-580	-13,5	-6,1	-7,4
- heraf kollektivt VE-brændsel	-180	-6,0	-3,4	-2,6
- heraf individuelt VE-brændsel med FSA	-350	-11,5	-2,1	-9,4
Individuel VE-brændsel uden FSA	-50	+4,1	-0,6	+4,7
- heraf grænsehandel	-50	+2,5	0	+2,5
El	+370	+3,3		+3,3
- heraf kollektivt el	+140	+1,2		+1,2
- heraf individuelt el	+230	+2,1		+2,1
Jordvarme mv.	0	+6,5		+6,5
- heraf kollektiv jordvarme m.v.	0	+2,4		+2,4
- heraf individuel jordvarme m.v.	0	+4,1		+4,1
Kompensation				
- heraf brændsel til proces	+10	+0,5	+0,3	+0,3
- heraf el til proces	0	+1,0	+1,0	
Afledt af ekstra indtægter fra PSO m.v.	+20	+0,4	+0,4	
I alt FSA efter kompensation m.v.	-920	-9,6	-9,7	+0,2
- heraf 1. fase af FSA	-500	-3,1	-3,1	0,0
- heraf 2. fase, Vækstplan DK	-10	1,5	1,3	0,3
- heraf 3. fase, dette lovforslag	-420	-8,1	-7,9	-0,1

Anm: Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes afrundinger.

Det ses af *tabel 6*, at adfærdsændringerne af forsyningssikkerhedsafgiften før kompensation medfører et fald i det samlede endelige energiforbrug på ca. 11,5 PJ. Forbruget af fossilt brændsel og fossilt fjernvarme falder med ca. 8 PJ, mens forbruget af VE-brændsel og VE-fjernvarme falder med brutto ca. 13,5 PJ, men netto ca. 7 PJ, når man tager hensyn til det ekstra forbrug af jordvarme m.v. Elforbruget stiger med ca. 3,3 PJ.

Ved kompensationen nedsættes afgifterne på brændsel til proces. Det fører til en stigning i forbruget af fossilt brændsel til proces på godt 0,5 PJ samt en stigning i elforbruget til proces på knap 1 PJ.

Endelig skønnes de afledte indtægter fra PSO m.v. at medføre en stigning på ca. 0,4 PJ. De afledte virkninger skyldes et større elforbrug. Samlet stiger elforbruget med knap 1,2 mia. kWh svarende til knap 4,3 PJ. Det vil give ekstra indtægter til Energinet.dk og andre elselskaber fra forskellige tariffer, der dækker omkostninger, der ikke i videre udstrækning varierer med forbruget. Elproducenter, der sælger el til markedspriser, vil få større indkomst ved stigning i elprisen. Men netto vil elpriserne, som elforbrugerne betaler, falde. Dette vil samlet medføre en yderligere stigning i forbruget på ca. 0,4 PJ.

Netto falder energiforbruget med ca. 10 PJ.

Det fremgår endvidere af *tabel 6*, at forsyningssikkerhedsafgiften fører til betydelige skift mellem de forskellige energiarter. For de opvarmningsformer, der omfattes af forsyningssikkerhedsafgiften, sker der et fald på ca. 14,6 PJ, mens de opvarmningsformer, der ikke omfattes af forsyningssikkerhedsafgiften, stiger nogenlunde tilsvarende.

Det bemærkes, at bruttobevægelserne er større, end det fremgår af *tabel 6*. F.eks. vil det for kollektiv fossilt brændsel gælde, at grundlaget stiger med ca. 0,7 PJ grundet et mindre skift fra VE-brændsel til fossilt brændsel, men at grundlaget falder med ca. 1,1 PJ, idet der kommer flere varmepumper. Netto falder grundlaget således med 0,4 PJ på grund af skift i brændsel.

Adfærdsændringerne, der følger direkte af forsyningssikkerhedsafgiften, skønnes at reducere provenuet med ca. 950 mio. kr. Heraf vedrører ca. 670 mio. kr. lavere energiforbrug, mens ca. 280 mio. kr. vedrører et skift mod brændsler med lavere afgift.

Inklusive kompensation og afledte virkninger skønnes adfærdsvirkningerne at reducere provenuet med i alt ca. 920 mio. kr. i 2020. Heraf vedrører ca. 505 mio. kr. 1. fase, ca. +10 mio. kr. vedrører 2. fase mens ca. 420 mio. kr. vedrører 3. fase, der er dette lovforslag.

Der er meget betydelig forskel i provenuvirkningerne af de forskellige adfærdsændringer. Falder forbruget af brændsel med 1 PJ, fordi der spares på varmen, mindskes provenuet med ca. 95 mio. kr. ved fossilt brændsel, men ca. 30 mio. kr. ved VE-brændsel.

Skift af 1 PJ fossilt brændsel til elvarmepumper belaster netto finanserne med ca. 45 mio. kr. Skift af 1 PJ VE brændsel til elvarmepumper forbedrer derimod finanserne med ca. 10 mio. kr., mens skift af 1 PJ VE-brændsel til fossilt brændsel forbedrer finanserne med ca. 65 mio. kr.

Statens merprovenu som følge af adfærdsændringerne i perioden 2014-2020 fremgår af *tabel 7*.

Tabel 7: Statens merprovenu som følge af adfærdsændringer

Mio. kr., 2013-priser	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Statens merprovenu ved ændret adfærd	-180	-295	-430	-620	-690	-745	-920

- heraf 1. fase af FSA	-185	-285	-380	-475	-485	-500	-505
- heraf 2. fase, Vækstplan DK	-	+5	+5	+5	+5	+5	+10
- heraf 3. fase, dette lovforslag	-	-15	-55	-150	-210	-255	-420

Beregning af provenu

Med udgangspunkt i grundlaget og adfærdsændringerne er det muligt at opgøre provenuvirkningerne af forsyningssikkerhedsafgiften.

Udgiftsvirkningerne af *Energiaftale 2012* m.v. er angivet i 2010-priser. For at muliggøre en umiddelbar sammenligning af de tiltag, som forsyningssikkerhedsafgiften skal finansiere efter *Energiaftale 2012* m.v., er der nedenfor angivet virkningerne af forsyningssikkerhedsafgiften opgjort i 2013-priser. I senere afsnit er provenuvirkningerne af forsyningssikkerhedsafgiften korrigeret for tilbageløb samt omregnet til 2014 BNP-niveau.

I *tabel 8* er angivet det beregnede provenu fra forsyningssikkerhedsafgiften sammenlignet med finansieringsbehovet.

Tabel 8: Provenuvirkninger af forsyningssikkerhedsafgift sammenlignet med finansieringsbehovet.

Mio. kr., 2013-priser	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Umiddelbart provenu rumvarme	1.285	2.140	2.510	2.870	3.300	3.590	3.800	4.270
- heraf VE	0	760	1.000	1.230	1.500	1.730	1.930	2.180
Umiddelbar proces lempelse	-225	-350	-370	-420	-480	-520	-550	-620
Ændret adfærd	-80	-180	-290	-430	-620	-690	-740	-920
I alt FSA før bioolie m.v.	970	1.600	1.840	2.010	2.210	2.380	2.510	2.730
Bioolie m.v. netto	0	-90	-130	-130	-130	-130	-120	-110
Netto hele FSA	975	1.510	1.710	1.880	2.070	2.250	2.390	2.620
- heraf 1. etape af FSA	975	815	755	620	485	435	385	335
- heraf 2. etape, Vækstplan DK	-	-130	-245	-295	-345	-385	-415	-460
- heraf 3. etape, dette lovforslag	-	825	1.200	1.555	1.930	2.200	2.420	2.745
Energiaftale, solcelleaftale m.v.	-900	-1.510	-1.710	-1.880	-2.070	-2.250	-2.390	-2.620

Anm: Provenuet for 2013 er angivet som helårsvirkning. Afgiften trådte i kraft d. 1. februar 2013.

I 2020 vil brændsel anvendt til rumvarme brutto blive belastet med ca. 4,3 mia. kr. Heraf vedrører ca. 2,2 mia. kr. VE-brændsel. Modsat vil brændsel og el til proces blive nedsat svarende til et umiddelbart mindre provenu på ca. 0,6 mia. kr.

Ændret adfærd (uden arbejdsudbudseffekter) vil reducere provenuet med ca. 0,9 mia. kr., således at provenuet i 2020 samlet før bioolier mv. reduceres til ca. 2,7 mia. kr.

Ændringen af afgifterne på bioolier m.v. skønnes at reducere provenuet med yderligere ca. 0,1 mia. kr. Det samlede provenu for hele forsyningssikkerhedsafgiften skønnes dermed til ca. 2,6 mia. kr. Af de ca. 2,6 mia. kr. er ca. 0,3 mia. kr. udmøntet ved første etape af forsyningssikkerhedsafgift, og ca. -0,5 mia. kr. er udmøntet ved Vækstplan DK. Ved dette forslag opnås isoleret set et merprovenu på ca. 2,8 mia. kr. i 2020 (2013-priser).

Som angivet i nederste linje i *tabel 8* kan de 2,6 mia. kr. fra forsyningssikkerhedsafgiften finansiere de dele af energiaftale 2012, der belaster statens finanser, samt solcelleaftalen m.v.

Det bemærkes, at der ved fastlæggelse af finansieringsbehovet i *Energiaftale 2012* hverken er beregnet arbejdsudbudseffekter af de dele af *Energiaftale 2012* m.v., som forsyningssikkerhedsafgiften skal finansiere, eller af selve forsyningssikkerhedsafgiften. Isoleret skønnes forsyningssikkerhedsafgiften samlet set at føre til et fald i arbejdsudbuddet svarende til et mindreprovenu på ca. 0,2 mia. kr. i 2020.

4.2. Diverse VE-brændselstyper

EU's energibeskatningsdirektiv omfatter fossile brændsler til energiformål samt visse VE-typer. Således er alle VE-typer bestemt til motorbrændstof omfattet af direktivet, mens de fleste VE-typer til fremstilling af varme m.v. er undtaget fra direktivet.

Medlemsstaterne må dog gerne indføre nationale afgifter på de VE-typer, der er undtaget fra direktivet. Dog skal afgifterne som udgangspunkt være ens, hvis man skal undgå statsstøtte-spørgsmål.

Selv om bioolier og biogas er omfattet af energibeskatningsdirektivet, er de i dag ikke omfattet af den danske energiafgift. Modsat er der visse VE-typer, der ikke er omfattet af direktivet, der i dag belægges med almindelige energiafgift. Det gælder talolie og træbjæres samt en række affaldstyper, der ikke indeholder fossile elementer såsom slam, gødning, affald fra møbelindustri m.v.

Ved indførelse af en generel forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsel uden for Energibeskatningsdirektivet vurderes det ikke muligt at opretholde denne forskelligartede praksis. De specifikke afgiftsændringer fremgår af *tabel 9*.

Tabel 9: Afgiftsændringer for VE-typer.

Afgiftsniveau	I dag	Ny
Bioolier	Ingen afgift	Fuld energiafgift, ej CO ₂ -afgift
Talolie og træbjæres	Fuld energiafgift, ej CO ₂ -afgift	FSA VE, ej CO ₂ -afgift
VE-affald, nuværende affaldstyper		
- heraf spildevandsslam	Fuld energiafgift, ej CO ₂ -afgift	FSA VE, ej CO ₂ -afgift
- heraf træaffald	Fuld energiafgift, ej CO ₂ -afgift	FSA VE, ej CO ₂ -afgift
- heraf afgassede fiberfraktioner fra husdyrgødning	Delvis energiafgift – affaldsvarmeafgift, ej CO ₂ -afgift	FSA VE, ej CO ₂ -afgift
- heraf andet affald	Fuld energiafgift, ej CO ₂ -afgift	FSA VE, ej CO ₂ -afgift
Biogas til proces	Ingen afgift	Minimumsafgift (1,3 kr./GJ)
Biogas til varme	Ingen afgift	FSA VE, ej CO ₂ -afgift ¹
VE-affald, nye affaldstyper		
- heraf husdyrgødning	Fuld energiafgift, ej CO ₂ -afgift	FSA VE
- heraf fraseret træ og papir	Fuld energiafgift CO ₂ -afgift ²	FSA VE
- heraf mindre eksport af VE-affald	Fuld energiafgift CO ₂ -afgift ²	FSA VE

Anm.: ¹ Indtil den almindelige FSA-VE-brændsel afgift træder i kraft efter godkendelse jf. statsstøtteregler, opkræves EU's minimumsafgift for ikke-erhverv på ca. 2,5 kr./GJ.

² Affaldsforbrændingsanlæg betaler CO₂-afgift af blandinger af fossilt affald og VE-affald, men ikke ved rene læs VE-affald. Ved udsortering af VE-affald belastes dette ikke længere af afgift. Dog vil CO₂-indholdet i det resterende affald stige, og standardsatsen for det resterende vil derfor blive justeret.

I det følgende er grundlaget for disse VE-typer opgjort først (*tabel 10*), hvorefter de forventede

de adfærdsændringer som følge af afgiftsændringerne (*tabel 11*) er opgjort. Endelig angives de samlede provenuvirkninger.

Tabel 10: Samlet afgiftsgrundlag før ændret adfærd, VE-typer.

PJ	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Bioolier	1,7	1,8	1,9	2,0	2,0	2,1	2,1	2,2
- heraf kollektiv	1,5	1,5	1,5	1,5	1,4	1,4	1,3	1,3
- heraf individuel	0,2	0,3	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9
Talolie og trøtjære	0	0	0	0	0	0	0	0
VE-affald, nuværende affaldstyper	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6
- heraf spildevandsslam	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
- heraf træaffald	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
- heraf afgassede fiberfraktioner fra husdyrgødning	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
- heraf andet affald	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Biogas til proces	0,9	1,1	1,4	1,8	2,1	2,4	2,7	3,0
VE-affald, nye affaldstyper i rene læs	0	0	0	0	0	0	0	0
- heraf husdyrgødning	0	0	0	0	0	0	0	0
- heraf frasorteret træ og papir	0	0	0	0	0	0	0	0
- heraf mindre eksport af VE-affald	0	0	0	0	0	0	0	0

Anm: Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes afrundinger.

¹ Biogas vedrørende el er fritaget både før og efter indførelse af forsyningssikkerhedsafgiften. Biogas anvendt til varmfremstilling er inkluderet i beregninger vedrørende den almindelige forsyningssikkerhedsafgift.

Der er i dag et forbrug på ca. 1,7 PJ bioolie. Hovedparten anvendes i fjernvarmeverker. Forbruget er varierende fra år til år. I de år, hvor priserne på bioolie er forholdsvis lave, er forbruget større end normalt. Ligeledes er forbruget særligt højt i kolde år, da en del af olien bruges i spidslastcentraler. Forbruget af bioolie i individuelle fyr er stigende. Skønnet over stigningen er forsigtig.

For de nuværende VE-affaldstyper forbruges der i dag ca. 0,6 PJ affald med energiafgift. For afgassede gødningsfibre betales der i dag affaldsvarmeafgift, men ikke tillægsafgift.

Ved anvendelse af biogas og bioolie skal der som udgangspunkt betales den normale energiafgift. Ved anvendelse af biogas til elfremstilling vil der være afgiftsfritagelse, mens der ved biogas, der anvendes til varmeproduktion, bliver pålagt forsyningssikkerhedsafgift. Indtil denne afgift træder i kraft, pålægges biogas en afgift på 2,5 kr./GJ svarende til EU's minimumsafgift på gas til rumvarme.

Forbruget af biogas til proces forventes at stige fra ca. 0,9 PJ i 2013 til 3 PJ i 2020. I 2013 vedrører hovedparten af biogas til, der anvendes til procesformål, biogas, der bruges til at fremstille biogas. . I dag betales der ikke afgift heraf.

Afgiftsændringerne vil føre til betydelige adfærdsændringer, *jf. tabel 11*.

Tabel 11: Adfærdsændringer, VE-typer.

PJ	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Bioolie	-1,8	-1,9	-2,0	-2,0	-2,1	-2,1	-2,2
- heraf fossilt brændsel, der erstatter bioolie	+0,4	+0,4	+0,5	+0,5	+0,6	+0,7	+0,7

- heraf VE-brændsel, der erstatter bioolie	+1,5	+1,5	+1,5	+1,5	+1,5	+1,4	+1,5
Talolie og træbjæver	+0,5	+1,0	+1,0	+1,0	+1,0	+1,0	+1,0
- heraf fossilt brændsel, der erstattes af talolie	-0,3	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5
- heraf VE-brændsel, der erstattes af talolie	-0,2	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5
VE-affald, nuværende affaldstyper:	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0
Biogas	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0
VE-affald, nye affaldstyper:							
Gødning	+1	+1	+1	+1	+1	+1	+1
- heraf fossilt brændsel, der erstattes af gødning	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,4	-0,4
- heraf VE-brændsel, der erstattes af gødning	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5	-0,5
Frasorteret VE-affald, træ og papir	+0,3	+0,7	+0,8	+1,0	+1,1	+1,1	+1,1
Eksport af VE-affald	-0,3	-0,7	-0,7	-0,7	-0,7	-0,7	-0,7
- heraf fossilt brændsel, der erstattes af eksporteret VE	-0,2	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3
- heraf VE-affald, der erstattes af eksporteret VE	-0,2	-0,3	-0,3	-0,3	-0,3	-0,4	-0,4
I alt ekstra fossilt brændsel	-0,6	-0,9	-0,8	-0,7	-0,6	-0,6	-0,5
I alt ekstra VE-brændsel	+0,6	+0,9	+0,8	+0,7	+0,6	+0,6	+0,5

Anm: Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes afrundinger.

Bioolie vil ved normale energiafgifter meget sjældent være konkurrencedygtig med fossilt brændsel eller de fleste andre typer af VE-brændsel. Salget på ca. 2,2 PJ i 2020 forventes at ophøre og vil fortrinsvis blive erstattet af andet VE. Derimod vil talolie blive konkurrencedygtig. De virksomheder og værker, der hidtil har leveret og brugt bioolie, vil i vid udstrækning i stedet anvende ca. 1 PJ talolie, hvoraf halvdelen vil erstatte VE-brændsel.

Der forventes brugt ca. 1 PJ gødning som brændsel. I de år, hvor der er ledig kapacitet i lokale affaldsforbrændingsanlæg placeret i områder med rigelige gødningsmængder, vil virkningen være større og omvendt.

Der forventes frasorteret ca. 1,1 PJ træ og papir i 2020. Der forventes netto ikke brændt mere papir og pap mv. af i affaldsforbrændingsanlæg. Eksport af VE-affald og genanvendelse af træaffald forventes at falde med 0,7 PJ, hvor godt halvdelen vil fortrænge andet VE-brændsel.

Samlet set vil ændringerne føre til en vækst i mængderne af VE-brændsel på ca. 0,9 PJ i 2015 faldende til ca. 0,5 PJ i 2020, og en tilsvarende nedgang i forbruget af fossilt brændsel.

Provenuvirkninger bioolier m.v.

De samlede provenuvirkninger ved ændringer af afgifterne for disse VE-typer fremgår af *tabel 12*. Heraf fremgår det, at afgiftsændringerne på disse VE-typer i 2014 skønnes at indebære et merprovenu på ca. 80 mio. kr. og et mindreprovenu på ca. 95 mio. kr. efter adfærd.

Tabel 12: Samlet provenuvirkning, VE-typer.

Mio. kr., 2013-priser	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Umiddelbart provenu	80	85	85	85	90	85	90
- heraf bioolie	110	110	115	110	115	110	115
Adfærd	-175	-215	-220	-220	-215	-205	-205
- heraf bioolie	-85	-85	-80	-75	-75	-70	-70
- heraf talolie	-20	-35	-35	-35	-30	-30	-30
- heraf gødning	-35	-35	-35	-30	-30	-30	-30

- heraf fraseret træ og papir	-20	-40	-50	-55	-60	-55	-55
- heraf fald eksport af VE-affald	-15	-25	-25	-20	-20	-20	-20
- heraf biogas	+0	+0	+0	+0	+0	+0	+0
Provenu efter adfærd	-95	-135	-135	-135	-130	-120	-115

Anm: Adfærdseffekten dækker over afledte ændringer i afgiftsgrundlaget som følge af afgiftsændringen. Afgiftsændringen påvirker herudover den disponible arbejdsindkomst, enten via lønninger eller priser, og derigennem arbejdsudbuddet. Denne effekt er ikke medregnet her. Beregningerne af virkninger for bioolie følger efter beregninger af forsyningssikkerhedsafgift i beregningsrækkefølgen.

Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes dels afrundinger, dels at ikke alle provenuer er angivet.

I 2020 er den umiddelbare provenuvirkningen af de forskellige ændringer et merprovenu på ca. 90 mio. kr. Heraf vedrører provenuet fra bioolie ca. 115 mio. kr. Adfærdsændringerne betyder, at der i 2020 er et merprovenu fra bioolie på ca. 45 mio. kr., mens der er et mindre-provenu på ca. 30 mio. kr. vedrørende tallolie, ca. 25 mio. kr. vedrørende afgassede fiberrester og slam m.v., ca. 30 mio. kr. vedrørende gødning, ca. 55 mio. kr. vedrørende udsorteret VE-affald og ca. 20 mio. kr. vedrørende fald i eksport af VE affald. De samlede adfærdsændringer skønnes til et mindreprovenu på ca. 205 mio. kr. Efter adfærd skønnes provenuvirkningen således til et mindreprovenu på ca. 115 mio. kr.

4.3. Provenuoversigt

I det følgende er provenuoversigterne – herunder samlet provenuvirkning, økonomiske konsekvenser for erhvervene m.m. - opgjort i 2014-niveau for derved at samle den ovenstående tekst.

I *tabel 13* er angivet de økonomiske konsekvenser for det offentlige ved indførelse af den samlede forsyningssikkerhedsafgift fordelt på husholdninger og erhverv, eksklusive provenueffekten af afgiftsændringen for bioolier m.v.

Heraf fremgår det, at forsyningssikkerhedsafgiften i 2014 skønnes at indebære et merprovenu på ca. 1.825 mio. kr. efter tilbageløb og ca. 1.425 mio. kr. efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbudseffekter. Den varige virkning efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbudseffekter skønnes til ca. 1.750 mio. kr.

Tabel 13: Samlet forsyningssikkerhedsafgift provenuvirkning, rumvarme fordelt på husholdninger og erhverv

Mio. kr., 2014-niveau	Varig virkning	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Finans-års-virkning 2014
Umiddelbart provenu	2.675	1.825	2.150	2.425	2.775	2.975	3.125	3.475	1.675
- heraf erhverv		425	500	550	625	675	700	775	400
- heraf husholdninger		1.750	2.025	2.300	2.625	2.800	2.950	3.275	1.600
- heraf proceslempelser		-350	-375	-425	-475	-500	-525	-600	-325
Provenu i forbrugerpriser	3.325	2.275	2.675	3.025	3.475	3.725	3.900	4.325	2.075
Provenu efter tilbageløb	2.475	1.700	2.000	2.275	2.600	2.775	2.900	3.225	1.550
Adfærdsændringer		-175	-300	-420	-600	-675	-725	-875	-175
- heraf erhverv		-25	-50	-75	-125	-125	-125	-150	-25
- heraf husholdninger		-150	-250	-350	-500	-550	-575	-725	-150
Provenu efter adfærd	1.900	1.525	1.725	1.875	2.050	2.175	2.275	2.450	1.400
Provenu efter adfærd og arbejdsudbud	1.750	1.425	1.625	1.750	1.900	2.025	2.100	2.275	1.300

Anm: Adfærdseffekten dækker over afledte ændringer i afgiftsgrundlaget som følge af afgiftsændringen. Afgiftsændringen påvirker herudover den disponible arbejdsindkomst, enten via lønninger eller priser, og derigennem arbejdsudbuddet. Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes afrundinger.

Den varige virkning skønnes til virkningen i 2020 korrigeret for et fald i grundlaget på 0,5 pct. årligt og for, at satserne indekseres.

I *tabel 14* er angivet de økonomiske konsekvenser for det offentlige ved ændringen af afgifterne på VE-typer.

Heraf fremgår det, at ændringen i 2014 skønnes at indebære et merprovenu på ca. 75 mio. kr. efter tilbageløb og ca. -75 mio. kr. efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbudseffekter. Den varige virkning efter tilbageløb, adfærd og arbejdsudbudseffekter skønnes til ca. -100 mio. kr.

Tabel 14: Provenuvirkning VE-typer

mio. kr., 2014-niveau	Varig virkning	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Finans- års- virkning 2014
Umiddelbart provenu	100	75	75	75	75	75	75	100	75
- heraf erhverv		-	-	-	-	-	-	-	-
- heraf husholdninger		75	75	75	75	75	75	75	75
Provenu i forbrugerpriser	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Provenu efter tilbageløb	75	75	75	75	75	75	75	75	75
Adfærdsændringer		-125	-125	-100	-100	-100	-100	-100	-75
- heraf erhverv		-	-50	-50	-50	-50	-50	-50	-25
- heraf husholdninger		-50	-50	-50	-50	-50	-50	-50	-25
Provenu efter adfærd	-100	-75	-125	-100	-100	-100	-100	-100	-75
Provenu efter adfærd og arbejds- udbud	-100	-75	-100	-100	-100	-100	-100	-75	-75

Anm: Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes afrundinger.

4.4. Opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker

Det fremgår af *Energiaftale 2012*, at der skal gennemføres ændring af varmemforsyningsloven med henblik på at fremme omlægning til biomasse på de centrale kraft-varme-værker, så el- og varmemproducenter og varmeaftagere får mulighed for at indgå frivillige aftaler, hvor den afgiftsmæssige fordel ved at skifte fra fossile brændsler til VE-brændsler til varmemproduktion kan fordeles mellem de to parter. Dette element i *Energiaftale 2012* er udmøntet med vedtagelsen af lov nr. 577 af 18. juni 2012: »Lov om ændring af lov om varmemforsyning, lov om elforsyning og byggeloven (Biomassebaseret varmemproduktion på centrale kraft-varme-anlæg og udvalgte barmarksværker, undtagelse af forbrænding af farligt affald fra prisloftbestemmelserne og forbud mod installation af olie- og naturgasfyr til bygningsopvarmning m.v.)«. Loven blev fremsat som lovforslag L 183 i Folketingsåret 2011-12.

Det fremgår af sidstnævnte lovforslags afsnit 8.1. vedrørende konsekvenser som følge af ændringer i bl.a. varmemforsyningsloven, at mindreprovenuet som følge af ændringer i lov om varmemforsyning skønnes at udgøre i alt 330 mio. kr. årligt, og at mindreprovenuet skal dækkes via den kommende forsyningssikkerhedsafgift. Førnævnte mindreprovenu fremkommer som følge af forslaget om opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker i nærværende

forslag, såfremt denne ændring er afgørende for omlægningen til VE-brændsler.

Såfremt ændringen ikke er afgørende, således at der ville være omlagt i alle tilfælde, har ændringen en værdi på ca. 50 mio. kr., mens mindreprovenuet ved lov nr. 577 af 18. juni 2012 er tilsvarende mindre.

Da mindreprovenuet og andre konsekvenser af opgørelse af afgifter på timebasis for kraft-varme-værker er forstået som en integreret del af ovennævnte initiativ til fremme af VE-baseret varmeproduktion på centrale kraft-varme-anlæg er der redegjort for konsekvenserne i ovennævnte lovforslag, hvorfor der kun vil blive redegjort for de forskellige typer administrative konsekvenser, men ikke for andre konsekvenser i nærværende lovforslag.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget om indførelse af forsyningssikkerhedsafgiften skønnes at medføre engangsomkostninger på 1,6 mio. kr. vedr. it-tilretninger og kommunikation mv. samt 8 årsværk svarende til en udgift på 4,9 mio. kr. vedr. udvikling, kommunikation, vejledning, afregning og indsats mv. Samlet skønnes forslaget dermed at medføre engangsomkostninger på 6,5 mio. kr.

Lovforslaget om indførelse af forsyningssikkerhedsafgiften skønnes endvidere at medføre løbende driftsomkostninger vedr. it-drift på 0,1 mio. kr. samt knap 14 årsværk svarende til en udgift på 8,4 mio. kr. vedr. vejledning, afregning og indsats. Samlet skønnes forslaget dermed at medføre løbende omkostninger på 8,5 mio. kr.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

6.1. Erhvervsøkonomiske virkninger af forsyningssikkerhedsafgiften

Erhvervene påvirkes økonomisk af forslaget, herunder gennem:

- Højere afgifter på rumvarme brugt i erhverv
- Lavere afgift på el og brændsel brugt til proces i erhverv
- Afledte virkninger af større elforbrug
- Brugergevinst af ændret adfærd

I 2020 vil erhvervenes omkostninger m.v. vedrørende energi blive reduceret med netto ca. 85 mio. kr., jf. tabel 15.

Erhvervenes afgifter for rumvarme-forbruget stiger hen mod 2020 med ca. 825 mio. kr. Forsyningssikkerhedsafgiften finansierer imidlertid nedsættelse af afgifter på el og brændsel til erhverv for ca. 620 mio. kr. i 2020. Disse nedsættelser er som tidligere nævnt gennemført med *Vækstplan DK*.

Erhvervene vil imidlertid ændre adfærd. Brugergevinsten herved er ca. 60 mio. kr. i 2020. Den ændrede adfærd for såvel husholdninger som erhverv fører til et ekstra elforbrug. Det fører igen til højere markedspriser for el før tariffer. De elværker, der sælger el til markedspriser, får dermed en indkomstfremgang. Det samme gør de, der distribuerer elektricitet. Omkostningerne ved distribution af elektricitet finansieres ved tariffer, der i videre udstrækning end omkostningerne afhænger af det variable forbrug. Det samme gælder PSO-tariffen, der er

sammensat således, at et større elforbrug giver større indtægter ved givne tariffer. Der er her regnet med, at de ekstra indtægter gennem PSO-tariffen og eldistribution fører til nedsættelse af tariffer for elforbrugerne herunder erhverv.

Idet elproducenter henregnes som erhverv, får erhvervene en fordel på 225 mio. kr. ved indførelse af forsyningssikkerhedsafgiften. Netto falder erhvervenes omkostninger til energi således med ca. 85 mio. kr.

Erhvervenes omkostninger er i *tabel 15* opgjort uden effekterne af bioolier m.v.

Tabel 15: Oversigt over virkninger for erhverv ved forsyningssikkerhedsafgift.

Mio. kr., 2013-priser	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Højere afgifter på rumvarme brugt i erhverv	-285	-425	-495	-560	-645	-695	-730	-825
Lavere afgift på el og brændsel til proces	+225	+355	+375	+425	+475	+515	+545	+620
Afledte virkninger af større elforbrug ¹	+30	+55	+75	+100	+130	+160	+185	+225
Brugergevinst ændret adfærd	+	+5	+10	+20	+30	+40	+45	+60
I alt virkning for erhverv	-30	-10	-35	-20	-5	+20	+50	+85

Anm.: - = belastning af erhverv, + = fordel for erhverv.

Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes afrundinger.

¹ Virkning optjent i året, vil med forsinkelse slå igennem i forhold til ændrede elpriser.

Virkningerne er forskellige for de forskellige brancher, jf. *tabel 16*.

Tabel 16: Økonomiske konsekvenser for erhvervene.

Mio. kr., 2013-priser	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Kraftværker	+10	+25	+30	+40	+55	+65	+80	+95
- heraf rumvarme	0	0	0	0	0	0	0	0
- heraf proceslempelse	0	0	0	0	0	0	0	0
- heraf større elforbrug	+10	+25	+30	+40	+55	+65	+80	+95
- heraf brugergevinst, ændret adfærd	0	0	0	0	0	0	0	0
Jordbrug og fiskeri	0	0	+5	+5	+5	+5	+10	+10
- heraf rumvarme	0	0	0	0	-5	-5	-5	5
- heraf proceslempelse	0	0	0	0	0	0	0	0
- heraf større elforbrug	+2	+5	+5	+5	+10	+10	+10	+15
- heraf brugergevinst, ændret adfærd	0	0	0	0	0	0	0	0
Industri	+65	+115	+115	+140	+160	+180	+210	+260
- heraf rumvarme	-70	-100	-115	-130	-145	-160	-165	-190
- heraf proceslempelse	+125	+195	+205	+235	+260	+285	+310	+370
- heraf større elforbrug	+10	+15	+20	+30	+40	+45	+55	+65
- heraf brugergevinst, ændret adfærd	0	0	+5	+5	+5	+10	+10	+15
Handel og service	-110	-150	-185	-200	-225	-235	-245	-285
- heraf rumvarme	-220	-325	-380	-430	-495	-530	-560	-630
- heraf proceslempelse	+100	+160	+170	+190	+215	+230	+235	+250
- heraf større elforbrug	+5	+15	+15	+25	+30	+35	+45	+50
- heraf brugergevinst, ændret adfærd	0	+5	+10	+15	+25	+30	+35	+45
I alt erhvervsvirkning	-30	-10	-35	-20	-5	+20	+50	+85

Anm.: - = belastning af erhverv, + = fordel for erhverv.

Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes afrundinger.

I 2020 vil kraftværker, der sælger el til markedspriser, få en ekstra indtægt på ca. 95 mio. kr. svarende til ca. 0,6 øre/kWh af 15-20 mia. kWh.

Jordbrug og fiskeri vil få en fordel på ca. 10 mio. kr. ved indførelse af forsyningssikkerhedsafgiften. Det skyldes, at der kun i beskedent omfang anvendes rumvarme i jordbrug og fiskeri. Desuden er jordbrug og fiskeri allerede lempet for de energiafgifter på el og brændsel til proces, der reduceres med *Vækstplan DK*. Hovedvirkningen kommer fra lavere elpriser. Der til kommer, at visse skovejere, hvor salget er mindre end registreringsgrænsen, og hvor brænde-produktionen derfor ikke omfattes af afgiften, vil kunne sælge brændet til en højere pris. Modsat vil reduktionen i forbrug af VE-brændsel trykke prisen uden afgift for det brænde, der er omfattet af afgiften. Der er derfor ikke regnet med nogen nettoeffekt heraf.

Industrien har i alle årene en betydelig nettofordel af forsyningssikkerhedsafgiften. I 2020 er fordelene opgjort til ca. 260 mio. kr. Industrien belastes med ca. 190 mio. kr. ved de ekstra afgifter på rumvarme før ændret adfærd, men lempes for 370 mio. kr. ved lavere afgifter på el og brændsel til proces. Herudover falder elpriserne før afgift med ca. 65 mio. kr., og der er en brugergevinst ved ændret adfærd på ca. 15 mio. kr.

Handel og serviceerhverv belastes med ca. 285 mio. kr. i 2020. Hovedparten af beskæftigelse og produktion i de private erhverv finder sted inden for handel og service, der også omfatter bygge- og anlægssektoren samt forsyning. Rumvarmeforbruget belastes med ca. 630 mio. kr., mens lempelserne til proces er på ca. 250 mio. kr. Handel og serviceerhverv sparer omkring 50 mio. kr. ved lavere priser før afgift for el og yderligere ca. 45 mio. kr. ved ændret adfærd.

6.2. Erhvervsøkonomiske virkninger af VE-brændselstyper

I *tabel 17* er vist de erhvervsøkonomiske virkninger ved de forskellige ændringer for VE-typerne

Tabel 17: Samlet erhvervsvirkning, VE-typer.

Mio.kr., 2013-priser	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Bioolier	-20	-20	-20	-20	-20	-20	-20
Talolie	+0	+0	+0	+0	+0	+0	+0
Spildevandsslam	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0
Træaffald	+10	+10	+10	+10	+10	+10	+10
Afgassede fiberfraktioner fra husdyrgødning	+5	+5	+5	+5	+5	+5	+5
Andet affald	+5	+5	+5	+5	+5	+5	+5
Biogas	-0	-0	-0	-0	-0	-0	-0
Nye affaldstyper:							
- heraf husdyrgødning	+10	+10	+10	+10	+10	+10	+10
- heraf fraseret træ og papir	+15	+35	+40	+40	+40	+40	+40
I alt	+35	+50	+50	+55	+55	+50	+50
- heraf umiddelbart	-0	-0	-5	-5	-5	-5	-5

Anm.: - = belastning af erhverv, + = fordel for erhverv.

Afvigelserne mellem de enkelte elementer og summerne skyldes afrundinger.

Af *tabel 17* fremgår det, at afgiftsændringerne for bioolier m.v. netto vil give erhvervene en fordel på ca. 50 mio. kr. i 2020.

Erhvervene belastes ved afgiften på bioolie. Dels vil de erhverv, der bruger bioolie eller snarere fjernvarme fremstillet derved, blive belastet med 5-10 mio. kr. om året, dels vil de erhverv, der fremstiller eller leverer råvarer til bioolie, få reduceret indtægterne med 10-15 mio. kr. om året.

Fra 2014 og frem er virkningerne for biogas omfattet af forsyningssikkerhedsafgiften. I 2013 belastes erhvervene med under 5 mio. kr.

Erhvervene, dvs. landbruget, der leverer gødning m.v. til virksomheder, der brænder afgassede gødningsfibre, får en fordel på ca. 5 mio. kr.

Visse fabrikater af møbler og køkkener får en fordel på ca. 10 mio. kr. for træaffald.

Afgiftsnedsættelse for gødning til afbrænding gavner erhvervene med ca. 10 mio. kr.

Endelig får erhvervene en fordel på ca. 40 mio. kr. vedrørende andet affald, der kan udsorteres som affald uden indhold af fossile elementer.

Det bemærkes, at selv om erhvervene samlet set får en fordel ved afgiftsændringen af en konkret type brændsel, kan der være enkelte erhverv, der taber på afgiftsændringerne.

Fordelt på hovederhverv fremgår virkningerne af *tabel 18*.

Tabel 18: Økonomiske konsekvenser for erhvervene

Mio. kr. 2013-priser	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Landbrug og fiskeri	-5	-5	-5	-5	-5	-5	-10
Industri	+20	+25	+25	+25	+25	+25	+25
Handel og service	+15	+30	+30	+35	+35	-35	+35
I alt erhvervsbelastning	+35	+50	+50	+55	+55	+50	+50

Anm.: - = belastning af erhverv, + = fordel for erhverv.

Landbrug og fiskeri belastes ved ændringerne for biolier m.v. Det er særlig de, der leverer råvarer til fremstilling af fiskeolie m.v., der får reduceret indtægterne. Landmænd, der får betaling for spredning af spildevandsslam på marker, vil få mindre betaling, når afgiften på afbrænding sættes ned. Landbruget har på den anden side fordele af lavere afgift på gødning og afgassede gødningsfibre. Industrivirksomheder får netto en fordel på ca. 25 mio. kr., mens handel og service inklusive affaldsforbrændingsanlæg – netto efter overvæltning – får en fordel på ca. 35 mio. kr.

6.3. Erhvervsoversigt

I *tabel 19* er de samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser opgjort i 2014-niveau. Det er med *Energiaftale 2012* aftalt, at erhvervene skal kompenseres med lavere energiafgifter på forbrug til proces, således at nettobelastningen for erhvervene under ét fra forsyningssikkerhedsafgiften og procesenergilempelsen alene stiger med 20 mio. kr. i 2013 stigende til godt 75 mio. kr. i 2020 (2013-priser). Den samlede lempelse og erhvervsbelastning fremgår af *tabel 19*.

Tabel 18: Samlet erhvervslempelse og -belastning

Mio. kr. 2014-niveau	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belastning erhverv	425	500	550	625	675	700	775
<i>Gevinst, ændring FSA</i>	-	-	25	25	50	50	50
<i>Gevinst, ændring biomasse</i>	-50	-75	-75	-75	-75	-75	-75
Lempelser i alt	-350	-375	-425	-475	-500	-525	-600
- heraf lempelse brændsel	-	-	-	-	-	-25	-100
- heraf lempelse el	-350	-375	-425	-475	-500	-500	-500
Samlet erhvervsbelastning	25	50	50	50	75	75	75

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har været i præhøring hos Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER – tidligere CKR), som har følgende bemærkninger til de administrative konsekvenser for erhvervslivet:

»Præhøringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler og biomasse, tilpasning af afgiftsregler for biomasse, mulighed for kraft-varme-værker for at opgøre afgifter på timebasis og ændrede registreringsforhold som følge af øget konkurrence på elmarkedet).

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (tidligere CKR) har modtaget ovennævnte forslag i præhøring. Team Effektiv Regulering har følgende foreløbige bemærkninger for så vidt angår de administrative konsekvenser. Ændres forslaget/udkastet kan nedenstående vurdering ikke bruges i forbindelse med den offentlige høring.

TER vurderer samlet set, at loven vil medføre betydelige administrative konsekvenser, men at de ikke vil overstige 10.000 timer på samfundsniveau årligt. Byrderne kan henføres til nedenstående oplysningskrav.

Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler og biomasse

Indførslen af forsyningssikkerhedsafgift på biomasse vil medføre både omstillingsomkostninger og løbende administrative konsekvenser for de ca. 3.000 virksomheder, som efter Skatteministeriets vurdering vil skulle betale afgiften.

Der vil være omstillingsomkostninger forbundet med kravet om registrering hos SKAT for afgiftspligtige virksomheder. Afgiftspligtige virksomheder er dem, som er momsregistrerede og årligt har et salg af biomasse på over 10.000 kr. – eller virksomheder, der forbrænder afgiftspligtig biomasse i produktionsanlæg med en effekt over 0,15 MW. (Dette krav vil også medføre begrænsede løbende administrative byrder på samfundsniveau, da nye virksomheder på markedet løbende vil skulle registrere sig.) Desuden vil der være omstillingsomkostninger forbundet med ændring af virksomhedernes interne systemer, fx it-systemer, så der kan føres løbende regnskab med de afgiftspligtige varer.

Forsyningssikkerhedsafgiften vil også medføre løbende administrative byrder, når virksomhederne skal beregne, indberette og betale afgiften. Skatteministeriet oplyser, at ca. 300 virksomheder forbrænder afgiftspligtig biomasse i produktionsanlæg med en effekt over 0,15

MV. Disse virksomheder skal selv opgøre og afregne deres forbrug af afgiftspligtig biomasse til SKAT. Dette vil ske månedsvist i forbindelse med indberetningen af forbrænding af fossile brændstoffer, såsom kul. Hvis man antager, at virksomhederne skal bruge ca. 15-30 minutter pr. indberetning, vil det medføre en administrativ merbyrde på ca. 900-1.800 timer årligt på samfundsniveau.

De resterende ca. 2.700 virksomheder, som forhandler biomasse for over 10.000 kr. om året, skal beregne, indberette og betale afgiften sammen med momsangivelsen. Skatteministeriet har oplyst, at størstedelen af de 2.700 virksomheder sandsynligvis vil have kvartalsvis moms-indberetning. Hvis man antager, at de skal bruge ca. 30 minutter pr. indberetning, så vil det medføre en administrativ merbyrde på ca. 5.400 timer årligt på samfundsniveau.

Sidstnævnte beregning er baseret på forudsætningen om, at langt størstedelen af de berørte virksomheder i handelsleddet indberetter deres momsangivelse kvartalsvis. Hvis denne forudsætning ændrer sig, ved f.eks. at Skatteministeriet opdager, at flere virksomheder angiver moms månedsvis, så bedes Skatteministeriet kontakte TER med henblik på en ny vurdering og evt. en ex ante måling af loven.

Samlet set medfører forsyningssikkerhedsafgiften altså en administrativ merbyrde på ca. 6.300 - 7.200 timer årligt på samfundsniveau for de berørte virksomheder.

Mulighed for timebaseret afgiftsopgørelse for kraft-varme-værker

Lovforslaget indfører også mulighed for timebaseret afgiftsopgørelse for kraft-varme-værker. TER vurderer, at muligheden vil medføre løbende administrative byrder for de virksomheder, der vælger at benytte sig af det. TER noterer dog, at det er en frivillig ordning, og at det derfor må forventes, at en virksomhed kun benytter sig af muligheden, hvis det netto medfører positive konsekvenser for virksomheden.

Elhandelsvirksomheder

Lovforslaget medfører, at elhandelsvirksomheder får overført pligten til at opkræve og indbetale elafgifter m.v. til SKAT fra netvirksomhederne. På baggrund af oplysninger fra Skatteministeriet vurderer TER foreløbigt, at det kun vil medføre begrænsede løbende administrative byrder. Denne vurdering beror især på, at der ikke er særligt mange elhandelsvirksomheder på det danske marked. Derfor bedes Skatteministeriet informere TER, hvis dette skulle ændre sig, således at en ny vurdering kan foretages. TER noterer sig desuden, at det drejer sig om en liberalisering af markedet.

Ovenstående foreløbige bemærkninger angår kun forslagets administrative konsekvenser. Erhvervsstyrelsen fremsender et officielt høringssvar – herunder med en eventuel opdateret vurdering af forslagets administrative konsekvenser – når det sendes i offentlig høring.«.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne ud over en anmeldelsesordning, som skal gælde for borgere, der købet et parti biomassebrændsel i udlandet for over 1.000 kr. eksklusive moms bortset fra rejsegods. Disse borgere skal anmelden sig og betale afgiften til SKAT.

9. Miljømæssige konsekvenser

9.1. Miljømæssige konsekvenser - forsyningssikkerhedsafgiften

Ændringer i afgiftsgrundlag for forsyningssikkerhedsafgiften af betydning for de miljømæssige virkninger fremgår af *tabel 20* for perioden 2013-2020.

Tabel 20: Ændringer i afgiftsgrundlag i PJ.

PJ	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Brændsler omfattet af FSA:	-5,2	-8,4	-12,1	-17,0	-19,5	-21,7	-25,4
Fossilt brændsel	-2,1	-3,3	-4,5	-6,0	-6,4	-6,6	-7,8
- heraf kollektivt fossilt brændsel	-0,9	-1,4	-2,0	-2,7	-2,8	-2,9	-3,5
- heraf individuelt fossilt brændsel	-1,2	-1,8	-2,5	-3,3	-3,6	-3,7	-4,3
VE-brændsel	-3,1	-5,1	-7,6	-11,0	-13,1	-15,2	-17,5
- heraf kollektivt VE-brændsel	-1,2	-1,9	-2,9	-4,1	-4,8	-5,4	-6,0
- heraf individuelt VE-brændsel	-1,9	-3,2	-4,7	-6,8	-8,3	-9,8	-11,5
Individuel VE uden FSA	+1,2	+1,7	+2,3	+3,0	+3,3	+3,6	+4,1
- heraf grænsehandel	+1,0	+1,2	+1,5	+1,8	+2,0	+2,2	+2,5
El							
- heraf kollektivt el	+0,1	+0,2	+0,4	+0,6	+0,7	+0,9	+1,2
- heraf individuelt el	+0,3	+0,5	+0,7	+1,0	+1,3	+1,6	+2,1
Jordvarme mv.	+0,8	+1,4	+2,1	+3,1	+4,1	+5,1	+6,5
- heraf kollektiv jordvarme m.v.	+0,3	+0,5	+0,7	+1,1	+1,5	+1,9	+2,4
- heraf individuel jordvarme m.v.	+0,5	+0,9	+1,4	+2,0	+2,6	+3,3	+4,1
Kompensation	+0,7	+0,7	+0,8	0,9	+1,0	1,1	+1,5
- heraf brændsel til proces	+0,0	+0,0	+0,0	+0,0	+0,0	+0,2	+0,5
- heraf el til proces	+0,7	+0,7	+0,8	+0,9	+1,0	+1,0	+1,0
Afledt el lavere tariffer	+0,1	+0,1	+0,1	+0,1	+0,1	+0,1	+0,1
Endeligt energiforbrug	-2,0	-3,7	-5,7	-8,2	-8,7	-9,0	-9,6
-Heraf fossilt brændsel og varme	-2,1	-3,3	-4,5	-6,0	-6,3	-6,4	-7,3
-heraf VE-brændsel og varme	-1,1	-2,0	-3,2	-4,9	-5,7	-6,4	-6,9
-heraf elektricitet	+1,2	+1,5	+2,1	+2,7	+3,3	+3,9	+4,7
Faktisk bruttoenergi	-1,6	-3,4	-5,3	-7,7	-8,2	-8,4	-9,0
Korrigeret bruttoenergi	-0,9	-2,5	-4,3	-6,6	-7,0	-7,1	-7,7

Samlet set skønnes det endelige energiforbrug af falde med ca. 9,6 PJ i 2020. Det svarer til ca. 4,5 pct. af det samlede rumvarmeforbrug og ca. 1,5 pct. af det samlede endelige energiforbrug. Forbruget af VE-brændsel, VE-fjernvarme og jordvarme skønnes at falde med netto ca. 6,9 PJ, idet forbruget af VE-brændsel skønnes at falde med ca. 13,5 PJ, mens forbruget af jordvarme skønnes at stige med godt 6,5 PJ. Forbruget af fossilt brændsel og fossil fjernvarme skønnes at falde med ca. 7,3 PJ. Forbruget af elektricitet skønnes at stige med ca. 4,7 PJ svarende til i alt ca. 1,7 mia. kWh. Det skal bemærkes, at forbruget af VE i andre elementer af *Energiaftale 2012* stiger væsentligt mere, og der derfor snarere er tale om en mindre vækst end et fald i forbruget af VE-brændsler.

Det faktiske bruttoenergiforbrug – det endelige energiforbrug tillagt såkaldte konverteringstab i kraftværker m.v. – skønnes at falde i 2020 med ca. 9 PJ, dvs. med godt 1 pct. Det er forudsat, at 30 pct. af det ekstra elforbrug vil blive fremstillet i Danmark ved kondensdrift. Hvis

100 pct. af det ekstra elforbrug fremstilles i Danmark, hvilket er forudsætningen ved beregning af det korrigerede bruttoenergiforbrug, skønnes bruttoenergiforbruget at falde med ca. 7 PJ – ca. 1 pct.

Ændringerne i energiforbruget vil føre til ændrede udledninger af miljøbelastende stoffer. Det lavere forbrug af fossilt brændsel vil reducere CO₂-udledningerne, mens det lavere forbrug af VE-brændsel, der er særligt brugt i individuelle fyr, vil reducere partikeludledningerne.

I *tabel 21* er vist ændringerne i udledningerne af CO₂ og partikler.

Tabel 21: Ændringer i udledninger ved forsyningssikkerhedsafgift inkl. kompensation.

	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Korrigeret ændring CO ₂ , mio. ton	+0,01	+0,07	+0,05	+0,06	+0,08	+0,15	+0,24	+0,31
Faktisk ændring CO ₂ , mio. ton	-0,08	-0,13	-0,19	-0,26	-0,33	-0,32	-0,29	-0,29
- heraf uden for kvotesektoren	-0,05	-0,08	-0,12	-0,17	-0,22	-0,23	-0,23	-0,25
Ændring partikler, mio. kg	0,1	-0,2	-0,4	-0,7	-1,1	-1,4	-1,8	-2,2
- heraf 1. etape af FSA	-0,09	-0,19	-0,28	-0,37	-0,46	-0,49	-0,51	-0,53
- heraf 2. etape, Vækstplan DK	0,03	0,02	0,04	0,04	0,06	0,06	0,06	0,12
- heraf 3. etape, dette lovforslag	-0,03	0,04	0,06	0,07	0,07	0,11	0,16	0,12

Den samlede virkning af forsyningssikkerhedsafgift skønnes til et fald i udledningerne af CO₂ uden for kvotesektoren på omkring 0,25 mio. ton i 2020. Det svarer til omkring 1 pct. af udledningerne uden for kvotesektoren.

Inden for kvotesektoren skønnes de faktiske udledninger at falde med ca. 0,05 mio. ton i 2020, mens de korrigerede udledninger skønnes at stige med ca. 0,6 mio. ton i 2020 under forudsætning af, at hele det ekstra elforbrug fremstilles i Danmark ved fossile brændsler.

Udledningerne af partikler reduceres med ca. 2,2 mio. kg i 2020.

9.2. Miljømæssige konsekvenser – VE-brændselstyper

I *tabel 22* er vist de væsentligste miljøvirkninger for VE-typerne, herunder energiforbrug og ændringen i udledningen af CO₂:

Tabel 22: Ændringer i udledninger, VE-typer.

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Forbrug af VE PJ	+0,6	+0,9	+0,8	+0,7	+0,6	+0,6	+0,5
Forbrug af fossilt brændsel PJ	-0,6	-0,9	-0,8	-0,7	-0,6	-0,6	-0,5
Ændring CO ₂ mio. ton	-0,04	-0,06	-0,06	-0,05	-0,04	-0,04	-0,03
- heraf inden for kvotesektor	-0,04	-0,06	-0,06	-0,05	-0,04	-0,04	-0,03

Det samlede energiforbrug påvirkes ikke af forslaget. Forbruget af VE-brændsel skønnes at stige ca. 0,5 PJ i 2020, mens forbruget af fossilt brændsel skønnes at falde tilsvarende.

Udledningerne af CO₂ inden for kvotesektoren skønnes at falde med ca. 0,05 mio. tons i 2020.

Selv om forslaget i beskeden omfang belaster biogas til proces, forventes der ikke nogen negativ effekt på biogasproduktionen. Det skyldes, at forslaget om nedsættelse af afgift for af-

gassede fiberrester trækker i den modsatte retning.

Mængderne af affald, der tilføres danske affaldsforbrændingsanlæg, forventes at stige med ca. 1,75 PJ svarende til knap 5 pct.

De typer gødning, der vil blive brugt som brændsel, vil typisk være meget tørre eller halmrige. Der er forholdsvis store kvælstoftab ved brug af sådanne gødningstyper i landbruget.

Der vil være flere, der sorterer affald i en del, der ikke har indhold af kulbrinter - og en del med indhold af kulbrinter. Det øger mulighederne for, at der vil være større affaldsmængder, der genanvendes. Omvendt vil det ikke i lige så stor udstrækning som i dag kunne betale sig at undgå at sammenblande forskellige typer biomasse, hvor en blanding besværliggør genanvendelse.

10. Forholdet til EU-retten

Loven notificeres som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 (Informationsproceduredirektivet), som ændret ved direktiv 98/48/EF af 20. juni 1998.

Det er Skatteministeriets vurdering, at VE-delen af forsyningssikkerhedsafgiften kan indeholde elementer af statsstøtte. Lovforslaget vil derfor blive notificeret over for EU-Kommissionen efter reglerne om statsstøtte.

Den del af lovforslaget, som vedrører VE-brændsler, vil derfor skulle afvente EU-Kommissionens stillingtagen til statsstøttespørgsmålet, inden forsyningssikkerhedsafgiften for VE-brændsler kan træde i kraft.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

3F, Advokatrådet, Affald Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, AV Miljø, BDO, Kommunernes Revision, Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen for biogas, Brancheforeningen for Decentral kraftvarme, Brancheforeningen for husstandsvindmøller, Business Danmark, CEPOS, Centrum-venstre Akademiet, DAKOFA, Danisco, Danish Operators, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Funktionærforbund, Dansk Gartneri, Dansk Gas-teknisk Center, Dansk Golf Union, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Speditører, DANVA, Den Danske Landinspektørforening, De Danske Landboforeninger, Den Danske Skatteborgerforening, Det Økologiske Råd, DONG, EC-Power, Ejendomsforeningen Danmark, Elsam, Energi Danmark, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energimidt, Energinet.dk, Energi- og Olieforum.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, E.ON Danmark, Erhvervs- og Vækstministeriet, Erhvervsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, Ernst & Young, Esbensen Rådgivende Ingeniører A/S, Finansministeriet, Finansrådet, FORCE Technology, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af rådgivende ingeniører, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Danske Biogas-

anlæg, Foreningen for Slutbrugere af Energi (FSE), Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, Frie Funktionærer, FSR – Danske Revisorer, Fødevareministeriet, Gaia Solar, Greenpeace Danmark, HORESTA, Håndværksrådet, International Transport Danmark, Justitsministeriet, Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, Kommunernes Landsforening, Konkurrencestyrelsen, KPMG, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsbrancheklubben for Hotel og Restauration, Landsforeningen for bæredygtigt landbrug, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Marius Pedersen A/S, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Mærsk Olie og Gas, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturerhvervsstyrelsen, Naturstyrelsen, Noah, NORD, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Organisationen for Vedvarende Energi (OVE), PWC, Rejsearrangører i Danmark, RenoSam, Restaurationsbranchen.dk, Retssikkerhedschefen, Risø DTU, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Sammensluttede Danske Energiforbrugere, Samvirkende Energi- og Miljøkontorer, SKAT, SRF - Skattefaglig Forening, Vattenfall A/S – Heat Nordic, Videncentret for landbrug, Videnscentret for landbrug – heste, Vindmølleindustrien, WWF, Ældresagen, Økologisk Landsforening, Økonomi- og Indenrigsministeriet, Aalborg Portland.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Merprovenuet ved dette lovforslag, der udmønter tredje fase af forsyningssikkerhedsafgiften, er ca. 0,8 mia. kr. i 2014 gradvist stigende til ca. 2,7 mia. kr. i 2020 (2013-priser) opgjort efter adfærd.	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Lovforslaget skønnes at medføre engangsomkostninger på 1,6 mio. kr. vedr. it-tilretninger og kommunikation mv. samt til 8 årsværk svarende til en udgift på 4,9 mio. kr. vedr. udvikling, kommunikation, vejledning, afregning og indsats mv. Samlet skønnes forslaget dermed at medføre engangsomkostninger på 6,5 mio. kr. Endvidere skønnes lovforslaget at medføre løbende driftsomkostninger vedr. it-drift på 0,1 mio. kr. samt til knap 14 årsværk svarende til en udgift

		på 8,4 mio. kr. vedr. vejledning, afregning og indsats. Samlet skønnes forslaget dermed at medføre løbende omkostninger på 8,5 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lempelser i procesafgifter for brændsler og el	Højere afgifter i forbindelse med rumvarme m.v.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Erhvervsstyrelsen, Team Effektiv Regulering, vurderer, at forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler og VE-brændsler samlet vil medføre en merbyrde på ca. 6.300 – 7.200 timer årligt på samfunds niveau for de berørte virksomheder
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Anmeldelsespligt ved køb af biomasse i udlandet for mere end 1.000 kr. eksklusive moms
Miljømæssige konsekvenser	<p>Udledningerne af partikler reduceres med 0,2 mio. kg i 2014 gradvist stigende til ca. 2,2 mio. kg i 2020.</p> <p>Forbruget af energi reduceres med ca. 0,5 PJ i 2014 gradvist stigende til ca. 7 PJ i 2020.</p> <p>Desuden medfører forslaget et mindre fald i CO₂-udledningen.</p>	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget skal notificeres over for EU-Kommissionen i henhold til Informationsproceduredirektivet og EU's regler for statsstøtte	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen i § 3, nr. 1, er en følge af, at afgiftspligten overgår fra net- og transmissionsvirksomheder til elhandelsvirksomheder, herunder forsyningspligtige virksomheder.

I elforsyningslovens § 5, nr. 5, forstås ved en elhandelsvirksomhed en virksomhed, der sælger elektricitet, herunder en virksomhed med bevilling til forsyningspligtig virksomhed. I forarbejderne til lov nr. 575 af 18. juni 2012 om fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v. peges på en engrosmodel, hvorefter elhandelsvirksomheder køber net- og systemydelser af netvirksomhederne og Energinet.dk og sælger ”leveret el” som et samlet produkt til forbrugerne. Modellen svarer til forholdene på telemarkedet.

Banedanmark har hidtil opkøbt elektricitet og videresolgt elektriciteten til jernbanevirksomheder (togoperatører som f.eks. DSB). Hidtil har Banedanmark været registreret efter elafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven som netvirksomhed for dette videresalg. Med liberaliseringen af elmarkedet og etablering af en række elhandelsvirksomheder præciseres det med § 3, nr. 3, at Banedanmark er afgiftspligtig for videresalg af kørestrøm til jernbanevirksomheder.

Til nr. 2

Bestemmelsen foreslås ophævet som konsekvens af den ændrede affattelse af stk. 1.

Til nr. 3

Ordningen er en konsekvens af liberaliseringen af elmarkedet.

Til nr. 4

Med bestemmelsen foreslås det, at registrering efter elafgiftsloven forudsætter, at elhandelsvirksomheden forinden registrering hos SKAT er registreret som bruger i datahubben og er medlem af en kollektiv garanti- eller forsikringsordning.

Samtidig pålægges Energinet.dk uden forsinkelse at underrette SKAT, hvis en elhandelsvirksomhed mister registreringen i datahubben eller udtræder af den kollektive garanti- eller forsikringsordning.

Det følger af elforsyningslovens § 28, stk. 2, nr. 7 og 8, at Energinet.dk skal etablere og varetage driften af en datahub (et markedsregister) til håndtering af måledata m.v. og til varetagelse af nødvendige funktioner og kommunikation til brug for elhandelsvirksomhedernes fakturering, herunder formidling af information om gældende regler vedrørende afgifter.

Endvidere skal Energinet.dk indberette oplysninger til datahubben om tariffer og om omkostninger til offentlige forpligtelser, jf. elforsyningslovens § 8, og via datahubben varsle væsentlige ændringer i priser og vilkår i henhold til regler fastsat af klima-, energi- og bygningsministeren.

Der henvises til elforsyningslovens § 72 a, stk. 2 og 3, vedrørende de nærmere bestemmelser for registrering i datahubben og tilmelding til den kollektive garanti- eller forsikringsordning.

Til nr. 5

Det foreslås, at henvisningen til gældende § 4, stk. 4 og 5, udgår, da kun stk. 3 omfatter levering af elektricitet. Med lovforslaget bliver stk. 3 til stk. 4.

Der foreslås indsat et litra d, der giver hjemmel til, at der ikke skal betales elafgift af net- og transmissionsvirksomheders nettab i det kollektive elforsyningsnet.

Til nr. 6

Med § 5, stk. 2, præciseres det, at afgiftsfri levering af elektricitet uden afgift kun omfatter leverancer til samme lokalitet, hvor elproducentens produktionsanlæg er beliggende. Bestemmelsen svarer til den, som findes i § 4, stk. 3, 1. pkt., og som omfatter leverancer til virksomheder, der er forbrugsregistreret for elektricitet.

Til nr. 7-9, 11 og 12

Bestemmelserne indeholder de nærmere regler for regnskabsførelse m.v. for de enkelte typer af virksomheder, der er omfattet af afgiftspligten som følge af liberaliseringen af elmarkedet, samt perioden for opbevaring af regnskabsmateriale m.v.

Endvidere indeholder § 7, stk. 8, hjemmel for SKAT til at fastsætte regler for regnskabsførelse samt indretning og montering af teknisk måleudstyr.

Til nr. 10

Det foreslås, at der i § 7, stk. 6, indsættes samme krav til indholdet af fakturaer, som findes i gasafgiftslovens § 14, stk. 2. Endvidere foreslås en bestemmelse, der skal sikre, at elhandelsvirksomhederne foretager løbende opkrævning af afgifter.

Det følger allerede i dag af elafgiftslovens § 8, stk. 1, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode skal angive størrelsen af de i periodens løb stedfundne afgiftspligtige leverancer m.v. og indbetale afgiften for afgiftsperioden til SKAT. Opkrævningslovens § 2 bestemmer bl.a., at afregningsperioden er kalendermåneden, samt at hvor der i anden lovgivning er henvist til afgiftsperioden, svarer dette til afregningsperioden.

Med sidste punktum i forslaget til ny § 7, stk. 6, indsættes en værnsregel, der sikrer, at en elhandelsvirksomhed mindst fire gange om året skal sende kunderne en egentlig faktura med et indhold som anført i § 7, stk. 6, 1. pkt., uanset hvordan f.eks. mellemliggende aconto opkrævninger måtte være udformet.

En tilsvarende værnsregel findes i § 72 b i elforsyningsloven vedtaget ved lov nr. 575 af 18. juni 2012, fremsat den 25. april 2012 som L 176 Forslag til Lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om Energinet.dk (Fremme af konkurrencen på elmarkedet m.v.).

Til nr. 13

§ 8, stk. 7, foreslås ophævet, da den bliver overflødig i forbindelse med liberaliseringen af

elmarkedet.

Til nr. 14

Med forslaget forhøjes kvadratmetersatsen fra 10 kr. til 15 kr. pr. m².

Det beløb, som foreslås forhøjet, er en særlig rumvarmeafgift pr. m² pr. måned, dvs. en kvadratmeterafgift for rum, som virksomhederne betaler, hvis de bruger afgiftspligtige energiprodukter til både proces (godtgørelsesberettiget forbrug) og rumvarme (ikke godtgørelsesberettiget forbrug), og virksomhederne ikke ved hjælp af energimålinger kan fordele energiforbruget mellem de to anvendelser. Når virksomhederne betaler kvadratmeterafgiften, får de godtgørelse af afgift for deres rumvarme, som om der var tale om proces, dvs. det samlede forbrug betragtes som procesforbrug.

Det foreslås, at kvadratmeterafgiften forhøjes fra 10 kr. til 15 kr. Forhøjelsen skyldes dels, at afgifterne på brændsler til rumvarme forhøjes, og at satsen gennem årene ikke er ført ajour, dvs. forhøjet, i takt med at afgifterne på rumvarme er steget betydeligt. Af administrative grunde foreslås det, at kvadratmeterafgiften skal være den samme, uanset om rumvarmeforbruget er baseret på energiafgiftspligtige kulprodukter eller VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift.

Til nr. 15

Virksomheder betaler overskudsvarmeafgift af spildvarme fra proces, der nyttiggøres som rumvarme. Betalingen af afgiften sker typisk ved en nedsættelse af godtgørelsen af det pågældende energiprodukt.

For overskudsvarme foreslås det, at den samlede godtgørelse nedsættes til 80,8 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 63,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Hvis varmen afsættes, foreslås det, at nedsættelsen højst udgør 44,0 pct. (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 38,0 pct. i 2015-niveau af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Til nr. 16

Med forslaget vil § 12, stk. 1, gælde for alle virksomheder, der er omfattet af loven.

Til nr. 17

Efter forslaget får SKAT adgang til regnskabsmateriale m.v. i henhold til elafgiftsloven svarende til bestemmelserne i gasafgiftslovens § 19, stk. 3-5.

Til nr. 18

Det foreslås, at SKATs adgang til oplysninger hos aftagerne af elektricitet også skal omfatte adgang til oplysninger, der er registreret elektronisk.

Til nr. 19

Der foreslås indsat en bestemmelse, der giver SKAT ret til at indhente oplysninger fra datahubben, som Energinet.dk har etableret og driver. Datahubben håndterer måledata m.v., og den varetager de nødvendige funktioner og kommunikation til brug for elhandelsvirksomhedernes fakturering samt formidler information om gældende regler vedrørende afgifter.

Der foreslås en bestemmelse som i andre afgiftslove om, at politiet yder SKAT bistand til gennemførelse af kontrollen.

Til nr. 20-23

Med denne del af lovforslaget ændres elafgiftslovens bilag 4 og 8, så bilagene omfatter satserne for 2014 – 2020 og følgende år som følge af lovforslagets § 1, nr. 15.

Samtidig indsættes bilag 4 a og 8 a, der indeholder satserne for perioden 2010-2013.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at der med en ny bestemmelse i gasafgiftsloven indføres gasafgiftspligt for gas, som er baseret på VE-brændsel, og som er omfattet af energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (2003/96)). Den omhandlede gas er nævnt i artikel 2, nr. 1, litra a, i direktivet. Den foreslåede afgiftspligt omfatter nærmere energiprodukter, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller som anvendes til elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraft-varmeværker.

Gassen pålægges EU-minimumsafgifter, jf. energibeskatningsdirektivet, indtil gassen i stedet pålægges den nye og højere forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsel, som indsættes i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4. Der henvises også til ikrafttrædelsesbestemmelserne.

Det bemærkes, at der for denne type gas, når den anvendes som motorbrændstof i andet end ovennævnte stationære motorer i kraft-varmeværker, fortsat skal betales afgift efter afgiftsreglerne for motorbrændstof i mineralolieafgiftsloven.

Endvidere bemærkes, at de gældende regler i gasafgiftsloven bl.a. indebærer, at alle producenter af denne type gas skal registreres hos SKAT efter gasafgiftsloven.

Til nr. 2

Det foreslås, at den nye bestemmelse i gasafgiftsloven, som indebærer gasafgiftspligt for gas, som er VE-brændsler, og som er omfattet af energibeskatningsdirektivet, kan ophæves, når gassen pålægges den nye forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsler, som indsættes i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Der henvises til bemærkningerne til nr. § 2, nr. 1.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte denne bestemmelse i kraft.

Til nr. 3

Det foreslås, at den almindelige gasafgift forhøjes fra 289,6 kr. til 335,4 kr. pr. normal m³ (Nm³) (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Til nr. 4

Som det fremgår af bemærkningerne til nr. 1, foreslås indført en gasafgiftspligt for gas, som er baseret på VE-brændsel. Med den foreslåede bestemmelse pålægges denne gas afgift med den sats, som svarer til EU-minimumsafgift for ikke erhvervsmæssig brug af gas. Det foreslås således, at satsen fastsættes til 9,8 øre pr. Nm³ med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³.

Til nr. 5

Det foreslås, at den nye bestemmelse i gasafgiftsloven, som implementerer EU-minimumsafgift for gas, som er baseret på VE-brændsel, kan ophæves, når gassen pålægges den nye forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsel, som indsættes i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Der henvises til bemærkningerne til lovforslaget § 2, nr. 4.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte denne bestemmelse i kraft.

Til nr. 6

Det foreslås, at der samtidig med, at der indføres nye bestemmelser i gasafgiftsloven, som indebærer gasafgiftspligt med en forholdsvis lav afgiftssats for gas, som er baseret på VE-brændsel, indføres en bestemmelse, som tydeliggør, hvilken afgiftssats, som skal gælde, når forskellige gasser indgår i blandingsprodukter. Det foreslås nærmere, at der i disse situationer skal gælde den afgiftssats, som isoleret set gælder for den gas i blandingen, som er pålagt den højeste afgiftssats efter gasafgiftsloven.

Til nr. 7

Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 16.

Til nr. 8 og 11

Det foreslås at forhøje grænserne for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå afgiftsgodtgørelse, fra 60,9 kr. til 71,1 kr. pr. GJ leveret fjernvarme (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Til nr. 9 og 10

For så vidt angår overskudsvarme foreslås, at tilbagebetalingen af afgift for energiproducenter nedsættes med 85,3 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 73,1 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Hvis overskudsvarmen vedrører energiproducentens eget kraft-varme-anlæg, nedsættes tilbagebetalingen i stedet med 71,1 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 60,9 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).

Til nr. 12

Med forslaget forhøjes kvadratmetersatsen fra 10 kr. til 15 kr. pr. m².

Det beløb, som foreslås forhøjet, er en særlig rumvarmeafgift pr. m² pr. måned, dvs. en kvadratmeterafgift for rum, som virksomhederne betaler, hvis de bruger afgiftspligtige energiprodukter til både proces (godtgørelsesberettiget forbrug) og rumvarme (ikke godtgørelsesberettiget forbrug), og virksomhederne ikke ved hjælp af energimålinger kan fordele energiforbruget mellem de to anvendelser. Når virksomhederne betaler kvadratmeterafgiften, får de godtgørelse af afgift for deres rumvarme, som om der var tale om proces, dvs. det samlede forbrug betragtes som procesforbrug.

Det foreslås, at kvadratmeterafgiften forhøjes fra 10 kr. til 15 kr. Forhøjelsen skyldes dels, at afgifterne på brændsler til rumvarme forhøjes, og at satsen gennem årene ikke er ført ajour, dvs. forhøjet, i takt med at afgifterne på rumvarme er steget betydeligt. Af administrative grunde foreslås det, at kvadratmeterafgiften skal være den samme, uanset om rumvarmebruget er baseret på energiafgiftspligtige kulprodukter eller VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift.

Til nr. 13

For overskudsvarme foreslås det, at den samlede godtgørelse nedsættes med 80,8 kr. pr. GJ (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 63,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Hvis overskudsvarmen vedrører virksomhedernes eget kraft-varmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter forslaget i stedet med 67,3 kr. pr. GJ (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I tilfælde, hvor varme afsættes, foreslås det, at nedsættelsen højst udgør 44,0 pct. (2020-tal baseret på 2015-niveau) af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Til nr. 14

Efter de gældende regler i gasafgiftsloven ydes der delvis godtgørelse af afgift af gas til procesformål, dvs. vareproduktionsprocesser og lignende erhvervsmæssige aktiviteter i momspligtige virksomheder. For primære erhverv, herunder landbrugsvirksomhed, ydes som hovedregel godtgørelse af afgiften på nær 1,8 pct., jf. gasafgiftslovens § 10 b, stk. 1. For så vidt angår den gældende gasafgift sikrer de 1,8 pct., at afgiftsbelastningen ikke kommer under niveauet for EU-minimumsafgift for erhvervsmæssig brug af gas.

Det vil de 1,8 pct. imidlertid ikke kunne sikre over for den nye forholdsvis lave afgift af gas, som er baseret på VE-brændsel. På den baggrund foreslås, at reglen om godtgørelse af afgiften på nær 1,8 pct. ikke skal gælde for den nævnte nye afgift.

Til nr. 15

Det foreslås, at den nye bestemmelse i gasafgiftsloven, som fastslår, at den gældende regel om godtgørelse af afgift af gas til proces i primære erhverv, herunder landbruget, på nær 1,8 pct., ikke gælder vedrørende den nye forholdsvis lave afgift af gas, som er baseret på VE-brændsel, kan ophæves. Ophævelsen vil ske, når gassen pålægges den nye forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsel, som indsættes i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 17.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte denne bestemmelse i kraft.

Til nr. 16 og 17

For så vidt angår overskudsvarme foreslås, at tilbagebetalingen af afgift for henholdsvis landbrug m.v., væksthuse og mineralogiske processer m.v. nedsættes med 85,3 kr. pr. GJ varme (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 73,1 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Hvis overskudsvarmen vedrører disse virksomheders eget kraft-varmeanlæg, nedsættes tilbagebetalingen efter forslaget i stedet med 71,1 kr. pr. GJ varme (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 60,9 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).

Til nr. 18-26

Med denne del af lovforslaget ændres gasafgiftslovens bilag 2, 4, 5 og 7, så bilagene omfatter satserne for 2014 – 2020 og følgende år som følge af lovforslagets § 2, nr. 3, 8–11, 13, 16 og 17. I bilag 8 konsekvensændres teksten.

Samtidig indsættes som bilag 2 a, 4 a, 5 a og 7 a satserne for perioden 2010-2013.

Til § 3

Til nr. 1

Bestemmelsen, som foreslås ophævet, medregner talolie og andre varer udvundet af saften af træ forstået som energiprodukter til det nugældende afgiftspligtige vareområde efter kulafgiftsloven.

Disse energiprodukter er ikke omfattet af energibeskatningsdirektivet, og da der er tale om VE-brændsel, vil produkterne blive omfattet af det foreslåede afgiftspligtige vareområde for forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsel til rumvarme.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte denne bestemmelse i kraft.

Til nr. 2 og 5

De foreslåede ændringer er konsekvenser af ophævelsen af § 1, stk. 1, nr. 4, i lovforslagets § 3, nr. 1.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 3

For varer, der er omfattet af kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-4, forhøjes afgiften opgjort efter brændværdien eller energiindholdet fra 73,1 kr. pr. GJ (2015-niveau) til 85,3 kr. pr. GJ (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Til nr. 4

For varme, der er omfattet af kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 5, forhøjes afgiften opgjort efter brændværdien eller energiindholdet fra 60,9 kr. pr. GJ (2015-niveau) til 71,1 kr. pr. GJ (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Til nr. 6-10

Bestemmelserne indeholder forslag til de forhøjede afgiftssatser, der skal anvendes for varer omfattet af kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1-4, hvis afgiften ikke opgøres efter brændværdien eller energiindholdet, men den i stedet opgøres efter varernes vægt.

Til nr. 11

Bestemmelsen henviser til og anfører satserne for 2014-2020 i bilag 2 og 3 og satserne for perioden 2010-2013 i bilag 2 a og 3 a.

Til nr. 12

Det fremgår af *Energiaftale 2012*, at der skal indføres en forsyningssikkerhedsafgift på rumvarme fra VE-brændsel.

Udtrykket rumvarme skal forstås i overensstemmelse med energiafgiftslovene. Efter disse love er det et overordnet princip, at energiafgiften afhænger af, til hvilket formål brændslet er anvendt. Der sondres således mellem brændsler anvendt til rumvarme eller rettere rumvarme m.v., herunder en række andre formål end egentlig rumvarme m.v., f.eks. varmt brugsvand, og brændsler anvendt til procesforbrug i virksomheder. For brændsler til rumvarme m.v. ydes der ikke tilbagebetaling af energiafgiften, mens procesforbruget berettiger til tilbagebetaling.

Til § 1 a

Med den foreslåede § 1 a i kulafgiftsloven fastsættes bl.a. grundlag og satser for nævnte forsyningssikkerhedsafgift, og at afgiften og det afgiftspligtige vareområde for afgiften benævnes henholdsvis forsyningssikkerhedsafgift og afgiftspligtigt VE-brændsel i loven.

Med det foreslåede § 1 a, stk. 1, udgør grundlaget for afgiften brændværdien i afgiftspligtigt VE-brændsel. Ved afgiftspligtigt VE-brændsel forstås som udgangspunkt VE-brændsel og produkter eller dele af produkter fremstillet på basis af biomasse, der kan anvendes som brændsel. Gas, som er baseret på VE-brændsel, og som anvendes som motorbrændstof ved elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, sidestilles med brændsel i relation til forsyningssikkerhedsafgiften. I det foreslåede stk. 1 henvises dog til stk. 3 og 4 i § 1 a, som indebærer en begrænsning i dette udgangspunkt for afgrænsningen af afgiftspligtigt VE-brændsel. Stk. 3 og 4 omtales nærmere nedenfor.

Afgiftspligtigt VE-brændsel omfatter altså som udgangspunkt VE-brændsel og produkter eller dele af produkter fremstillet på basis af biomasse, der kan anvendes som brændsel. Dette udgangspunkt for afgrænsningen af afgiftspligtigt VE-brændsel er meget bredt, hvilket begrundes i det følgende.

For at begrænse de administrative omkostninger fra forsyningssikkerhedsafgiften bør afgiften – i lighed med andre punktafgifter - opkræves og betales af så få virksomheder som muligt. Ved afgiftens opkrævning forudsættes det, at der skal ske registrering for forsyningssikkerhedsafgift af de relevante virksomheder hos SKAT, og at de registrerede virksomheder skal opkræve og betale afgiften til statskassen. De registreringspligtige virksomheder vil typisk omfatte virksomheder, der anvender større energiproduktionsanlæg, herunder kedler og kraftvarmeanlæg, og momspligtige større leverandører af VE-brændsel. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 15, om virksomheders registrering for forsyningssikkerhedsafgift.

Forsyningssikkerhedsafgiften skal som nævnt lægges på rumvarme fra VE-brændsel. Udgangspunktet for afgrænsningen af afgiftspligtigt VE-brændsel er meget bredt derved, at det omfatter brændsler, uanset om de faktisk anvendes til fremstilling af rumvarme m.v. eller til proces. Det sker af afgiftstekniske grunde, da de registrerede virksomheder ikke kan vide, hvad forbrugerne benytter energien fra VE-brændsel til. Det er dog ikke hensigten, at der skal lægges forsyningssikkerhedsafgift på andet end rumvarme m.v. Det sikres via de foreslåede regler om tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift for varme til proces i virksomheder. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 15, om tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift for proces.

De registrerede større forbrændingsanlæg skal betale afgift med udgangspunkt i VE-brændsel, som de forbrænder, og som de kender brændværdien for. I den situation ved den registrerede virksomhed, hvad der skal betales afgift af.

Med hensyn til de registrerede leverandører af afgiftspligtigt VE-brændsel skal de betale afgift med udgangspunkt i brændværdien af deres leverancer af VE-brændsler, mens de ikke skal betale afgift af deres leverancer af VE-brændsel, som faktisk anvendes direkte til andet end som brændsel. Der vil imidlertid være tilfælde med leverancer af VE-brændsler med dobbelt anvendelsesmulighed. Der er f.eks. mulighed for dobbeltanvendelse ved leverancer af pælelignende træ fra lærk, som umiddelbart både kan anvendes som brændsel og hegnsplæ. Som et andet eksempel kan nævnes, at en stak uforarbejdede granrafter kan anvendes både som brænde og til et naturhegn. Ved dobbelt anvendelsesmulighed kan leverandøren ikke vide, om der er leveret VE-brændsel eller noget andet. Det kan først vides med sikkerhed, at der er tale om brændsel, når VE-brændslet er tilført til forbrænding f.eks. i en ovn. Med det foreslåede stk. 1 i § 1 a foreslås dette problem afhjulpet ved, at udgangspunktet for afgrænsningen af afgiftspligtigt VE-brændsel gøres meget bredt. Udgangspunktet omfatter således som nævnt VE-brændsler og produkter eller dele af produkter fremstillet på basis af VE-brændsel, der kan anvendes som brændsel. Dette udgangspunkt omfatter både VE-brændsel med dobbelt anvendelsesmulighed og entydige VE-brændsler som f.eks. brændetårne.

Efter det foreslåede stk. 2 i § 1 a forstås ved VE-brændsel den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug og skovbrug og fra nærtstående industrier samt den bionedbrydelige del af industri- og kommunalaffald. Denne definition af VE-brændsel svarer til definitionen af VE-brændsel i artikel 16, stk. 1, i energibeskatningsdirektivet, Rådets direktiv af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (2003/96).

Udtrykket VE-brændsel omfatter bl.a. energiproduktet tørv samt alle andre gasformige energiprodukter end naturgas og bygas under pos. 2711 i EU's kombinerede nomenklatur, i denne sammenhæng betegnet gas, som er baseret på VE-brændsel. Brændslet tørv sidestilles med VE-brændsel i relation til forsyningssikkerhedsafgiften. Tørv er i dag ikke pålagt energiafgifter. Tørv er ikke omfattet af energibeskatningsdirektivet.

For så vidt angår VE-brændsel med dobbelt anvendelsesmulighed, som faktisk ikke direkte anvendes som brændsel, foreslås der indført en ordning med tilbagebetaling af afgift til køberen af afgiftspligtigt VE-brændsel, hvorefter det må kræves, at køber kan dokumentere eller sandsynliggøre, at køber direkte har forbrugt VE-brændsel som andet end brændsel. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 34, om en ordning med tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift. Når en registreret virksomhed leverer VE-brændsel til en anden registreret virksomhed, vil leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel til andre registrerede virksomheder kunne ske uden pålæg af forsyningssikkerhedsafgift. Der henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 15, om virksomheders registrering for forsyningssikkerhedsafgift.

Med hensyn til VE-brændsel, som ikke er bestemt direkte til anvendelse som brændsel, men som alligevel omfattes af udgangspunktet for afgrænsningen af afgiftspligtigt VE-brændsel, foreslås der en undtagelse i det foreslåede stk. 3, 1. pkt., i § 1 a. Undtagelsen indebærer, at afgiftspligtigt VE-brændsel ikke omfatter VE-brændsler og produkter eller dele af produkter

fremstillet på basis af VE-brændsler, som uden for enhver rimelig tvivl er bestemt direkte til anden anvendelse end som brændsel eller brændstof til produktion af varme. Dermed omfattes f.eks. ikke juletræer m.v.

Det er ikke hensigten, at forsyningssikkerhedsafgiften skal pålægges varer m.v., som allerede er pålagt energiafgift. Det vil imidlertid være tilfældet efter ovennævnte meget brede udgangspunkt for afgrænsningen af afgiftspligtigt VE-brændsel. F.eks. omfatter dette udgangspunkt VE-brændsel indeholdt i husholdningsaffald, som allerede er energiafgiftspligtigt, når det forbrændes i affaldsforbrændingsanlæg. Med det foreslåede stk. 3, 2. pkt., og stk. 4 i § 1 a fastsættes på den baggrund, at afgiftspligtigt VE-brændsel ikke omfatter biomasse etc., som er omfattet af energiafgiftspligt efter afgiftslovene for brændsler, dvs. kulafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og gasafgiftsloven.

For så vidt angår kulafgiftsloven foreslås det dog præciseret, at de former for VE-brændsler, som er energiafgiftspligtige efter kulafgiftsloven § 1, men afgiftsfritaget for energiafgiften som beskrevet i kulafgiftslovens § 7 a, stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 3, nr. 1 og 2, omfattes af udtrykket afgiftspligtigt VE-brændsel. For det første betyder det, at udtrykket afgiftspligtigt VE-brændsel omfatter biomasseaffald, der henføres til forbrændingsanlæg uden kommunal anvisning efter Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1637 af 13. december 2006 om biomasseaffald, i læs, der udelukkende indeholder denne type affald. For det andet betyder det, at udtrykket afgiftspligtigt VE-brændsel også i alle tilfælde vil omfatte kød, benmel og fedt, som stammer fra forarbejdning af animalsk affald, og som tilføres et forbrændingsanlæg i hele selvstændige læs fra en godkendt forarbejdningsvirksomhed.

Endvidere foreslås det præciseret, at VE-brændsel i form af fiberfraktioner, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning, som er energiafgiftspligtig efter kulafgiftsloven § 1, men delvis afgiftsfritaget for energiafgift efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 3, nr. 3, omfattes af udtrykket afgiftspligtigt VE-brændsel. I den forbindelse stilles samtidig forslag om fuld fritagelse for energiafgift af denne type fiberfraktioner. Det samme gør sig gældende for affald, hvis vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald udgør under 1 pct. Der henvises til bemærkningerne til § 3 nr. 24 og 25, hvor disse forslag er omtalt.

Med det foreslåede stk. 5 i § 1 a fastsættes forsyningssikkerhedsafgiftsbeløbet pr. GJ brændværdi i afgiftspligtigt VE-brændsel. Det foreslås, at afgiften udgør 11,8 kr. pr. GJ i 2014 og 15,2 kr. pr. GJ i 2015.

For så vidt angår 2016 og de følgende år foreslås endvidere, at satserne udgør 18,3 kr. pr. GJ i 2016, 21,6 kr. pr. GJ i 2017, 24,2 kr. pr. GJ i 2018, 26,4 kr. pr. GJ i 2019 og 30,2 kr. pr. GJ i 2020 og i de følgende år. Disse satser foreslås fastsat i bilag 9 til kulafgiftsloven. Disse satser for de enkelte år efter 2015 i bilag 9 er fastsat i priseniveauet for 2015, og de indekseres konkret ud fra nettoprisindekset hvert år, dvs. de reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Endelig bemærkes vedrørende det foreslåede stk. 6 i § 1 a:

Der er en række bestemmelser i den gældende kulafgiftslov, som er formuleret som generelle regler, og som, hvis de ikke ændres, som udgangspunkt vil gælde i forhold til forsyningssikkerhedsafgiften. F.eks. fremgår det af kulafgiftslovens § 4, at afgiftsperioden er måneden. Det

vil også skulle gælde i forhold til forsyningssikkerhedsafgiften, medmindre andet fastsættes.

Der findes i kulafgiftsloven en række bestemmelser, som har en sådan karakter, at de helt eller delvis ikke bør gælde i forhold til forsyningssikkerhedsafgiften vedrørende VE-brændsel. Efter det foreslåede stk. 6, 1. pkt., i § 1 a, fastsættes, at bestemmelser af den karakter ikke skal gælde i forhold til forsyningssikkerhedsafgiften, medmindre andet er anført i kulafgiftsloven. Det drejer sig bl.a. om visse regler vedrørende det afgiftspligtige vareområde for kulprodukter m.v., opgørelse af den afgiftspligtige mængde, afgiftsfritagelse for elproduktion, overskudsvarmeafgift, begrænsninger i afgiftsgodtgørelse for proces og elpatronordningen. For så vidt angår overskudsvarmeafgift og elpatronordningen foreslås dog, at nogle af disse regler i et nærmere bestemt omfang finder anvendelse i forhold til forsyningssikkerhedsafgiften, hvilket er omtalt under nr. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 12.

Til § 1 b

Med den foreslåede § 1 b fastsættes, at af en blanding af produkter, som er afgiftspligtige efter forslaget til denne lov, eller sådanne produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste samlede afgiftssats efter denne lov. Denne bestemmelse vil eksempelvis betyde, at for grillbriketter, som består af en blanding af kul og nøddeskaller, hvor energiafgiften på kul vil være højere end forsyningssikkerhedsafgiften på nøddeskaller, skal der betales energiafgiften for kul af grillbriketterne under ét, som om de udelukkende var et kulprodukt. Der kan dermed ikke foretages en forholdsmæssig fordeling afgiftsmæssigt.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 13 og 14

De foreslåede ændringer er konsekvenser af ophævelsen af § 1, stk. 1, nr. 4, i lovforslagets § 3, nr. 1.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 15

Til § 3 a

Med den foreslåede § 3 a afgrænses gruppen af virksomheder m.v., der skal eller kan registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos SKAT, og som pga. registreringen skal opkræve og betale afgiften til staten.

Med det foreslåede stk. 1 i § 3 a fastsættes, at virksomheder og andre, som forbrænder afgiftspligtigt VE-brændsel i produktionsanlæg med en effekt på over 0,15 MW, skal registreres. Et sådant anlæg vil kunne dække varmekonsumet i over 30 huse.

Med de foreslåede stk. 2-4 i § 3 a fastsættes, at en række leverandører af afgiftspligtige VE-brændsler, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift.

De foreslåede stk. 2-4 i § 3 a vedrører momsregistrerede virksomheder. Gruppen af momsregistrerede virksomheder omfatter bl.a. virksomheder i andre EU-lande, som skal dansk moms-

registreres for fjernsalg til Danmark efter momslovens § 14, nr. 3, sammenholdt med 49, stk. 3. Som udgangspunkt skal der ske registrering for forsyningssikkerhedsafgift af

- momsregistrerede producenter af afgiftspligtigt VE-brændsel, som leverer afgiftspligtige VE-brændsler, herunder sankekort til private forbrugere, og
- andre momsregistrerede leverandører af afgiftspligtigt VE-brændsel, hvis de køber eller modtager afgiftspligtigt VE-brændsel fra Danmark eller udlandet uden forsyningssikkerhedsafgift.

Der skal dog kun ske registrering af disse virksomheder, hvis vederlaget for de samlede leverancer af afgiftspligtige VE-brændsler overstiger 10.000 kr. årligt eksklusive værdien af leverancer til virksomheder, som er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift. De 10.000 kr. årligt er eksklusive eventuel moms.

De nævnte foreslåede bestemmelser i stk. 2-4 i § 3 a omfatter følgelig ikke virksomhed med salg af generelt momsplichtige leverancer, herunder leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, hvis omfang er så begrænset, at sælger ikke skal momsregistreres, jf. at den almindelige grænse for momsregistrering i dag går ved et samlet momsplichtigt salg på 50.000 kr. årligt.

Momsloven giver mulighed for momsregistrering af dele af en virksomhed og dermed mulighed for, at en virksomhed kan dele sig op momsmæssigt og komme under nævnte grænse for registrering for forsyningssikkerhedsafgift på 10.000 kr. Juridiske personer, som er delregistrerede for moms, anses for at være én momsregistreret virksomhed i relation til nævnte pligt til registrering for forsyningssikkerhedsafgift.

Der skal ikke ske registrering af virksomheder, som køber VE-brændsel, hvor hele leverancen er pålagt forsyningssikkerhedsafgift, og som videresælger det købte VE-brændsel.

Uanset ovenstående bemærkninger vedrørende registrering efter stk. 2-4 i § 3 a skal der ske registrering for forsyningssikkerhedsafgift af alle producenter af gas, hvor gassen er fremstillet på basis af VE-brændsel, jf. forslaget til stk. 2, 2. pkt., i § 3 a. Denne særregel er en følge af, at denne gas i modsætning til øvrigt afgiftspligtigt VE-brændsel er omfattet af energibeskatningsdirektivet.

Med det foreslåede stk. 5 i § 3 a fastsættes, at virksomheder, som leverer afgiftspligtigt VE-brændsel, kan lade sig frivilligt registrere for forsyningssikkerhedsafgift. Det kan eksempelvis være relevant i en situation, hvor en ikke registreringspligtig virksomhed opkøber afgiftspligtigt VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift, og derpå eksporterer det købte VE-brændsel, dvs. uden at afgiften vil kunne overvæltet i en højere pris. Hvis virksomheden frivilligt registreres, vil virksomheden kunne modtage VE-brændsel fra andre registrerede virksomheder uden afgift og derpå kunne eksportere den uden afgift, idet registrerede virksomheder ikke skal betale afgift af eksport. Der henvises til nedenstående om afgiftsfri leverancer mellem registrerede virksomheder og til lovforslagets § 3, nr. 20, om opgørelse af den afgiftspligtige mængde ved bl.a. eksport.

Med det foreslåede stk. 6 i § 3 a fastsættes, at virksomheder, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift, er berettiget til at få tilført afgiftspligtigt VE-brændsel fra andre registrerede virksomheder uden, at forsyningssikkerhedsafgiften er berigtiget.

Der kan som nævnt gælde pligt til registrering for forsyningssikkerhedsafgift for virksomheder i andre EU-lande med fjernsalg til Danmark. I stk. 7 foreslås, at disse registreringspligtige virksomheder kan udpege en herboende repræsentant. Det betyder, at disse virksomheder har ret til at være registreret hos SKAT ved en herboende repræsentant, men at det ikke er et krav.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det følger af Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger, at Danmark kan få bistand fra andre EU-lande til at inddrive skatter og afgifter herunder den foreslåede forsyningssikkerhedsafgift. Dermed vil afgiften kunne inddrives hos virksomheden, hvis denne har forretningssted i sådanne lande. Dermed er der ikke et behov for at stille krav om en repræsentant i Danmark. Forslaget sikrer dog, at hvis virksomheden ønsker at udpege og få registreret en sådan repræsentant, så er det muligt.

Til § 3 b

Med det foreslåede § 3 b fastsættes regler om ad hoc betaling af forsyningssikkerhedsafgift ved ikke registrerede virksomheders salg af afgiftspligtigt VE-brændsel til danske forbrugere m.v. Det foreslås, at virksomhederne skal betale forsyningssikkerhedsafgift, når de foretager en sådan leverance af afgiftspligtigt VE-brændsel til en pris, som overstiger 1.000 kr. eksklusive eventuel moms. Der skal dog ikke betales afgift for leverancer, som er fritaget for forsyningssikkerhedsafgift efter § 7 b, eller for leverancer til virksomheder, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift. For hver leverance, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift, skal virksomheden udstede en faktura til køber med anførelse af købers navn og adresse, varens art, f.eks. træpiller, og mængde, f.eks. vægt eller rummeter, og størrelsen af forsyningssikkerhedsafgiften.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne hertil, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 16

Der foreslås som nye stykker at indsætte stk. 2-4 i kulafgiftslovens § 4. Baggrunden for forslaget er beskrevet i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til § 4, stk. 2

Efter den gældende regel i § 4, stk. 1, i kulafgiftsloven er afgiftsperioden måneden. Reglen indebærer, at afgiftsopgørelse efter kulafgiftsloven, herunder enkelte dele af opgørelsen, skal foretages for måneden som helhed, medmindre der måtte gælde undtagelser hertil. Med forslaget til det nye stk. 2 foreslås en sådan undtagelse.

Den foreslåede undtagelse vedrører den situation, hvor et anlæg i et kraft-varme-værk producerer både elektricitet og varme, og hvor der tillige i betydeligt omfang anvendes forskellige typer brændsel til denne produktion. Der anvendes forskellige brændsler, når f.eks. både kul og VE-brændsel forbrændes i en kedel. Der anvendes forskellige brændsler i betydeligt omfang, når det sker jævnlige i løbet af året, hvormed der ikke er tale om noget atypisk for anlægget.

Undtagelsen indebærer, at der åbnes mulighed for, at virksomhederne for et anlæg kan foretage opgørelse af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i kulafgiftsloven for timeintervaller ned til en times varighed,

dvs. at opgørelsen kan foretages på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden (herefter benævnt timebaseret opgørelse).

Selve opgørelsen af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet foretages aktuelt efter reglerne i kulafgiftslovens § 5, stk. 3 og 5-10, og § 7, stk. 1 og 2. Reglerne om den type opgørelse foreslås ikke ændret i forbindelse med, at der åbnes mulighed for timebaseret opgørelse.

Efter sidstnævnte fordelingsregler gælder der i nogle tilfælde en grænse for, hvor meget afgiftspligtigt brændsel, som afgiftsfrit kan henføres til produktionen af elektricitet, idet det bemærkes, at afgiftspligtige kulprodukter m.v. til elproduktion er afgiftsfritaget, mens det ikke er tilfældet for afgiftspligtige kulprodukter m.v. til varmeproduktion. Den mængde brændselsenergi, som henregnes til elproduktion, kan i disse tilfælde således ikke overstige elproduktionen (i f.eks. kWh) divideret med 0,35. Det svarer til en elvirkningsgrad for anlægget på mindst 0,35. Der er tale om en værnsregel, så der ikke gives afgiftsfrihed for eventuel ineffektiv elproduktion. Det er imidlertid ikke nødvendigvis sådan, at elvirkningsgraden vil være på mindst 0,35 nede på de enkelte timeintervaller, når der foretages timebaseret opgørelse. Derfor foreslås det i det nye stk. 2, at den mindste tilladte virkningsgrad ved fordeling for produktion af elektricitet – som hidtil – gælder for afgiftsperioden/månedens under ét, selv om der anvendes timebaseret opgørelse. Det er dog ikke et krav, men en mulighed, som virksomheden kan benytte. Dermed er der ikke risiko for, at brændsler til elproduktion på dette punkt nødvendigvis pålægges mere afgift, hvis der benyttes timebaseret opgørelse.

Til § 4, stk. 3 og 4

Med det foreslåede stk. 3 fastlægges bl.a. hvilke betingelser, der skal være opfyldt, før en virksomhed kan benytte timebaseret opgørelse.

De virksomheder, der måtte ønske at benytte timebaseret opgørelse, skal anmode SKAT om tilladelse hertil. Virksomhedens anmodning skal være vedlagt en beskrivelse af den teknologi og de procedurer m.v., som virksomheden vil anvende til den ønskede timebaserede opgørelse. Tilladelsen gives for det enkelte produktionsanlæg. Hvis en virksomhed har flere produktionsanlæg, søges der om tilladelse for hvert anlæg. Virksomheden skal have fået tilladelsen til at benytte timebaseret opgørelse, inden virksomheden kan foretage den.

SKAT giver nævnte tilladelse, når der er rimelig sikkerhed for, at den timebaserede opgørelse foretages efter betryggende procedurer m.v. Til bedømmelse heraf foretager SKAT en samlet vurdering, der tager udgangspunkt i bl.a. disse tre spørgsmål vedrørende en situation, hvor der anvendes timebaseret opgørelse for anlægget:

Kan energiindholdet i de indfyrede brændsler med hensyn til både brændværdier og mængder opgøres præcist?

Kan produktionen af henholdsvis elektricitet og varme måles og registreres præcist, herunder anvendes der godkendte afregningsmålere?

Er der samhørighed mellem på den ene side indfyring af brændsler og på den anden side produktionen af elektricitet og varme, herunder hvad er tidskonstanten for ophobning af energi i produktionsanlægget?

Ved SKATs samlede vurdering vil det tale for, at der gives tilladelse til timebaseret opgørelse, i jo højere grad der kan svares bekræftende på disse spørgsmål.

Til den afgiftsmæssige opgørelse af fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet kan det være nødvendigt, at virksomheden selv foretager konkrete opgørelser eller målinger af energiindholdet i de anvendte brændsler. Det kan være uforholdsmæssigt administrativt belastende for virksomheder, som benytter timebaseret opgørelse, hvis de skal opgøre disse brændslers energiindhold på timebasis svarende til timeintervallet ved den timebaserede opgørelse. Derfor foreslås det i det nye stk. 3, at SKAT som en del af tilladelsen til timebaseret opgørelse kan fastsætte, at der kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler på basis af konkrete målinger eller opgørelser for perioder på op til 10 døgn's varighed.

I det foreslåede stk. 3 foreslås endelig en regel for den situation, hvor en virksomhed, som har tilladelse til timebaseret opgørelse, inden for en afgiftsperiode ikke opfylder de forudsætninger, som fremgår af tilladelsen til timebaseret opgørelse. I denne situation kan virksomheden ikke anvende timebaseret opgørelse for den pågældende afgiftsperiode, og virksomheden skal straks orientere SKAT om dette.

Med det foreslåede stk. 4 foreslås det, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse, herunder om hvilke oplysninger m.v., som en ansøgning om timebaseret opgørelse skal indeholde.

I bilag 1 til lovforslagets bemærkninger er der medtaget et beregningseksempel til eksemplificering af timebaseret opgørelse for et kraft-varme-anlæg.

Til nr. 17

Med den foreslåede § 4 a fastsættes, at de momsregistrerede virksomheder, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, kan vælge at bruge perioden for opgørelse af moms som afgiftsperiode ved opgørelse af forsyningssikkerhedsafgift. Der er tale om undtagelser til hovedreglen i § 4, hvorefter afgiftsperioden er måneden.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte denne bestemmelse i kraft.

Til nr. 18 og 19

De foreslåede ændringer er konsekvenser af ophævelsen af § 1, stk. 1, nr. 4, i lovforslagets § 3, nr. 1.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 20

Regler om opgørelse af den afgiftspligtige mængde, som pålægges forsyningssikkerhedsafgift, foreslås samlet i en ny bestemmelse, § 6 a, i kulafgiftsloven. De foreslåede regler følger de almindelige principper i energiafgiftslovene, herunder at den afgiftspligtige mængde kan

reduceres ved den registrerede virksomheds brug af afgiftspligtige varer til elfremstilling eller proces, og at leverancer af afgiftspligtige varer til andre registrerede virksomheder ikke skal medregnes til den afgiftspligtige mængde.

Til § 6 a, stk. 1 og 2

Med § 6 a, stk. 1 og 2, foreslås opgørelsesregler for større anlæg, som skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift efter det foreslåede § 3 a, stk. 1. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 15, om registrering for forsyningssikkerhedsafgift. Det foreslås, at disse virksomheder m.v. i alle tilfælde skal opgøre brændværdien i indfyret afgiftspligtigt VE-brændsel og opgøre den afgiftspligtige mængde vedrørende forsyningssikkerhedsafgiften i forbindelse med deres produktion af varme på basis af afgiftspligtigt VE-brændsel. Den faktiske brændværdi i fast afgiftspligtigt VE-brændsel kan opgøres med udgangspunkt i, at der er 19 GJ pr. ton tørstof i VE-brændsel fratrasket 2,4 GJ pr. ton vand i VE-brændslet. Dette krav om opgørelse af brændværdien i indfyret afgiftspligtigt VE-brændsel vil bl.a. sikre en præcis opgørelse i situationer, hvor der fyres med både afgiftspligtigt VE-brændsel og andre afgiftspligtige brændsler i forbindelse med fremstilling af elektricitet og varme i kombination, og hvor der foretages energiafgiftsopgørelse efter kulafgiftslovens § 7, stk. 1.

Der er nedenfor givet eksemplerne A og B på opgørelse af den afgiftspligtige mængde for de større anlæg i udvalgte situationer. Eksemplerne illustrerer de foreslåede opgørelsesregler, som finder anvendelse, hvis anlæg fremstiller både varme og elektricitet i kombination, og de enten benytter kun afgiftspligtigt VE-brændsel eller en kombination af afgiftspligtigt VE-brændsel og andre brændsler.

Eksempel A

Anlægget fyrer alene med afgiftspligtigt VE-brændsel. Anlægget fremstiller el og varme i kombination. Anlægget skal opgøre brændværdien i den indfyrede mængde VE-brændsel. Der gælder f.eks. følgende:

Brændværdi i VE-brændsel	100 GJ
Fremstillet elektricitet	20 GJ
Fremstillet varme	65 GJ
I alt el og varme	85 GJ

Der skal ikke beregnes forsyningssikkerhedsafgift af den del af brændslet, der vedrører elproduktion. Fremstilles kraftvarme, kan man ikke fysisk bestemme, hvor stor en del af brændslet, der vedrører elproduktion. Der er imidlertid fastsat nogle fordelingsregler. Virksomheden kan i eksemplet vælge mellem to forskellige regler.

Den første regel benævnes ofte ”120-pct.-reglen”. Efter den regel udgør afgiftsgrundlaget vedrørende forsyningssikkerhedsafgiften varmfremstillingen/1,2, altså i eksemplet $65/1,2 = 54,17$ GJ. Der er dog den begrænsning, at der højst kan opnås fritagelse for elproduktionen/0,35, altså i eksemplet 57,14. Det giver et grundlag på 42,86 GJ, som anlægget ikke kommer under, hvorfor denne begrænsning ikke finder anvendelse i eksemplet. Det er således de 54,17 GJ, der er grundlaget.

Den anden regel benævnes ofte ”0,67-reglen”. Efter den regel er afgiftsgrundlaget for forsyningssikkerhedsafgiften brændværdien i VE-brændslet fratrukket elproduktionen/0,67, altså i eksemplet $100 \text{ GJ} - 20 \text{ GJ}/0,67 = 70,15 \text{ GJ}$.

Virksomheden vil herefter vælge at bruge ”120-pct.-reglen”, som giver det laveste afgiftsgrundlag, nemlig nævnte 57,14 GJ.

Eksempel B

Anlægget fyrer med en blanding af afgiftspligtigt VE-brændsel og andre brændsler samt fremstiller el og varme i kombination. Anlægget opgør brændværdien i både indfyret VE-brændsel og de andre brændsler. Der gælder f.eks. følgende:

Brændværdi i VE-brændsel	150 GJ
Brændværdien i naturgas	50 GJ
Fremstillet elektricitet	70 GJ
Fremstillet varme	100 GJ
I alt el og varme	170 GJ

Der skal ikke beregnes forsyningssikkerhedsafgift af den del af brændslet, der vedrører elproduktion.

Forholdet mellem el- og varmeproduktionen fra hvert brændsel fastsættes svarende til forholdet mellem brændværdien for VE-brændsel og naturgas. For VE-brændsel er der brugt nævnte 150 GJ. Heraf er således fremstillet 52,5 GJ el og 75 GJ varme.

Efter ”120-pct.-reglen” udgør afgiftsgrundlaget vedrørende forsyningssikkerhedsafgiften varmfremstillingen/1,2, altså i eksemplet $75/1,2 = 62,5 \text{ GJ}$.

Efter ”0,67-reglen” er afgiftsgrundlaget for forsyningssikkerhedsafgiften brændværdien i VE-brændslet fratrukket elproduktionen/0,67, altså i eksemplet $150 \text{ GJ} - 52,5 \text{ GJ}/0,67 = 71,64 \text{ GJ}$.

Virksomheden vil herefter vælge at bruge ”120-pct.-reglen”, som giver det laveste afgiftsgrundlag, nemlig nævnte 62,5 GJ.

Til § 6 a, stk. 3-5

Med § 6 a, stk. 3-5, foreslås regler for opgørelse af den afgiftspligtige mængde for virksomheder, som skal registreres efter § 3 a, stk. 2-4, eller som registreres frivilligt efter forslaget til § 3 a, stk. 5. Disse virksomheder har det til fælles, at de leverer afgiftspligtigt VE-brændsel.

Efter det foreslåede stk. 3 i § 6 a skal de registrerede leverandører som udgangspunkt opgøre den afgiftspligtige mængde som:

- Det faktiske energiindhold i virksomhedens leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel. Med levering sidestilles udtagning af afgiftspligtigt VE-brændsel til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører virksomheden.

- Det faktiske energiindhold i afgiftspligtigt VE-brændsel fra virksomhedens egen produktion og afgiftspligtigt VE-brændsel, som er købt eller modtaget uden forsynings-sikkerhedsafgift, når VE-brændslet i disse tilfælde anvendes til egen fremstilling af varme.

Første punkt sikrer, at der betales afgift af afgiftspligtigt VE-brændsel, som forlader virksomheden, herunder ved udtagning fra virksomheden til formål uden for virksomheden.

Andet punkt indebærer for det første, at der betales afgift af afgiftspligtigt VE-brændsel fra virksomhedens egen produktion, f.eks. halm fra landmandens marker, når VE-brændsel anvendes i virksomheden til fremstilling af varme. Den indebærer for det andet, at der betales afgift af afgiftspligtigt VE-brændsel, som er købt - eller blot modtaget - uden afgift, når VE-brændsel anvendes i virksomheden til fremstilling af varme. Dermed sikres, at der betales afgift af afgiftspligtigt VE-brændsel til den registrerede virksomheds eget forbrug.

Som det fremgår af begge punkter, betales afgiften af det faktiske energiindhold i det omfattede afgiftspligtige VE-brændsel. Det foreslås i den forbindelse, at virksomhederne skal konstatere eller verificere det faktiske energiindhold i det afgiftspligtige VE-brændsel og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for SKAT. Dermed sikres, at afgiftsgrundlaget opgøres præcist og efterfølgende kan dokumenteres og kontrolleres.

Det er dog ikke i alle tilfælde, at det vil være rimeligt eller muligt, at det kræves af virksomheden, at den foretager konkret opgørelse af det faktiske indhold i det omfattede afgiftspligtige VE-brændsel. På den baggrund foreslås andre metoder til opgørelse i de foreslåede stk. 4 og 5 i § 6 a.

Beregningseksempel for 2015

Der er solgt for 1750 kr. VE-brændsel. Relevant procentandel af værdien af det solgte udgør 37 pct. Årets afgiftssats pr. GJ udgør 15,2 kr. pr. GJ.

Antal GJ i det afgiftspligtige VE-brændsel, hvoraf der skal betales forsynings-sikkerhedsafgift, udgør:

$$1.750 \text{ kr.} \times 38 \text{ pct.} / 15,2 \text{ kr. pr. GJ} = \underline{43,75 \text{ GJ}}$$

Afgiften udgør:

$$43,75 \text{ GJ} \times 15,2 \text{ kr. pr. GJ} = \underline{665 \text{ kr.}}$$

Ved en enklere beregning kan afgiften i eksemplet også beregnes således:

$$1.750 \text{ kr.} \times 38 \text{ pct.} = \underline{665 \text{ kr.}}$$

Til § 6 a, stk. 4

Med det foreslåede stk. 4 i § 6 a foreslås, at for almindelige typer fast VE-brændsel kan det faktiske energiindhold (GJ eller MJ) opgøres skematisk som følger:

- Træpilller, briketter og andre forarbejdede produkter af træ samt rester i form af fast VE-brændsel, herunder f.eks. savsmuld og nøddeskaller, 17,5 MJ/kg.
- Halm, 14,5 MJ/kg.

- Løvtræ og andet træ, 10,4 GJ/m³ eller 7,4 GJ/rm, dog 7,6 GJ/m³ eller 6,1 GJ/rm for nåletræ i partier, hvis mindst 95 pct. af partiets vægt skyldes nåletræ.

Forkortelsen rm står for rummeter, som er en almindelig benyttet størrelse i forbindelse med salg af brænde. 1 rm brænde er lig med den mængde brænde, som i stablet form – sammen med luften mellem brændestykkerne - fylder 1 m³.

Til § 6 a, stk. 5

Med stk. 5 i § 6 a foreslås, at hvis det omhandlede faktiske energiindhold ikke kan opgøres efter ovenfor omtalte § 6 a, stk. 4 og 5, skal den afgiftspligtige mængde opgøres med udgangspunkt i værdien af det afgiftspligtige VE-brændsel, når der er tale om fast VE-brændsel, men ikke eksempelvis biogas. På grundlag af omregningsfaktorerne i det foreslåede bilag 10 til kulafgiftsloven omregnes denne værdi til det antal GJ, som udgør den afgiftspligtige mængde. Værdien opgøres som følger:

- Ved virksomhedens leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel udgør værdien vederlaget eksklusiv moms.
- Ved udtagning af afgiftspligtigt VE-brændsel til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører virksomheden, udgør værdien fremstillingsprisen eller indkøbsprisen, som disse priser opgøres efter momsreglerne, se momslovens § 28, stk. 1.
- Ved virksomhedens egen fremstilling af varme på basis af afgiftspligtigt VE-brændsel fra virksomhedens egen produktion og afgiftspligtigt VE-brændsel, som er købt eller modtaget uden forsyningssikkerhedsafgift, udgør værdien henholdsvis fremstillingsprisen og indkøbsprisen, som disse priser opgøres efter de til enhver tid gældende momsregler, idet de nugældende momsregler fremgår af momslovens § 28, stk. 1.

Alternativt opgøres det faktiske energiindhold i fast afgiftspligtigt VE-brændsel skematisk på grundlag af, at brændværdien udgør 17,5 GJ/t.

Til § 6 a, stk. 6 og 7

Med § 6 a, stk. 6 og 7, foreslås forskellige fradrag i den afgiftspligtige mængde, som er traditionelle i den forstand, at der allerede findes lignende fradrag efter reglerne om energiafgifter.

Med stk. 6 i § 6 a foreslås, at virksomheder, som er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, kan foretage et fradrag ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde for eget forbrug af afgiftspligtigt VE-brændsel, som opfylder betingelserne for tilbagebetaling af afgift for proces efter kulafgiftslovens § 8. For gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel, skal EU's minimumsafgift overholdes, hvorfor betingelserne i § 8 a vedrørende denne type gas tillige skal være overholdt.

Med stk. 7 i § 6 a foreslås, at der i den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift, fradrages afgiftspligtigt VE-brændsel, der

- tilføres en anden virksomhed, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift,
- leveres til udlandet,
- vedrører leverancer af varme til udlandet, eller
- fritages efter bestemmelser i loven, dvs. efter den foreslåede § 7 c, som bl.a. fritager diplomatiske repræsentationer for forsyningssikkerhedsafgift.

Med stk. 8 og 9 foreslås regler, hvorefter forskellige registrerede virksomheder kan foretage

et fradrag i forsyningssikkerhedsafgiften, som de skal betale til SKAT, for eventuel forsyningssikkerhedsafgift, som er pålagt deres køb af afgiftspligtigt VE-brændsel fra ikke registrerede virksomheder. Fradraget er udformet, så det sikrer, at VE-brændsel, som pålægges afgift, ikke pålægges afgift mere end én gang, og at VE-brændsel, som ikke skal pålægges afgift, heller ikke pålægges afgift.

Til § 6 b

Den foreslåede § 6 b vedrører de virksomheder, som skal betale forsyningssikkerhedsafgift efter reglerne i den foreslåede § 3 b. For så vidt angår disse regler henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 12. Det foreslås, at disse virksomheder skal betale forsyningssikkerhedsafgift på det samme grundlag, som gælder registrerede virksomheders eksterne leverancer af afgiftspligtige VE-brændsler, jf. den foreslåede § 6 a, stk. 3-7.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne hertil, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 21

De foreslåede ændringer er konsekvenser af ophævelsen af § 1, stk. 1, nr. 4, i lovforslagets § 3, nr. 1.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne hertil, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 22

Det foreslås at forhøje grænserne for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå afgiftsgodtgørelse, fra 60,9 kr. til 71,1 kr. pr. GJ varme (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Til nr. 23

De foreslåede ændringer er konsekvenser af ophævelsen af § 1, stk. 1, nr. 4, i lovforslagets § 3, nr. 1.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne hertil, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 24 og 25

Med den foreslåede tilføjelse til § 7 a, stk. 2, fastsættes bl.a., at VE-brændsel i form af fiberfraktioner, der fremkommer efter afgangning og separering af husdyrgødning, som er energiafgiftspligtig efter kulafgiftsloven § 1, men delvis afgiftsfritaget for energiafgift efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 3, nr. 3, helt fritages for energiafgift. Dette affaldsenergiprodukt er ikke omfattet af energibeskatningsdirektivet, og produktet vil blive omfattet af det foreslåede afgiftspligtige vareområde for forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsel til rumvarme.

Med de foreslåede ændringer til § 7 a, stk. 2 og 3, fastsættes desuden, at der ikke skal betales energiafgift efter henholdsvis nr. 5 og 6 i kulafgiftslovens § 1, stk. 1, når der er tale om separate partier af affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Sådant affald kunne eksempelvis være husdyrgødning blandet med halm eller papir- og papaffald. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation og opgørelse af vægt-

indholdet af ikke bionedbrydeligt affald. Der findes en tilsvarende bestemmelse om fritagelse for CO₂-afgift i CO₂-afgiftslovens § 7 a. Disse affaldsenergiprodukter er ikke omfattet af energibeskatningsdirektivet, og produkterne vil blive omfattet af det foreslåede afgiftspligtige vareområde for forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsel til rumvarme.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 26

Det foreslås at forhøje grænserne for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå afgiftsgodtgørelse, fra 60,9 kr. til 71,1 kr. pr. GJ varme (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Til nr. 27

Det følger af internationale konventioner, at der ikke skal ske beskatning med forsyningssikkerhedsafgift af diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og dertil knyttede personer, som er omhandlet i toldlovens § 4. Det sikres med forslaget om indsættelse af § 7 c, stk. 1.

Med det foreslåede § 7 c, stk. 2, foreslås en fritagelse for forsyningssikkerhedsafgift i den situation, hvor en virksomhed, der er registreret for forsyningssikkerhedsafgift, sælger sankekort, som berettiger private forbrugere til at indsamle brænde på skovarealer, som hører under den registrerede virksomhed. I den forbindelse anvendes udtrykket sankekort i ordets snævre betydning, dvs. en tilladelse til at sanke, dvs. opsamle, mindre stykker træ, der allerede ligger i skovbunden enten som nedfaldet træ eller som rest efter skovning. Det forudsættes, at der ikke købes op til en bestemt mængde brænde. Fritagelsen omfatter ikke salg af bestemte mængder brænde eller selvskovning eller andre former for salg af brænde. Der dermed er tale om en begrænset fritagelse. Det foreslås, at fritagelsen vedrørende sankekort til private købere kun gælder, når følgende betingelser er opfyldt:

- Prisen for sankekortet afhænger ikke af en opmåling af det indsamlede brænde.
- Ved indsamlingen sker der ikke beskæring eller fældning af træer.
- Brændet foreligger ikke stablet eller som forarbejdet til ovnklart brænde.
- Køber benytter ikke erhvervsmæssig bistand ved indsamlingen af brænde.
- Der udstedes faktura med køberens navn og adresse for hvert køb.

De foreslåede fritagelser i § 7 b indebærer, at den registrerede virksomhed kan holde de fritagne leverancer af afgiftspligtige VE-brændsler uden for den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift.

Afgiftspligtigt VE-brændsel i form af gasformige energiprodukter under pos. 2711 i EU's kombinerede nomenklatur er omfattet af energibeskatningsdirektivet. Dermed skal den obligatoriske afgiftsfritagelse for disse gasser i henhold til direktivets artikel 21, stk. 3, implementeres i dansk lovgivning. Ifølge denne regel i direktivet afgiftsfritages energiprodukter, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, når der er tale om energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-

til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte denne bestemmelse i kraft.

Til nr. 28

Med forslaget forhøjes kvadratmetersatsen fra 10 kr. til 15 kr. pr. kvadratmeter.

Det beløb, som foreslås forhøjet, er en særlig rumvarmeafgift pr. m² pr. måned, dvs. en kvadratmeterafgift for rum, som virksomhederne betaler, hvis de bruger afgiftspligtige energiprodukter til både proces (godtgørelsesberettiget forbrug) og rumvarme (ikke godtgørelsesberettiget forbrug), og virksomhederne ikke ved hjælp af energimålinger kan fordele energiforbruget mellem de to anvendelser. Når virksomhederne betaler kvadratmeterafgiften, får de godtgørelse af afgift for deres rumvarme, som om der var tale om proces, dvs. det samlede forbrug betragtes som procesforbrug.

Det foreslås, at kvadratmeterafgiften forhøjes fra 10 kr. til 15 kr. Forhøjelsen skyldes dels, at afgifterne på brændsler til rumvarme forhøjes, og at satsen gennem årene ikke er ført ajour, dvs. forhøjet, i takt med at afgifterne på rumvarme er steget betydeligt. Af administrative grunde foreslås det, at kvadratmeterafgiften skal være den samme, uanset om rumvarmeforbruget er baseret på energiafgiftspligtige kulprodukter eller VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift.

Til nr. 29

For overskudsvarme foreslås det, at den samlede godtgørelse nedsættes med 80,8 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 63,8 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Hvis overskudsvarmen vedrører virksomhedernes eget kraft-varme-anlæg, nedsættes tilbagebetalingen i stedet med 67,3 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I tilfælde, hvor varme afsættes, foreslås det, at nedsættelsen højst udgør 44,0 pct. (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende grænse på 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen (2015-niveau).

Til nr. 30 og 31

For så vidt angår overskudsvarme foreslås det, at tilbagebetalingen af afgift for henholdsvis landbrug m.v., væksthuse og mineralogiske processer m.v. nedsættes med 85,3 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 73,1 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Hvis overskudsvarmen vedrører disse virksomheders eget kraft-varme-anlæg, nedsættes tilbagebetalingen i stedet med 71,1 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 60,9 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).

Til nr. 32

Med § 8 e, stk. 1, foreslås det, at virksomhederne som udgangspunkt skal betale overskudsvarmeafgift af nyttiggjort overskudsvarme fra afgiftspligtigt VE-brændsel, der først har været anvendt til proces (godtgørelsesberettiget forbrug). Overskudsvarmeafgiften betales efter de samme regler, som gælder for virksomhed med mineralogiske processer m.v., jf. kulafgiftslovens § 8 d, stk. 6-8. Da overskudsvarmeafgiften er afstemt efter den fossile afgift på rumvarme, og forsyningssikkerhedsafgiften på afgiftspligtigt VE-brændsel til rumvarme er betydeligt lavere end denne fossile afgift, foreslås i § 8 e, stk. 2, bl.a. at virksomheden kan foretage en procentvis reduktion i overskudsvarmeafgiften, som tilnærmelsesvist er afstemt efter forholdet mellem forsyningssikkerhedsafgiften på VE-brændsel og afgiftsbelastningen på fossile brændsler.

Afgift af produceret varme efter afgiftslempelsen i elpatronordningen, som virksomheder vælger at betale, når de benytter fossile brændsler, skal virksomhederne også betale, når de bruger afgiftspligtigt VE-brændsel i stedet for fossile brændsler. Det følger af, at de gældende regler om elpatronordningen, som ikke foreslås ændret, omfatter den situation, hvor virksomheden bruger brændsel i form af afgiftspligtigt VE-brændsel. Da satserne for elpatronordningen er afstemt efter den fossile afgift på fjernvarme fra kraft-varme-værker, og forsyningssikkerhedsafgiften på afgiftspligtigt VE-brændsel hertil er betydeligt lavere end den sammenlignelige fossile afgift, foreslås i stk. 2 i den foreslåede § 8 e, bl.a. at virksomheden kan foretage en procentvis reduktion i satserne for elpatronordningen, som tilnærmelsesvist er afstemt efter forholdet mellem forsyningssikkerhedsafgiften på VE-brændsel og afgiftsbelastningen på fossile brændsler.

Det foreslås, at de ovenfor omhandlede procentvise satsreduktioner må udgøre 35,7 pct. (2020-tal baseret på 2015-niveau)et. For perioden 2014-2019 foreslås reduktionen som anført i bilag 11 til kulafgiftsloven.

Med den foreslåede § 8 f foreslås en ordning med tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift til købere af afgiftspligtigt VE-brændsel, når der er tale om VE-brændsel med dobbelt anvendelsesmulighed, og VE-brændslet faktisk ikke direkte er anvendt som brændsel af køber. Som eksempel på VE-brændsel med dobbelt anvendelsesmulighed kan nævnes en stak uforarbejdede granrafter, der kan anvendes både som brænde og til et naturhegn. Der henvises til bemærkningerne til nr. 12.

Ved udformningen af ordningen er der lagt vægt på at begrænse ordningens administrative belastninger af både køberne af VE-brændsel, som ansøger om tilbagebetaling, og SKAT, som skal administrere ordningen. Der er med andre ord lagt vægt på, at de administrative belastninger bør stå i et rimeligt forhold til de beløb, som betales tilbage.

Med det foreslåede stk. 1 i § 8 f fastsættes, at ordningens udgangspunkt eller hovedregel er, at forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsel kan betales tilbage til køber af VE-brændslet, når køber faktisk har forbrugt VE-brændslet direkte som andet end brændsel til produktion af varme. At der skal være tale om forbrug indebærer, at der ikke kan opnås tilbagebetaling af afgift for VE-brændsel, som købes og sælges videre. Der kan i sagen natur heller ikke opnås tilbagebetaling af afgift for VE-brændsel, som anvendes direkte til produktion af varme.

Med de foreslåede stk. 2 og 3 fastsættes henholdsvis undtagelser og betingelser i forhold til hovedreglen.

Med det foreslåede stk. 2 i § 8 f fastsættes, at der ikke ydes tilbagebetaling af afgift ved leveringer af det omhandlede VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift, og som finder sted inden for et kalenderår, når den samlede pålagte forsyningssikkerhedsafgift udgør mindre end 5.000 kr. Eventuel leveret VE-brændsel, som køber sælger videre eller anvender direkte som brændsel til produktion af varme, medregnes ikke ved opgørelsen af dette beløb.

Endvidere fastsættes med det foreslåede stk. 2 i § 8 f, at der ikke ydes tilbagebetaling af afgift ved leverancer af VE-brændsel for hvilke, der kan ydes fritagelse for eller tilbagebetaling af

forsyningssikkerhedsafgift efter andre bestemmelser i denne lov. Hvis f.eks. en virksomhed, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift, modtager VE-brændsel fra en anden på samme måde registreret virksomhed, hvor leverancen ved en fejl er pålagt afgift, så kan denne afgift ikke betales tilbage via den foreslåede ordning. Fejlen kan i stedet afhjælpes indbyrdes mellem de to registrerede virksomheder.

Med det foreslåede stk. 3 i § 8 f fastsættes, at købere af det omhandlede VE-brændsel, som er berettiget til at få tilbagebetalt afgiften, kan ansøge SKAT herom. Der kan anmodes om tilbagebetaling pr. kvartal, dog ikke for et kvartal for hvilket tilbagebetalingsbeløbet udgør mindre end 1.000 kr. eksklusive moms. En ansøgning skal ikke vedlægges dokumentation for afgiftsbeløbet, men SKAT kan kræve, at ansøger fremlægger denne dokumentation. Hvis ansøger derefter ikke fremlægger fyldestgørende dokumentation, yder SKAT ikke tilbagebetaling.

Med et foreslåede stk. 4 i § 8 f fastsættes, at når forsyningssikkerhedsafgiften tilbagebetales, skal der også ske tilbagebetaling af momsen af denne forsyningssikkerhedsafgift. Det er en betingelse for tilbagebetalingen af moms, at den ikke kan fradrages som indgående moms i en momsregistreret virksomhed.

Endelig fastsættes med det foreslåede stk. 5 i § 8 f, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift og eventuel moms. Det indebærer bl.a., at skatteministeren kan fastsætte krav til den omtalte dokumentation, som skal ledsage ansøgninger om tilbagebetaling.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 33

På grundlag af de fortsat gældende bestemmelser i §§ 10 og 10 a i kulafgiftsloven skal der betales forsyningssikkerhedsafgift, når afgiftspligtigt VE-brændsel modtages fra udlandet. Der er tale om almindelige bestemmelser, som gælder for afgiftspligtige varer efter kulafgiftsloven.

Med det foreslåede stk. 1 i § 10 b fastsættes, at denne forsyningssikkerhedsafgift beregnes på grundlag af regler for opgørelse af den afgiftspligtige mængde for eksterne leverancer, som fremgår af § 6 a, stk. 3-7.

Med det foreslåede stk. 2 i § 10 b fastsættes, at bestemmelserne i §§ 10 og 10 a i kulafgiftsloven ikke finder anvendelse for modtagelse af afgiftspligtigt VE-brændsel, når leverancens pris eksklusive dansk eller udenlandsk moms udgør 1.000 kr. eller derunder. Der skal altså ikke betales forsyningssikkerhedsafgift af en fysisk leverance under denne beløbsgrænse.

Med det foreslåede stk. 3 i § 10 b fastsættes, at der ikke skal betales forsyningssikkerhedsafgift af afgiftspligtigt VE-brændsel, som indføres, når de samme forudsætninger er opfyldt, som skal være opfyldt for afgiftsfrihed ved indførsel af afgiftspligtige fossile brændsler, herunder såkaldte energikoks, som rejsegods efter told- og afgiftslovgivningen. Med andre ord skal der ikke ske betaling af forsyningssikkerhedsafgift for afgiftspligtigt VE-brændsel, som en person med eget køretøj indfører som rejsegods til sit private forbrug. Hermed er der parallelitet i afgiftsreglerne for indførsel som rejsegods af henholdsvis afgiftspligtigt VE-brændsel

og andre afgiftspligtige varer efter kulafgiftsloven.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-
til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 34

Forslaget om at indsætte to nye punktummer i § 11, stk. 3, i kulafgiftsloven indebærer, at de almindelige krav til fakturering for virksomheder, der er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, også skal gælde for visse virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift.

Kravene skal gælde for virksomheder, som skal betale forsyningssikkerhedsafgift for enkelte leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel efter den foreslåede § 3 b i kulafgiftsloven. Endvi-
dere skal kravene gælde for mellemhandlere af afgiftspligtigt VE-brændsel, som køber VE-
brændslet med afgift og videresælger det med afgift.

Disse krav skal sikre, at købere af afgiftspligtigt VE-brændsel, som er berettiget til tilbagebe-
taling af afgift af VE-brændsel fra disse ikke registrerede virksomheder, kan have den fornød-
ne dokumentation for, at afgiften er betalt.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-
til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte denne bestemmelse i kraft.

Til nr. 35

Der indsættes en henvisning til den foreslåede § 6 a. Der er tale om en konsekvensændring
som følge af forsyningssikkerhedsafgiften.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-
til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte denne bestemmelse i kraft.

Til nr. 36

Med den foreslåede § 16 sikres, at den danske ikke registrerede leverandør af afgiftspligtigt
VE-brændsel, som skal betale forsyningssikkerhedsafgift efter § 3 b, kommer til at anvende
de samme regler for angivelse og betaling af forsyningssikkerhedsafgift, som skal gælde for
ikke erhvervsdrivende modtagere af afgiftspligtigt VE-brændsel fra andre EU-landes afgifts-
område.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-
til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 37-49

Med lovforslaget ændres kulafgiftslovens bilag 2-5 og 7, så bilagene omfatter satserne for
2014 – 2020 og efterfølgende år som følge af lovforslagets § 3, nr. 11, 22, 26, 29 og 30.

Samtidig indsættes som bilag 2 a, 3 a, 4 a, 5 a og 7 a satserne for perioden 2010-2013.

Som bilag 9, 10 og 11 indsættes satser for forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsel, omreg-
ningssatser fra værdi til GJ og satsreduktioner vedrørende afgiftspligtigt VE-brændsel efter

kulafgiftsloven.

Til § 4

Til nr. 1

Nr. 1 indeholder en tilpasning af henvisninger til bilagstabeller opdelt for perioden 2014-2020 og følgende år samt for perioden 2012-2013.

Til nr. 2-5

Nr. 2-5 indeholder de foreslåede satser i 2020-tal baseret på 2015-niveau.

Til nr. 6

Med forslaget udvides opremsningen af afgiftspligtige varer med bioolier, for hvilke energiindholdet er opgjort, hvor satserne i 2020 udgør 85,3 kr. pr. GJ (2020-tal baseret på 2015-niveau). Der er tale om bioolier, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker. Bestemmelsen vedrører kun bioolier for hvilke, der foreligger en opgørelse af energiindholdet. Hvis der ikke findes en sådan opgørelse, finder reglerne for sådanne energiprodukter i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 2, anvendelse.

Til nr. 7

Med den foreslåede ændring af § 1, stk. 2, 1. pkt., i mineralolieafgiftsloven fastslås, at forskellige olier, der er produceret på basis af VE-brændsler, herefter benævnt bioolier, er kulbrintebrændstoffer. Som eksempler på bioolier kan nævnes rapsolie og fiskeolie. Forslaget indebærer nærmere, at for bioolier, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales energiafgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. Det er en forudsætning, at der ikke skal betales afgift efter § 1, stk. 1, i mineralolieafgiftsloven. Det bemærkes, at efter § 1, stk. 2, 2. eller 3. pkt., i mineralolieafgiftsloven skal der ligeledes betales afgift af bioolier som motorbrændstof, men hvor afgiftssatsen afhænger af den nærmere anvendelse.

Til nr. 8 og 9

Der er tale om konsekvensændringer som følge af indførelsen af forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsler.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her-til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til nr. 10

Efter den gældende § 1, stk. 2, 4. pkt., i mineralolieafgiftsloven, som hermed foreslås ophævet, gælder der fritagelse for energiafgift af forgasningsgas og restprodukter herfra, som er produceret på basis af VE-brændsel, og biogas, når disse varer anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer og kedler. Denne fritagelse mister sin betydning i og med, at disse gasser skal pålægges afgift efter gasafgiftsloven. Når forsyningssikkerhedsafgift på VE-brændsel i kulafgiftsloven indføres, vil den omfatte disse gasser, og afgiften på gasserne i gasafgiftsloven ophæves samtidig hermed. Der henvises til ikrafttrædelsesbestemmelserne.

Til nr. 11

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 16.

Til nr. 12 og 15

Det foreslås at forhøje grænserne for, hvornår varmeproducenter omfattet af elpatronordningen kan opnå afgiftsgodtgørelse, fra 60,9 kr. (2015-niveau) til 71,1 kr. pr. GJ leveret fjernvarme (2020-tal baseret på 2015-niveau).

Til nr. 13 og 14

For så vidt angår overskudsvarme foreslås, at tilbagebetalingen af afgift for energiproducenter nedsættes med 85,3 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 73,1 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).

Hvis overskudsvarmen vedrører energiproducentens eget kraft-varme-anlæg, nedsættes tilbagebetalingen i stedet med 71,1 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 60,9 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).

Til nr. 16

Med forslaget forhøjes kvadratmetersatsen fra 10 kr. til 15 kr. pr. m².

Det beløb, som foreslås forhøjet, er en særlig rumvarmeafgift pr. m² pr. måned, dvs. en kvadratmeterafgift for rum, som virksomhederne betaler, hvis de bruger afgiftspligtige energiprodukter til både proces (godtgørelsesberettiget forbrug) og rumvarme (ikke godtgørelsesberettiget forbrug), og virksomhederne ikke ved hjælp af energimålinger kan fordele energiforbruget mellem de to anvendelser. Når virksomhederne betaler kvadratmeterafgiften, får de godtgørelse af afgift for deres rumvarme, som om der var tale om proces, dvs. det samlede forbrug betragtes som procesforbrug.

Det foreslås, at kvadratmeterafgiften forhøjes fra 10 kr. til 15 kr. Forhøjelsen skyldes dels, at afgifterne på brændsler til rumvarme forhøjes, og at satsen gennem årene ikke er ført ajour, dvs. forhøjet, i takt med at afgifterne på rumvarme er steget betydeligt. Af administrative grunde foreslås det, at kvadratmeterafgiften skal være den samme, uanset om rumvarmeforbruget er baseret på energiafgiftspligtige kulprodukter eller VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift.

Til nr. 17

For overskudsvarme foreslås det, at den samlede godtgørelse nedsættes med 80,8 kr. pr. GJ varme (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 63,8 kr. pr. GJ varme (begge beløb 2015-niveau).

Hvis overskudsvarmen vedrører virksomhedernes eget kraft-varme-anlæg, nedsættes tilbagebetalingen i stedet med 67,3 kr. pr. GJ varme (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I tilfælde, hvor varme afsættes, foreslås det, at nedsættelsen højst udgør 44,0 pct. (2020-tal baseret på 2015-niveau) af det samlede vederlag for varmeleverancen.

Til nr. 18 og 19

For så vidt angår overskudsvarme foreslås, at tilbagebetalingen af afgift for henholdsvis land-

brug m.v., væksthuse og mineralogiske processer m.v. nedsættes med 85,3 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) i stedet for den gældende nedsættelse på 73,1 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Hvis overskudsvarmen vedrører disse virksomheders eget kraft-varme-anlæg, nedsættes tilbagebetalingen i stedet med 71,1 kr. (2020-tal baseret på 2015-niveau) mod 60,9 kr. pr. GJ varme (2015-niveau).

Til nr. 20-27

Med lovforslaget ændres affattelsen af mineralolieafgiftslovens bilag 2-4 og 6 som følge af lovforslagets § 4, nr. 1, 12-15, 17-19.

Samtidig indsættes som bilag 2 a, 3 a, 4 a og 6 a satserne for perioden 2010-2013.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at det præciseres, at § 1, stk. 1, i kuldioxidafgiftsloven forsat indebærer undtagelse fra CO₂-afgiften for bioolier og gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel. Biogas pålægges fortsat afgift efter de særlige regler i § 1, stk. 2, i kuldioxidafgiftsloven.

Til nr. 2

Med forslaget til ændring af § 1, stk. 1, i kuldioxidafgiftsloven præciseres det, at det afgiftspligtige vareområde efter kuldioxidafgiftsloven ikke omfatter VE-brændsel, som er omfattet af det foreslåede afgiftspligtige vareområde for forsyningssikkerhedsafgiften i kulafgiftsloven, dvs. omfattet af den foreslåede nye § 1 a i kulafgiftsloven.

Samtidig foreslås henvisningen til kulafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4, ophævet, da denne bestemmelse er foreslået ophævet i kulafgiftsloven.

Der henvises endvidere til ikrafttrædelsesbestemmelserne, § 6, stk. 3 og bemærkningerne her til, hvor skatteministeren er bemyndiget til at sætte disse bestemmelser i kraft.

Til § 6

Til stk. 1

Loven træder i kraft den 1. januar 2014, jf. dog stk. 2 og 3.

Til stk. 2

Bestemmelserne i § 1, nr. 1-13 og 17-20, træder i kraft den 1. oktober 2014.

Til stk. 3

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i § 2, nr. 2, 5 og 15, § 3, nr. 1, 2, 5, 12-15, 17-21, 23-25, 27, 32-36 og 47-49, § 4, nr. 8 og 9, og § 5, nr. 2. Skatteministeren kan herunder bestemme, at bestemmelserne nævnt i 1. pkt. træder i kraft på forskellige tidspunkter. Hensigten er, at skatteministeren anvender bemyndigelsen, når EU-Kommissionen efter EU's regler for statsstøtte har godkendt de dele af lovforslaget, som kan indeholde elementer af statsstøtte.

Til stk. 4

For løbende leverancer, for hvilke afregningsperioden påbegyndes senest den 1. januar 2014 og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens afslutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Til stk. 5

Loven finder anvendelse for energiafgiftspligtige varer, der fra og med den 1. januar 2014 udleveres til forbrug fra registrerede virksomheder, forbruges af registrerede virksomheder, angives til fortoldning, modtages fra udlandet eller medtages til udlandet. For afgiftspligtige varer, der er omfattet af bestemmelserne nævnt i stk. 3, finder loven først anvendelse, når skatteministeren har fastsat tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne.

Til stk. 6

Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse for øvrige ændringer m.v. pr. 1. januar i senere år.

Bilagsoversigt

Bilag 1 – Eksempel på timebaseret opgørelse for et halvt døgn for et kraftvarmeanlæg denne ophæves med lovforslaget, jf. lovforslagets bemærkninger til § 3, nr. 16.

Bilag 2 – Paragrafnøgle

Bilag 1

**Eksempel på timebaseret opgørelse for et halvt døgn for et kraftvarmeanlæg,
jf. bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser i § 3, nr. 16¹⁾**

Perio- de	Prod. af el	Prod. af var- me	VE- brænd- sel tilført	Kul tilført	VE- brænd- sel til el	Kul til el	VE- brænd- sel til varme	Kul til varme	Varme- virk- nings- grad ²⁾
Time	GJ	GJ	GJ	GJ	GJ	GJ	GJ	GJ	Pct.
00-01	20	80	116	0	49	0	67	0	120
01-02	20	80	116	0	49	0	67	0	120
02-03	20	80	116	0	49	0	67	0	120
03-04	20	80	116	0	49	0	67	0	120
04-05	20	80	116	0	49	0	67	0	120
05-06	40	60	80	69	53	46	27	23	120
06-07	60	40	40	141	33	115	7	26	120
07-08	80	20	0	215	0	198	0	17	120
08-09	80	20	0	215	0	198	0	17	120
09-10	80	20	0	215	0	198	0	17	120
10-11	80	20	0	215	0	198	0	17	120
11-12	80	20	0	215	0	198	0	17	120
Sum					<u>331</u>	<u>1151</u>	<u>369</u>	<u>134</u>	

1) Der er tale om et forenklet eksemplet. Tallene i tabellen er afrundede til hele tal. Det er forudsat, at anlæggets elvirkningsgrad for afgiftsperioden/måneden er over 0,35.

2) Der er anvendt en fast varmevirkningsgrad på 120 pct., hvilket svarer til, at fordelingen af brændslerne mellem el- og varmeproduktion sker efter "120 pct. reglen" for forbrænding af fossile brændsler kraft-varme-værker. Når forsyningssikkerhedsafgift indføres for VE-brændsel, vil "120 pct. reglen" kunne benyttes for VE-brændsel til forbrænding i kraft-varme-værker.

Bilag 2

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende regler

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 310 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 1 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 1 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 1 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 2 i lov nr. 1395 af 28. december 2012, § 1 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 3 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

§ 3. Afgiften svares af

- 1) den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, og
- 2) den, der til eget forbrug fremstiller elektricitet.

Stk. 2. Ved den, der leverer elektricitet til forbrug her i landet, jf. stk. 1, nr. 1, forstås net- og transmissionsvirksomheder, der er omfattet af § 19 i lov om elforsyning.

§ 4. ---

Stk. 2. Registreringspligten omfatter desuden den, der uden at være omfattet af § 19 i lov om elforsyning, leverer elektricitet til forbrug her i landet.

(Bestemmelserne er nye)

1. § 3 affattes således:

»§ 3. Afgiften svares af

- 4) elhandelsvirksomheder og forsyningspligtige virksomheder omfattet af lov om elforsyning,
- 5) den, der til eget forbrug fremstiller elektricitet, og
- 6) Banedanmarks forsyning af jernbanevirksomheder med kørestrøm omfattet af jernbanelovens § 11 a.«

2. § 3, stk. 2, ophæves.

3. I § 4, stk. 2, ændres »§ 19 i lov om elforsyning« til: »§ 3«

4. I § 4 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Registrering af en elhandelsvirksomhed hos told- og skatteforvaltningen forudsætter, at elhandelsvirksomheden forinden er registreret

som bruger af datahubben og er medlem af en kollektiv garanti- eller forsikringsordning for sikkerhed for afgiftsbetalinger til told- og skatteforvaltningen i henhold til lov om elforsyning.

Stk. 4. Energinet.dk skal uden forsinkelse meddele told- og skatteforvaltningen, hvis en registreret elhandelsvirksomhed mister sin registrering i datahubben, eller elhandelsvirksomheden ikke vil kunne fortsætte som medlem af den kollektive garanti- eller forsikringsordning.«
Stk. 3-11 bliver herefter stk. 5-13.

§ 5. ---

b. leveres til virksomheder registreret efter § 4, stk. 3-5.

5. I § 5, *litra a*, ændres »a.« til: »a)«, i *litra b* ændres »b.« til: »b)«, og »3-5.« ændres til: »4.«, i *litra c* ændres »c.« til: »c)«, og »udlandet.« ændres til: »udlandet,« og som *litra d* indsættes:

»d) leveres til en net- og transmissionsvirksomhed omfattet af elforsyningslovens § 19, og som skal dække virksomhedens tab i det kollektive elforsyningsnet. Det er en betingelse for at levere elektriciteten uden afgift, at net- og transmissionsvirksomheden erklærer over for elhandelsvirksomheden, at den leverede elektricitet er medgået til tab i nettet.«

(Bestemmelsen er ny)

6. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Levering af elektricitet uden afgift til virksomheder med produktionsanlæg nævnt i § 3, nr. 2, omfatter elektricitet, der leveres til samme lokalitet, hvor produktionsanlægget er beliggende.«

§ 7. Netvirksomheder og transmissionsvirksomheder omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1, skal måle forbruget af elektricitet hos de forbrugere, der er tilsluttet virksomhedens net, samt eget forbrug af elektricitet. Virksomheden skal føre et regnskab over det nævnte forbrug samt over mængden af elektricitet, der leveres og distribueres for andre registrerede virksomheder, som kan danne grundlag for opgørelsen af de afgiftspligtige elmængder, det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

7. § 7, *stk. 1*, affattes således:

»Net- og transmissionsvirksomheder omfattet af § 19 i lov om elforsyning skal efter reglerne i lov om elforsyning måle forbruget af elektricitet hos de forbrugere, der er tilsluttet elnettet. Virksomhederne skal føre regnskab over det nævnte forbrug samt over mængden af elektricitet, der leveres og distribueres for registrerede virksomheder.«

(Bestemmelsen er ny)

8. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Afgiftspligtige virksomheder omfattet af § 3, nr. 1, skal føre regnskab over afsætning og eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af de afgiftspligtige mængder elektricitet, det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.«

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 3-6.

Stk. 2. Afgiftspligtige omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2, skal måle og føre regnskab over fremstillingen, afsætningen og eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

(Bestemmelserne er nye)

9. I § 7, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, indsættes efter »Afgiftspligtige«: »virksomheder«

10. I § 7 indsættes efter *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, som nye stykker:

»*Stk. 4.* Banedanmark skal føre et regnskab over afsætningen af kørestrøm til jernbanevirksomheder, som kan danne grundlag for opgørelsen af de afgiftspligtige mængder el, det i hver afgiftsperiode opkrævede afgiftsbeløb og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Stk. 5. Afgiftspligtige virksomheder omfattet af § 4, *stk. 2*, skal føre et regnskab over eget forbrug af elektricitet, der kan danne grundlag for opgørelsen af den i hver afgiftsperiode opgjorte afgift og for kontrollen af afgiftsbetalingen.

Stk. 6. Ved udlevering af afgiftspligtig elektricitet fra en registreret virksomhed skal fakturaen indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemottagerens navn, leveringsstedet og afgiftens størrelse. Hvis udlevering finder sted fra andre end registrerede virksomheder, skal leverandøren, såfremt mottageren er registreret efter momsloven, på forlangende udstede en faktura med de nævnte oplysninger. Elhandelsvirksomhedernes fakturering til forbrugerne skal ske mindst fire gange om året og senest 2 måneder efter udgangen af en 3-måneders periode.«

Stk. 3-5 bliver herefter til *stk. 7-9*.

Stk. 3. De afgiftspligtige skal opbevare regnskabsmateriale i 5 år efter regnskabsårets udløb.

11. § 7, *stk. 3*, der bliver *stk. 7*, affattes således:

»*Stk. 7.* Registrerede virksomheder skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer og

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for de afgiftspligtiges regnskabsførelse og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette hos afgiftspligtige omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2.

§ 8. ---

Stk. 7. Virksomheder registreret efter § 4, stk. 1, der årligt afsætter mindre end 100 GWh elektricitet, kan efter ansøgning til told- og skatteforvaltningen få tilladelse til at opgøre de afgiftspligtige leverancer i den enkelte måned eller anden periode, for hvilken acontoopkrævning over for samtlige forbrugere finder sted, på grundlag af de fra kraftværker m.v. leverede mængder elektricitet med fradrag af 4 pct. ledningstab, under forudsætning af, at endelig afregning af afgiften finder sted mindst én gang om året ved opgørelse og afregning af de faktiske leverancer hos samtlige forbrugere.

§ 11. ---

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling i det omfang, en måling af det faktiske forbrug vedrører et areal under 100 m², såfremt der indbetales en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² pr. måned. I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august (1. og 2. pkt.).

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede

fakturakopier, i 5 år efter regnskabsårets udløb.«

12. § 7, *stk. 4*, der bliver *stk. 8*, affattes således:

»*Stk. 8.* Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomhederne.«

13. § 8, *stk. 7*, ophæves.

14. I § 11, *stk. 6*, ændres to steder »10 kr.« til: »15 kr.«

15. I § 11, *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »63,8 kr.« til: »80,8 kr.«, »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i 2. *pkt.* ændres »38,0 pct.« til: »44,0 pct.«, i 5. *pkt.* ændres »10 kr.« til: »15 kr.«, og 9. *pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1.

tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 63,8 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen (1. og 2. pkt.)...Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode (5. pkt.)....I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 4 (9. pkt.).

§ 12. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder, og til at efterse virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

(Bestemmelserne er nye)

Stk. 3. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 er registreret elektronisk, omfatter forvaltningens adgang til disse

og 2. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 4 a.«

16. I § 12, *stk. 1*, ændres »lokaler, der benyttes i forbindelse med driften af registreringspligtige virksomheder« til: »virksomheder, der omfattes af loven«

17. I § 12, indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Det i stk. 1 nævnte materiale skal på told- og skatteforvaltningens anmodning udleveres eller indsendes til denne.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysning om deres indkøb af elektricitet.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af regnskaber m.v. hos de i stk. 4 omhandlede virksomheder.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

18. I § 12, *stk. 3*, der bliver stk. 6, indsættes efter »stk. 1«: »og 5«

oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

(Bestemmelserne er nye)

19. I § 13 indsættes *stk. 2 og 3*:

»*Stk. 2.* Energinet.dk skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug ved registrering af virksomheder og kontrollen med afgiftens betaling.

Stk. 3. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 12. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.«

20. *Bilag 4* affattes som bilag 1 til denne lov.

21. Som *bilag 4 a* indsættes bilag 2 til denne lov.

22. *Bilag 8* affattes som bilag 3 til denne lov.

23. Som *bilag 8 a* indsættes bilag 4 til denne lov.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 4 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

(Bestemmelsen er ny)

1. I § 1, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Det samme gælder for gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel under pos. 2711 i EU's kombinerede nomenklatur, når gassen er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller når gassen anvendes til elektricitets- og varmefremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.«

2. § 1, *stk. 1*, 2. *pkt.*, ophæves.

§ 1. ---

Stk. 2. Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 248,2 øre pr. Nm³ (2015-niveau), der

3. I § 1, *stk. 2*, ændres »289,6 øre« til: »337,6 øre«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og 2. *pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2, og

reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I perioden 2010-2014 er satsen dog som anført i bilag 2.

(Bestemmelsen er ny)

for perioden 2013-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2 a.«

4. I § 1, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Afgiften udgør for biogas m.v., jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., med en nedre brændværdi på 39,6 MJ pr. Nm³ 9,8 øre pr. Nm³.«

5. § 1, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

(Bestemmelsen er ny)

6. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Af en blanding af produkter, som er afgiftspligtige efter denne lov, eller sådanne produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov.«

(Bestemmelserne er nye)

7. I § 5 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelsen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. dog stk. 3 og 4. Den laveste mulige virkningsgrad for produktion af elektricitet, som eventuelt indgår i denne opgørelse, kan anvendes for hele afgiftsperioden efter stk. 1.

Stk. 3. Virksomheder, som ønsker at benytte timebaseret opgørelse for et anlæg, jf. stk. 2, skal anmode told- og skatteforvaltningen om tilladelse hertil. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi m.v., som virksomheden vil anvende ved timebaseret opgørelse. Told- og skatteforvaltningen giver tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Told- og skatteforvaltningen kan som en del af tilladelsen fastsætte, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed. Hvis virksomheden ikke opfylder forudsætningerne for tilladelsen, skal virksomheden straks meddele det til told- og skat-

teforvaltningen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse, jf. stk. 3.«

§ 8. ---

Stk. 4. (1. pkt. udeladt) Den del af afgiften, der overstiger 60,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 60,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010-2014 er satserne, som er nævnt i 2. og 3. pkt., som anført i bilag 4.

Stk. 10. (1. pkt. udeladt) Ved opgørelse af afgiften efter § 10, stk. 9, 1. pkt., anvendes dog satsen 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7.

Stk. 11. (1. pkt. udeladt) Ved opgørelse af afgiften efter § 10, stk. 9, 2. pkt., anvendes dog satsen 60,9 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7.

§ 8 a. (1. og 2. pkt. udeladt) Den del af afgiften, der overstiger 60,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 60,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Indtil 2015 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4.

§ 10. ---

Stk. 6. (1. pkt. udeladt) I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør

8. I § 8, *stk. 4, 2. og 3. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *5. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4 a.«

9. I § 8, *stk. 10, 2. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og *3. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2013-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

10. I § 8, *stk. 11, 2. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og *3. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2013-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7.«

11. I § 8 a, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres to steder til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *6. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4 a.«, og i *7. pkt.* ændres »(2015-niveau)« til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«

12. I § 10, *stk. 6*, ændres to steder »10 kr.« til: »15 kr.«

af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. (3. pkt. udeladt) Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og denne lov nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 63,8 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraftvarme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. (4. og 5. pkt. udeladt) Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. (7. – 9. pkt. udeladt) I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

(Bestemmelsen er ny)

13. I § 10, stk. 9, 1. pkt., ændres »63,8 kr.« til: »80,8 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i 2. pkt. ændres »53,2 kr.« til: »67,3 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i 3. pkt. ændres »38,0 pct.« til: »44,0 pct.«, i 6. pkt. ændres »10 kr.« til: »15 kr.«, og 10. pkt. affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1., 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5 a.«

14. I § 10 b, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse for biogas m.v., jf. § 1, stk. 1, 2. pkt., hvoraf der betales afgift med satsen, som er nævnt i § 1, stk. 2, 3. pkt.«

15. § 10 b, stk. 1, 3. pkt., ophæves.

§ 10 b. --- *Stk. 3.*, **§ 10 c.** --- *Stk. 3.* og **§ 10 d.** --- *Stk. 7.* For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7.

§ 10 b. --- *Stk. 4.*, **§ 10 c.** --- *Stk. 4.* og **§ 10 d.** --- *Stk. 8.* For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 60,9 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7.

16. I § 10 b, stk. 3, 1. pkt., § 10 c, stk. 3, 1. pkt. og § 10 d, stk. 7, 1. pkt., ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og § 10 b, stk. 3, 2. pkt., § 10 c, stk. 3, 2. pkt. og § 10 d, stk. 7, 2. pkt., affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

17. I § 10 b, stk. 4, 1. pkt., § 10 c, stk. 4, 1. pkt. og § 10 d, stk. 8, 1. pkt., ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og § 10 b, stk. 4, 2. pkt., § 10 c, stk. 4, 2. pkt. og § 10 d, stk. 8, 2. pkt., affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

18. Bilag 2 affattes som bilag 5 til denne lov.

19. Som bilag 2 a indsættes bilag 6 til denne lov.

20. Bilag 4 affattes som bilag 7 til denne lov.

21. Som bilag 4 a indsættes bilag 8 til denne lov.

22. Bilag 5 affattes som bilag 9 til denne lov.

23. Som bilag 5 a indsættes bilag 10 til denne lov.

24. Bilag 7 affattes som bilag 11 til denne lov.

25. Som bilag 7 a indsættes bilag 12 til denne lov.

26. Bilag 8 affattes som bilag 13 til denne lov.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1292 af 17. november 2010, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 3 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 3

i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 3 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 5 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

§ 1.

4) Talolie, trætjære, trætjæreolie, vegetabilsk beg og andre varer udvundet af saften fra træ, som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme.

Stk. 2. Afgiften udgør for

- 1) varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-5, 73,1 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau),
- 2) varme, der er nævnt i stk. 1, nr. 6, 60,9 kr. pr. gigajoule (GJ) (2015-niveau) og
- 3) affald, der er nævnt i stk. 1, nr. 7, 33,125 kr. pr. gigajoule (GJ).

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelse af brændværdien for varer, der er nævnt i stk. 1, nr. 1-5.

Stk. 4. Hvis registrerede virksomheder ikke foretager opgørelse af varernes faktiske brændværdi for varerne nævnt i stk. 1, nr. 1-5, betales afgift efter varernes vægt.

Afgiften udgør:

- 1) for varer omfattet af stk. 1, nr. 1, 2.048 kr. pr. ton (2015-niveau),
- 2) for varer omfattet af stk. 1, nr. 2, 2.414 kr. pr. ton (2015-niveau),
- 3) for varer omfattet af stk. 1, nr. 3,

1. § 1, stk. 1, nr. 4, ophæves.
Nr. 5-7 bliver herefter nr. 4-6.

2. I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, i nr. 2 ændres »nr. 6« til: »nr. 5«, i nr. 3 ændres »nr. 7« til: »nr. 6«, og i stk. 3 ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«

3. I § 1, stk. 2, nr. 1, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«

4. I § 1, stk. 2, nr. 2, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«

5. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og i 2. pkt. ophæves nr. 4.

Nr. 5 og 6 bliver herefter nr. 4 og 5.

6. I § 1, stk. 4, nr. 1, ændres »2.048 kr.« til: »2.387 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.

7. I § 1, stk. 4, nr. 2, ændres »2.414 kr.« til: »2.813 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.

8. I § 1, stk. 4, nr. 3, ændres »1.390 kr.« til:

1.390 kr. pr. ton (2015-niveau),

»1.620 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til:
»(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.

5) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra a, 2.092 kr. pr. ton (2015-niveau) og

9. I § 1, stk. 4, nr. 4, ændres »2.092 kr.« til:
»2.438 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til:
»(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.

6) for varer omfattet af stk. 1, nr. 5, litra b, 2.750 kr. pr. ton (2015-niveau).

10. I § 1, stk. 4, nr. 5, ændres »2.750 kr.« til:
»3.206 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til:
»(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.

Stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4 som anført i bilag 2 og 3. Satserne, der er nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4, reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

11. § 1, stk. 5, 1. pkt. affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4 som anført i bilag 2 og 3, for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i stk. 2, nr. 1 og 2, og stk. 4 som anført i bilag 2 a og 3 a.«

(Bestemmelserne er nye)

12. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Der betales afgift efter brændværdien i VE-brændsler og produkter eller dele af produkter fremstillet på basis af VE-brændsler, der kan anvendes som brændsel, jf. dog stk. 3 og 4. Denne afgift og VE-brændsel benævnes henholdsvis forsynings sikkerhedsafgift og afgiftspligtig VE-brændsel. 1. og 2. pkt. finder anvendelse for gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel, og som anvendes som motorbrændstof ved elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

Stk. 2. Ved VE-brændsel forstås den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug og skovbrug og fra nærtstående industrier samt den bionedbrydelige del af industri- og kommunalaffald. 1. pkt. finder anvendelse for tørv.

Stk. 3. Undtaget fra det afgiftspligtige vareområde, jf. stk. 1, er VE-brændsel og produkter eller dele af produkter fremstillet på basis af VE-brændsel, som utvivlsomt er bestemt direkte til anden anvendelse end som brændsel til produktion af varme. Bioolier, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, eller § 1, stk. 2, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., er også undtaget fra det afgiftspligtige vareområde, jf. stk. 1.

Stk. 4. Følgende varer m.v. er ikke omfattet af det afgiftspligtige vareområde, jf. stk. 1: Varer

m.v., som er afgiftspligtige efter

- 4) lovens § 1, bortset fra varer m.v. omfattet af § 7 a, stk. 2 og stk. 3, nr. 1-3 og 5,
- 5) lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., eller
- 6) lov om naturgas og bygas.

Stk.5. Forsyningssikkerhedsafgiften for afgiftspligtigt VE-brændsel udgør 30,8 kr. pr. GJ (2020-tal baseret på 2015-niveau). For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 9.

Stk. 6. Lovens § 1, § 2, § 3, § 5, § 6, § 7, stk. 1, 2 og 6-8, § 7 a, § 8, stk. 12, § 8 a, 1. og 2. pkt., § 8 b, § 8 c og § 8 d finder ikke anvendelse for forsyningssikkerhedsafgiften, medmindre andet er anført i loven.

§ 1 b. Af en blanding af produkter, som er afgiftspligtige efter denne lov, eller sådanne produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satserne for den vare, der har den højeste samlede afgiftssats efter denne lov.«

§ 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Virksomheder, der forbrænder afgiftspligtigt affald, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, sammenholdt med § 7 a, stk. 2, skal registreres hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der forbrænder afgiftspligtigt affald, jf. § 1, stk. 1, nr. 7, sammenholdt med § 7 a, stk. 3, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1000 tons.

§ 3. Registrerede virksomheder med undtagelse af virksomheder, som alene

13. I § 2, *stk. 1*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, i *stk. 2* ændres »nr. 6« til: »nr. 5« og »nr. 7« ændres til: »nr. 6«, og i *stk. 3* ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«

14. I § 3 ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«

er registreret efter § 2, stk. 2, er berettiget til, uden at afgiften efter § 1, stk. 1, nr. 1-5, er berigtiget, fra udlandet at modtage og fra andre registrerede virksomheder at få tilført afgiftspligtige varer og varme.

(Bestemmelserne er nye)

15. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. Virksomheder og andre, som forbrænder afgiftspligtigt VE-brændsel i produktionsanlæg med en effekt på over 0,15 MW, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Momsregistrerede producenter af afgiftspligtigt VE-brændsel, som leverer afgiftspligtigt VE-brændsel, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 2. pkt. og stk. 4. Producenter af gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Andre momsregistrerede virksomheder, som leverer afgiftspligtigt VE-brændsel, og som køber eller modtager afgiftspligtigt VE-brændsel, herunder fra udlandet, uden forsyningssikkerhedsafgift, skal registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. En momsregistreret virksomhed skal ikke registreres for forsyningssikkerhedsafgift efter stk. 2, 1. pkt., eller 3, hvis vederlaget for virksomhedens samlede leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel ikke overstiger 10.000 kr. pr. år eksklusive vederlaget for leverancer til virksomheder, som er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift.

Stk. 5. Virksomheder, som leverer afgiftspligtigt VE-brændsel, kan registreres for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Virksomheder, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift hos told- og skatteforvaltningen, er berettiget til at få tilført afgiftspligtigt VE-brændsel fra andre registrerede virksomheder uden, at forsyningssikkerhedsafgiften er berigtiget.

Stk. 7. Registreringspligtige virksomheder efter stk. 2 eller 3, som ikke har forretningssted i Danmark, men i et andet EU-land, kan lade sig registrere ved en repræsentant, som er en person, der er bosiddende her i landet, eller en virksom-

hed, der har forretningssted her i landet.

§ 3 b. Betaling af forsyningssikkerhedsafgift påhviler virksomheder, som ikke er registreret efter § 3 a, og som leverer fast afgiftspligtigt VE-brændsel til et leveringssted her i landet, når en leverances pris overstiger 1.000 kr. eksklusive moms. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse for afgiftspligtigt VE-brændsel, som er fritaget for forsyningssikkerhedsafgift efter § 7 c, eller for leverancer til virksomheder, som er registreret for forsyningssikkerhedsafgift, jf. § 3 a. For en leverance, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift, skal der udstedes faktura med køberens navn og adresse, varens art og mængde og størrelsen af forsyningssikkerhedsafgiften.«

(Bestemmelserne er nye)

16. I § 4 indsættes som *stk. 2-4*:

»*Stk. 2.* Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelsen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. dog *stk. 3* og *4*. Den laveste mulige virkningsgrad for produktion af elektricitet, som eventuelt indgår i denne opgørelse, kan anvendes for hele afgiftsperioden efter *stk. 1*.

Stk. 3. Virksomheder, som ønsker at benytte timebaseret opgørelse for et anlæg, jf. *stk. 2*, skal anmode told- og skatteforvaltningen om tilladelse hertil. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi m.v., som virksomheden vil anvende ved timebaseret opgørelse. Told- og skatteforvaltningen giver tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Told- og skatteforvaltningen kan som en del af tilladelsen fastsætte, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgn's varighed. Hvis virksomheden ikke opfylder forudsætningerne for tilladelsen, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse, jf. *stk. 3*.«

(Bestemmelsen er ny)

§ 5. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal efter den valgte opgørelsesmetode opgøre den afgiftspligtige mængde varer for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden, jf. dog stk. 15.

Stk. 15. Registrerede virksomheder efter § 2, stk. 1, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er forbrugt i virksomheden eller fraført denne.

§ 6. I den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 1 og 15, fradrages afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-5, der

- 1) tilføres en anden registreret virksomhed efter § 2, stk. 1,
- 2) leveres til udlandet eller
- 3) fritages efter § 7 eller § 7 a, stk. 1.

Stk. 2. Registrerede virksomheder efter § 5, stk. 1, som er omfattet af § 5, stk. 15, kan yderligere fradrage den mængde afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-5, for hvilken der kan ske tilbagebetaling efter § 8 og § 8 a.

Stk. 3. I den afgiftspligtige mængde efter § 5, stk. 2-14, fradrages afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, nr. 6 og 7, der vedrører leverancer af varme til udlandet.

(Bestemmelserne er nye)

17. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. For virksomhed, som indebærer registreringspligt efter § 3 a, stk. 2 eller 3, kan som afgiftsperiode bruges afgiftsperioden ved opgørelse af moms efter momsloven. Det samme gælder for virksomheder, som registreres efter § 3 a, stk. 5, hvis virksomheden er momsregistreret.«

18. I § 5, *stk. 1* og *15*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«

19. I § 6, *stk. 1* og *2*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og i *stk. 3* ændres »nr. 6 og 7« til: »nr. 5 og 6«

20. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Virksomheder m.v., der skal registreres efter § 3 a, stk. 1, som ikke fyrer med en kombination af afgiftspligtigt VE-brændsel og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, som det faktiske energiindhold i den

indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som den varme, der produceres ved forbrænding af afgiftspligtigt VE-brændsel divideret med 1,2. Sidstnævnte afgiftspligtige mængde kan dog ikke være mindre end energiindholdet i den producerende elektricitet divideret med 0,35. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel fratrasket energiindholdet i den producerede elektricitet divideret med 0,67. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne m.v. vælger, skal benyttes hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter § 5 eller § 7, stk. 1. Virksomheden m.v. skal konstatere eller verificere energiindholdet i den indfyrede afgiftspligtige VE-brændsel, jf. 1. og 4. pkt., og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme, jf. 2. pkt., skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet, jf. 3. og 4. pkt., måles.

Stk. 2. Virksomheder m.v., der skal registreres efter § 3 a, stk. 1, som fyrer med en kombination af afgiftspligtigt VE-brændsel og andre brændsler, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel. Hvis der produceres både varme og elektricitet, opgøres den afgiftspligtige mængde dog som varmen fra afgiftspligtigt VE-brændsel divideret med 1,2. Varmen fra afgiftspligtig biomasse beregnes som den producerede varme ganget med forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel og energiindholdet i andre brændsler. Sidstnævnte afgiftspligtige mængde kan dog ikke være mindre end energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel fratrasket elektriciteten fra afgiftspligtigt VE-brændsel divideret med 0,35. Elektriciteten fra afgiftspligtigt VE-brændsel beregnes som den producerede elektricitet ganget med for-

holdet mellem på den ene side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel og på den anden side energiindholdet i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel og energiindholdet i andre brændsler. Hvis der produceres både varme og elektricitet, kan den afgiftspligtige mængde også opgøres som det faktiske energiindhold i den indfyrede mængde afgiftspligtigt VE-brændsel fratrukket elektriciteten fra afgiftspligtigt VE-brændsel divideret med 0,67. Den af sidstnævnte to metoder, som virksomhederne m.v. vælger, skal benyttes hele kalenderåret, og metoden skal være den samme, som benyttes i kalenderåret ved tilsvarende opgørelser efter § 5 eller § 7, stk. 1. For så vidt angår energiindhold i indfyret afgiftspligtigt VE-brændsel og eventuelle andre indfyrede brændsler skal virksomheden m.v. konstatere eller verificere energiindholdet i hver brændselskategori og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Hvis energiindholdet i de eventuelle andre indfyrede brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes dog energiindholdet nævnt i § 7, stk. 1. Den producerede varme, jf. 3. pkt., skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet, jf. 5. pkt., måles.

Stk. 3. De virksomheder, som skal registreres efter § 3 a, stk. 2 og 3, eller som registreres efter § 3 a, stk. 5, opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, som det faktiske energiindhold, jf. dog stk. 4 og 5, i virksomhedens leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, afgiftspligtigt VE-brændsel fra virksomhedens egen produktion, når VE-brændsel anvendes til virksomhedens egen fremstilling af varme, og afgiftspligtigt VE-brændsel, som er købt eller modtaget uden forsyningssikkerhedsafgift, når VE-brændsel anvendes til virksomhedens egen fremstilling af varme. Med levering sidestilles udtagning af afgiftspligtigt VE-brændsel til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører virksomheden. Virksomhederne skal konstatere eller verificere det faktiske energiindhold i det afgiftspligtige VE-brændsel og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. For følgende kategorier afgiftspligtigt VE-brændsel kan det faktiske energiindhold, jf. stk. 3, opgøres på dette grundlag:

- 4) Træpiller, briketter og andre forarbejdede produkter af træ samt rester i form af fast VE-brændsel, herunder savsmuld, 17,5 MJ/kg.
- 5) Halm, 14,5 MJ/kg.
- 6) Løvtræ og andet træ, 10,4 GJ/m³ eller 7,4 GJ/rummeter, dog 7,6 GJ/m³ eller 6,1 GJ/rummeter for nåletræ i partier, hvis mindst 95 pct. af partiets vægt skyldes nåletræ.

Stk. 5. Hvis det faktiske energiindhold i fast afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. stk. 3 og 4, ikke kan opgøres, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, på grundlag af værdien af det faste afgiftspligtige VE-brændsel som anført i bilag 10 eller som nævnt i 4. pkt. For leverancer af fast afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. stk. 3, 1. pkt., nr. 1, udgør værdien af VE-brændsel vederlaget, eller, hvis der sker udtagning, jf. stk. 3, 2. pkt., fremstillingsprisen eller indkøbsprisen, som disse priser opgøres efter momsloven. Ved virksomhedens egen fremstilling af varme på basis af fast afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. stk. 3, 1. pkt., nr. 2 og 3, udgør værdien af VE-brændsel fremstillingsprisen eller indkøbsprisen, som disse priser opgøres efter momsloven. Hvis det faktiske energiindhold i fast afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. stk. 3 og 4, ikke kan opgøres, opgøres den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, på grundlag af, at brændværdien udgør 17,5 GJ/t.

Stk. 6. Virksomheder, som er registrerede efter § 3 a, som opgør den afgiftspligtige mængde, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, kan, i det omfang den afgiftspligtige mængde vedrører virksomhedens eget forbrug, og dette eget forbrug opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 8, reducere omfanget af den afgiftspligtige mængde. For gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel, gælder dog, at betingelserne i § 8 a vedrørende tilbagebetaling for denne type gas også skal være opfyldt.

Stk. 7. I den afgiftspligtige mængde efter stk.

1-5, hvoraf der skal betales forsyningssikkerhedsafgift efter § 1 a, fradrages afgiftspligtigt VE-brændsel, der

- 1) tilføres en anden virksomhed, som er registreret efter § 3 a,
- 2) leveres til udlandet,
- 3) vedrører leverancer af varme til udlandet, eller
- 4) fritages efter § 7 c.

Stk. 8. I forsyningssikkerhedsafgiften, som skal betales på grundlag af den afgiftspligtige mængde efter stk. 1 eller 2, kan fradrages eventuel forsyningssikkerhedsafgift af køb af afgiftspligtigt VE-brændsel fra virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, i det omfang VE-brændsel er forbrugt i forbindelse med fremstilling af varme og eventuel elektricitet.

Stk. 9. I forsyningssikkerhedsafgiften, som skal betales på grundlag af den afgiftspligtige mængde efter stk. 3-5, kan fradrages eventuel forsyningssikkerhedsafgift af køb af afgiftspligtigt VE-brændsel fra virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, i det omfang VE-brændsel leveres videre.

§ 6 b. Den, som skal betale forsyningssikkerhedsafgift for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, der er omfattet af § 3 b, betaler afgift på et grundlag, som opgøres efter regler for opgørelse af den afgiftspligtige mængde for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, jf. § 6 a, stk. 3-7.«

§ 7. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-5, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varmeværker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraft-varmeværker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet.

Stk. 5. Virksomheder, som forbruger varme leveret fra en ekstern varmeproducent, som indebærer betaling af afgift efter § 1, nr. 6 eller 7, får godtgørelse for afgiften af den andel af varmen, der anvendes til fremstilling af elektricitet, hvoraf der skal betales afgift efter lov om

21. I § 7, *stk. 1*, ændres »nr. 1-5« til: »nr. 1-4«, og i *stk. 5* ændres »nr. 6 og 7« til: »nr. 5 og 6«

afgift af elektricitet.

Stk. 3. (1. pkt. udeladt) Den del af afgiften, der overstiger 60,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 60,9 kr. pr. GJ (2015-niveau) fjernvarme forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4.

§ 7 a. ---

Stk. 2. Fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 6, er:

Stk. 3. Følgende affald er fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 7.

(Bestemmelserne er nye)

(Bestemmelsen er ny)

§ 7 b. (1. pkt. udeladt) Den del af afgiften, der overstiger 60,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller ener-

22. I § 7, *stk. 3, 2. og 3. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *5. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4 a.«

23. I § 7 a, *stk. 2*, ændres »nr. 6« til: »nr. 5«, og i *stk. 3* ændres »nr. 7« til: »nr. 6«

24. I § 7 a, *stk. 2*, indsættes som *nr. 3 og 4*:

»3) Fiberfraktioner, der fremkommer efter afgang og separering af husdyrgødning. For at være omfattet skal afgangningen ske i et husdyrgødningsbaseret biogasanlæg i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1650 af 13. december 2006 om anvendelse af affald til jordbrugsformål.

4) Affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om dokumentation og opgørelse af vægtindholdet af ikke bionedbrydeligt affald.«

25. I § 7 a, *stk. 3*, indsættes som *nr. 5*:

»5) Affald med et vægtindhold af ikke bionedbrydeligt affald på mindre end 1 pct. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om dokumentation og opgørelse af vægtindholdet af ikke bionedbrydeligt affald.«

26. I § 7 b, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *5. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satser-

gikilder, nedsættes de 60,9 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholds- mæssigt. (4. pkt. udeladt). Indtil år 2015 er satserne i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4. Satserne i 3. og 4. pkt. (2015- niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

(Bestemmelserne er nye)

ne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 4 a.«

27. Efter § 7 b indsættes:

»§ 7 c. Der sker fritagelse for forsyningssik- kerhedsafgift, når en virksomhed, som er registre- ret efter § 3 a, leverer afgiftspligtigt VE-brændsel eller varme baseret på afgiftspligtigt VE-brændsel til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og dertil knyttede personer.

Stk. 2. Salg af sankekort til private forbrugere, som giver køber ret til at indsamle brænde, er fri- taget for forsyningssikkerhedsafgift, når

- 1) prisen for sankekortet ikke afhænger af opmåling eller nogen anden opgørelse af det indsamlede brænde,
- 2) der ikke sker beskæring eller fældning af træer,
- 3) brændet ikke foreligger stablet eller forar- bejdet til ovnklart brænde,
- 4) køber ikke benytter erhvervsmæssig bi- stand ved indsamlingen af brænde, og
- 5) der udstedes faktura med køberens navn og adresse for hvert køb.

Stk. 3. Afgiftspligtigt VE-brændsel i form af gasformige energiprodukter under pos. 2711 i EU's kombinerede nomenklatur, der medgår di- rekte til produktion af et tilsvarende energipro- dukt, er fritaget for forsyningssikkerhedsafgift. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område.«

§ 8. ---

Stk. 5. (1. pkt. udeladt) I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anven- der kulde til komfortformål højst 4 må- neder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. (3. pkt. udeladt). Afgiften erlægges ved, at den samlede

28. I § 8, *stk. 5*, ændres to steder »10 kr.« til: »15 kr.«

tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 2. og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 63,8 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. (4. og 5. pkt. udeladt). Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. (7.-9. pkt. udeladt). I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

§ 8 b. --- Stk. 3., § 8 c. --- Stk. 3. og § 8 d. --- Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7.

29. I § 8, *stk. 8, 1. pkt.*, ændres »63,8 kr.« til: »80,8 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i *2. pkt.* ændres »53,2 kr.« til: »67,3 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i *3. pkt.* ændres »38,0 pct.« til: »44,0 pct.«, i *6. pkt.* ændres »10 kr.« til: »15 kr.«, og *10. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1., 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5 a.«

30. I § 8 *b, stk. 3, 1. pkt.*, § 8 *c, stk. 3, 1. pkt.* og § 8 *d, stk. 7, 1. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og § 8 *b, stk. 3, 2. pkt.*, § 8 *c, stk. 3, 2. pkt.* og § 8 *d, stk. 7, 2. pkt.*, affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år, som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år, som anført i bilag 7 a.«

§ 8 b. --- Stk. 4., § 8 c. --- Stk. 4. og § 8 d. --- Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varmeanlæg fra varme og varer, på hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 60,9 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7.

(Bestemmelserne er nye)

31. I § 8 b, stk. 4, 1. pkt., § 8 c, stk. 4, 1. pkt. og § 8 d, stk. 8, 1. pkt., ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og § 8 b, stk. 4, 2. pkt., § 8 c, stk. 4, 2. pkt. og § 8 d, stk. 8, 2. pkt., affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 7 a.«

32. Efter § 8 d indsættes:

»**§ 8 e.** For nyttiggjort overskudsvarme fra afgiftspligtigt VE-brændsel, for hvilken der ydes tilbagebetaling efter § 8, stk. 1-4, finder reglerne om nedsættelse af tilbagebetaling for nyttiggjort overskudsvarme, herunder satser, efter § 8 d, stk. 6-8, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. For varme fra afgiftspligtigt VE-brændsel kan virksomheder, som pålægges afgift efter § 7, stk. 3, § 7 b, stk. 1 eller § 8, stk. 1 eller stk. 8, gange afgiften (2020-tal baseret på 2015-niveau) med de procentandele, som er anført i bilag 11.

§ 8 f. Modtager af leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift, kan få afgiften betalt tilbage i det omfang, at modtager har forbrugt VE-brændslet direkte som andet end brændsel til produktion af varme, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. For forbrug af VE-brændsel, som er nævnt i stk. 1, ydes der ikke tilbagebetaling, når forsyningssikkerhedsafgiften af leveringer af den forbrugte VE-brændsel inden for et kalenderår udgør mindre end 5.000 kr. Der ydes ikke tilbagebetaling vedrørende leveringer af VE-brændsel for hvilke, der kan ydes fritagelse for eller tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift efter andre bestemmelser i denne lov.

Stk. 3. Den, som ønsker at få tilbagebetalt forsyningssikkerhedsafgift af VE-brændsel, kan anmode told- og skatteforvaltningen herom. Der kan anmodes om tilbagebetaling pr. kvartal, dog ikke for et kvartal for hvilket tilbagebetalingsbeløbet udgør mindre end 1.000 kr. Told- og skatteforvaltningen kan kræve, at ansøgeren fremlægger dokumentation, herunder fakturaer eller lignende, der kan danne grundlag for opgørelsen af beløbet.

Stk. 4. Moms, som er pålagt leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, tillægges tilbagebetalingen af forsyningssikkerhedsafgift i det omfang momsen vedrører den forsyningssikkerhedsafgift, som betales tilbage, når momsen ikke kan fradrages som indgående moms i en momsregistreret virksomhed efter momslovens regler.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilbagebetaling af forsyningssikkerhedsafgift og eventuel moms, herunder krav om dokumentation, jf. stk. 3 og 4.«

(Bestemmelserne er nye)

33. Efter § 10 a indsættes:

»§ 10 b. Ved opgørelse af forsyningssikkerhedsafgiften, som skal angives og betales efter § 10 og 10 a, finder § 6 a, stk. 3-7, tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. § 10 og 10 a finder ikke anvendelse for modtagelse af afgiftspligtigt VE-brændsel, når leverancens pris eksklusive moms udgør 1.000 kr. eller derunder.

Stk. 3. § 10 og 10 a finder ikke anvendelse for indførsel af afgiftspligtigt VE-brændsel, hvis indførslen opfylder betingelserne for afgiftsfri indførsel af rejsegods for andre afgiftspligtige varer.«

34. I § 11, *stk. 3*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

»Virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, og som skal betale forsyningssikkerhedsafgift for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel efter § 3 b, skal udstede faktura med de i stk. 2 angivne oplysninger. Ved udlevering af afgiftspligtigt VE-brændsel, som er pålagt forsyningssikkerhedsafgift, fra virksomheder, der ikke er registrerede for forsyningssikkerhedsafgift, skal leverandøren på forlangende udstede faktura med de i stk. 2 angivne oplysninger til modtageren af VE-brændslet.«

35. I § 12, *stk. 1*, ændres »§§ 5 og 6« til: »§§ 5, 6 og 6 a«.

(Bestemmelsen er ny)

36. Efter § 15 indsættes:

»§ 16. For den, som skal betale forsyningssikkerhedsafgift for leverancer af afgiftspligtigt VE-brændsel, der er omfattet af § 3 b, angives og betales forsyningssikkerhedsafgiften efter tilsvarende regler, som gælder med hensyn til betaling og

angivelse af forsyningssikkerhedsafgift ved ikke erhvervsdrivendes indførsel af afgiftspligtigt VE-brændsel fra andre EU-landes vareområde efter § 10 og 10 a.«

- 37. *Bilag 2* affattes som bilag 14 til denne lov.
- 38. Som *bilag 2 a* indsættes bilag 15 til denne lov.
- 39. *Bilag 3* affattes som bilag 16 til denne lov.
- 40. Som *bilag 3 a* indsættes bilag 17 til denne lov.
- 41. *Bilag 4* affattes som bilag 18 til denne lov.
- 42. Som *bilag 4 a* indsættes bilag 19 til denne lov.
- 43. *Bilag 5* affattes som bilag 20 til denne lov.
- 44. Som *bilag 5 a* indsættes bilag 21 til denne lov.
- 45. *Bilag 7* affattes som bilag 22 til denne lov.
- 46. Som *bilag 7 a* indsættes bilag 23 til denne lov.
- 47. Som *bilag 9* indsættes bilag 24 til denne lov.
- 48. Som *bilag 10* indsættes bilag 25 til denne lov.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 313 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 4 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 2 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, § 4 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 4 i lov nr. 70 af 30. januar 2013 og senest ved § 6 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

§ 1. (1. pkt. udeladt) I perioden 2010-2014 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2020 udgør afgiften for følgende mineralolieprodukter m.v.:

2) Anden gas- og dieselolie, 262,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 260,8 øre pr. liter ved 15° C.

1. § 1, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2 a«, og i 3. pkt. ændres »2015« til: »2020«

2. I § 1, stk. 1, nr. 2, 10 og 18, ændres »262,3 øre« til: »305,8 øre«, og »260,8 øre« ændres til: »302,0 øre«

10) Anden petroleum, 262,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 260,8 øre pr. liter ved 15° C.

18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocessolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 262,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 260,8 øre pr. liter ved 15° C.

7) Fuelolie, 297,3 øre pr. kg.

8) Fyringstjære, 267,6 øre pr. kg.

16) Anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 336,4 øre pr. kg.

(Bestemmelsen er ny)

Stk. 2. Af andre kulbrintebrændstoffer, undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. (2. og 3. pkt. udeladt). Forgasningsgas og restprodukter herfra, som er produceret på basis af biomasse, samt biogas er dog fritaget for afgift, når de nævnte varer anvendes til elektricitets- eller varmfremstilling på stationære motorer og kedler.

3. I § 1, stk. 1, nr. 7, ændres »297,3 øre« til: »346,6 øre«.

4. I § 1, stk. 1, nr. 8, ændres »267,6 øre« til: »311,9 øre«.

5. I § 1, stk. 1, nr. 16, ændres »336,4 øre« til: »392,2 øre«.

6. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 19:
»19) Bioolier under position 1507 og 1508 i EU's Kombinerede Nomenklatur for hvilke energindholdet er opgjort, og som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 85,3 kr. pr. GJ«

7. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »andre kulbrintebrændstoffer« til: »andre kulbrintebrændstoffer, herunder bioolier,«

8. I § 1, stk. 2, 1. pkt., ændres »undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i« til: »men undtagen afgiftspligtige varer, der er omfattet af § 1, stk. 1, og § 1 a, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og«

9. I § 1, stk. 2, 2. pkt., ændres »nævnt i § 1, stk. 1, i lov om brunkul, stenkul og koks m.v. og i« til: »omfattet af § 1, stk. 1, og § 1 a, stk. 1-3, i lov om brunkul, stenkul og koks m.v. og«.

10. § 1, stk. 2, 4. pkt., ophæves.

(Bestemmelserne er nye)

11. I § 6 indsættes som stk. 2-4:

»Stk. 2. Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af henholdsvis varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelsen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til en times varighed for afgiftsperioden, jf. dog stk. 3 og 4. Den laveste mulige virkningsgrad for produktion af elektricitet, som eventuelt indgår i denne opgørelse, kan anvendes for hele afgiftsperioden efter stk. 1.

Stk. 3. Virksomheder, som ønsker at benytte timebaseret opgørelse for et anlæg, jf. stk. 2, skal anmode told- og skatteforvaltningen om tilladelse hertil. Anmodningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi m.v., som virksomheden vil anvende ved timebaseret opgørelse. Told- og skatteforvaltningen giver tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Told- og skatteforvaltningen kan som en del af tilladelsen fastsætte, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed. Hvis virksomheden ikke opfylder forudsætningerne for tilladelsen, skal virksomheden straks meddele det til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse, jf. stk. 3.«

§ 9. ---

Stk. 4. (1. pkt. udeladt) Den del af afgiften, der overstiger 60,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 60,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. (4. pkt. udeladt). I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a.

Stk. 13. (1. pkt. udeladt) Ved opgørelse af afgiften efter § 11, stk. 9, 1. pkt., anvendes dog satsen 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6.

§ 9. ---

Stk. 14. (1. pkt. udeladt) Ved opgørelse af afgiften efter § 11, stk. 9, 2. pkt., anvendes dog satsen 60,9 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6.

§ 9 a. (1. pkt. udeladt) Den del af afgiften, der overstiger 60,9 kr. pr. GJ varme af værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 60,9 kr. pr. GJ varme af værk (2015-niveau), forholdsmæssigt. (4. pkt. udeladt). Indtil 2015 er satserne i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3. Satserne i 3. og 4. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

§ 11. ---

Stk. 6. (1. pkt. udeladt) I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at

12. I § 9, *stk. 4, 2. og 3. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *5. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3 a.«

13. I § 9, *stk. 13, 2. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og *3. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6 a.«

14. I § 9, *stk. 14, 2. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og *3. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6 a.«

15. § 9 a, *stk. 1, 3. og 4. pkt.*, ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, og *6. pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 3 a.«, og i *7. pkt.* ændres »(2015-niveau)« til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«.

16. I § 11, *stk. 6*, ændres to steder »10 kr.« til: »15 kr.«

indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. (3. pkt. udeladt) Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov nedsættes med 10 kr. pr m² pr. måned. 1., 2., og 3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas og denne lov med 63,8 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 53,2 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 38,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. (4. og 5. pkt. udeladt) Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. (7.-9. pkt. udeladt) I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4.

§ 11 b. --- *Stk. 3.*, **§ 11 c.** --- *Stk. 3.*, og **§ 11 d.** --- *Stk. 7.* For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014

17. I § 11, *stk. 9, 1. pkt.*, ændres »63,8 kr.« til: »80,8 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i 2. *pkt.* ændres »53,2 kr.« til: »67,3 kr.«, og »(2015-niveau)« ændres til: »(2020-tal baseret på 2015-niveau)«, i 3. *pkt.* ændres »38,0 pct.« til: »44,0 pct.«, i 6. *pkt.* ændres »10 kr.« til: »15 kr.«, og 10. *pkt.* affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4, og for perioden 2010-2013 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4 a.«

18. I § 11 b, *stk. 3, 1. pkt.*, § 11 c, *stk. 3, 1. pkt.*, og § 11 d, *stk. 7, 1. pkt.*, ændres »73,1 kr.« til: »85,3 kr.«, og § 11 b, *stk. 3, 2. pkt.*, § 11 c, *stk. 3, 2. pkt.*, og § 11 d, *stk. 7, 2. pkt.*, affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år, som anført i bilag 6, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år, som anført i bilag 6 a.«

er satsen som nævnt i bilag 6.

§ 11 b. --- Stk. 4, § 11 c. --- Stk. 4, og § 11 d. --- Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraftvarme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 60,9 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6.

19. I § 11 b, stk. 4, 1. pkt., § 11 c, stk. 4, 1. pkt., og § 11 d, stk. 8, 1. pkt., ændres »60,9 kr.« til: »71,1 kr.«, og § 11 b, stk. 4, 2. pkt., § 11 c, stk. 4, 2. pkt., og § 11 d, stk. 8, 2. pkt., affattes således: »For perioden 2014-2020 og følgende år er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6, og for perioden 2010-2013 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 6 a.«

20. Bilag 2 affattes som bilag 27 til denne lov.

21. Som bilag 2 a indsættes bilag 28 til denne lov

22. Bilag 3 affattes som bilag 29 til denne lov.

23. Som bilag 3 a indsættes bilag 30 til denne lov.

24. Bilag 4 affattes som bilag 31 til denne lov.

25. Som bilag 4 a indsættes bilag 32 til denne lov.

26. Bilag 6 affattes som bilag 33 til denne lov.

27. Som bilag 6 a indsættes bilag 34 til denne lov.

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, foretages følgende ændringer:

§ 1. Der svares kuldioxidafgift m.v. til statskassen af varer, der er afgiftspligtige efter

- 1) lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,
- 2) lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., bortset fra varer omfattet af lovens § 1, nr. 4,

2. I § 1, stk. 1, nr. 1, ændres »mineralolieprodukter m.v.« til: »mineralolieprodukter m.v., bortset fra bioolier og gas, som er fremstillet på basis af VE-brændsel,«.

2. I § 1, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 1, nr. 4« til: »§ 1 a«